

SOPOCKI
DOM AUKCYJNY
1990

AUKCJA PRAC NA PAPIERZE
SZTUKA DAWNA
20 WRZEŚNIA 2023

F. M. W. Yggvadistle
1925

SOPOCKI
DOM AUKCYJNY
— 1990 —

AUKCJA PRAC NA PAPIERZE SZTUKA DAWNA

20 WRZEŚNIA 2023 (ŚRODA), GODZ. 19.00

w siedzibie Sopotckiego Domu Aukcyjnego
w Warszawie, ul. Nowy Świat 54/56

WYSTAWA PRZEDAUKCYJNA:

od 6 września 2023 r.

Warszawa, ul. Nowy Świat 54/56

poniedziałek – piątek 11–18, sobota 11–15

tel. 22 828 96 98, e-mail: warszawa@sda.pl

Ewa Tokarzewska – 603 280 950, ewa.tokarzewska@sda.pl

Aleksandra Pawlikowska – 605 474 955, aleksandra.pawlikowska@sda.pl

katalog dostępny na stronie: www.sda.pl

licytacja online: live.sda.pl

KUPUJ DZIEŁA SZTUKI TAK, JAK CI WYGODNIE.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom, nasz dom aukcyjny przekazuje w ręce kolekcjonerów sztuki możliwość licytowania wyjątkowych obiektów online. Proces odbywa się poprzez darmową aplikację mobilną lub przeglądarkę internetową na naszej stronie: live.sda.pl

POBIERZ APLIKACJĘ MOBILNĄ LUB ZAREJESTRUJ SIĘ NA STRONIE I KORZYSTAJ Z UDOGODNIENI, KTÓRE OFERUJEMY:

Licytuj samodzielnie z dowolnego miejsca przez aplikację na urządzenia mobilne lub stronę internetową

Bądź na bieżąco! Obserwuj ulubionych artystów i śledź dostępność ich dzieł

Otrzymuj powiadomienia o nowych aukcjach organizowanych przez SoPocki Dom Aukcyjny

Uzyskaj dostęp do transmisji live każdej licytacji organizowanej przez nas

Zarejestruj się szybko i bezpiecznie na wszystkie nasze aukcje

Personalizuj naszą aplikację mobilną i licytuj w sposób, który preferujesz

live.sda.pl

Tajniki świata kobiet nie były obce Grottgerowi, zaś niewieści wątek od dawna pojawiał się w jego oeuvre. Artysta utrzymywał serdeczne stosunki z matką Krystyną oraz siostrą Marią. Uchodził także za mężczyznę kochliwego, podobającego się płci pięknej i nie stroniącego od romansów. [...] Chętnie wykonywał portrety kobiet z kręgu rodziny i przyjaciół oraz dam i dziewcząt spotykanych w siedzibach galicyjskich rodzin.

Aleksandra Krypczyk, *Czarna sukienka. Wizerunek Polki w twórczości Artura Grottgera*, „Rozprawy Muzeum Narodowego w Krakowie”, 2012, T. V, s. 122

1

Artur Grottger

(1837 Ottyniowice –
1867 Amélie-les-Bains)

Portret Marii Grottger Sawiczewskiej (siostry artysty)

ołówki papier, 9,5 × 7,5 cm w świetle
passe-partout, na dole na karcie wizytowej
odręczny napis: portretował Artur Grottger

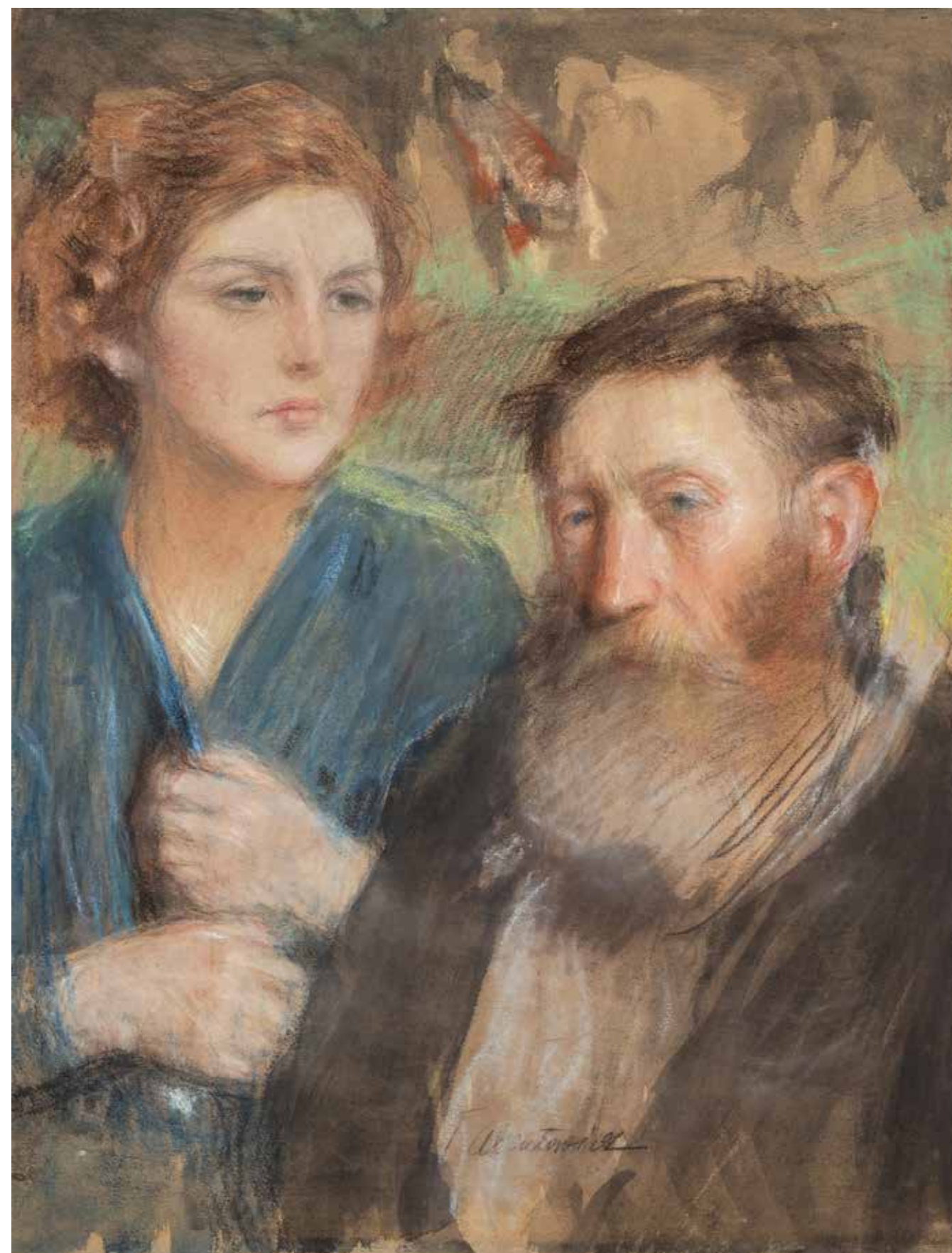
cena wywoławcza: 12 000 zł
estymacja: 15 000 – 20 000 zł

Pierwsze wskazówki i nauki artystycznego warsztatu otrzymał od ojca, również malarza, który podsuwał mu odpowiednie wzorce i zachęcał do podejmowania określonych tematów. Edukację rozpoczął od 1849 roku u Juliana Maszkowskiego we Lwowie. W 1850 poznał Juliusza Kossaka, który udzielał mu prywatnych konsultacji. Następnie w latach 1852–54 pod kierunkiem W. Stattlera i W. Łuszczkiewicza kształcił się w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych oraz w późniejszym okresie również w akademii w Wiedniu 1855–63 u K. Würzingera, P.J.N. Geigera, K. Mayera, K. Blaasa i C. Rubena. W Wiedniu mieszkał do 1865 r., skąd wyjeżdżał do Polski, na Węgry, do Monachium i Wenecji. W Do kraju powrócił na rok, był wówczas w Krakowie, Lwowie i wyjechał do Paryża. Ciężko chory na gruźlicę przeniósł się na południe Francji. Jest jednym z najważniejszych malarzy polskich doby romantyzmu. W obszarze zainteresowania artysty były kompozycje historyczne, batalistyczno-rodzajowe. Uznanie i popularność przyniosły mu patriotyczne cykle rysunkowe, poświęcone tematyce powstania styczniowego, m.in. „Polonia” i „Lituania”. Wystawiał w kraju i za granicą. W twórczości artysty oprócz prac poruszających wątki patriotyczno-martyrologiczne, dużą grupę stanowi malarstwo portretowe. Były to zarówno portrety wykonywane na zamówienie, reprezentacyjne w charakterze, jak również malowane z większą swobodą wizerunki, przedstawiające rodzinę, przyjaciół oraz znajomych. Modelami do portretów byli też niejednokrotnie chłopci.

Obrazy [Axentowicza] ukazują starca i młodą dziewczynę — starzec zawsze ten sam: siwobrody, podparty na lasce, w ciemnym ubraniu. Dziewczyna również anonimowa, lecz w różnych aranżacjach: stojąca za starcem jak na rodzinnym zdjęciu, ze złożonymi rękami, lub poniżej starca jakby klęcząca. W jasnym ubraniu, ale wcale nie promienna, raczej smutna i zamyślona. (...) W obrazach Axentowicza młodość nie jest promienna i ożywcza, wydaje się smutną towarzyszką starości.

Urszula Tabor, *Metafory starości — interpretacja tematu starości w dziełach malarstwa*, „Chowanna”, 2009, t. 2, s. 35-36

2

Teodor Axentowicz

(1859 Braszów/Rumunia – 1938 Kraków)

Scena Symboliczna

pastel, papier, 64 × 49,5 cm, sygn.
śr.d.: Taxentowicz, na odwrocie pieczęć
Magazynu Przyborów Malarskich Róży
Aleksandrowicz w Krakowie

cena wywoławcza: 44 000 zł
estymacja: 60 000 – 80 000 zł

Rzemiosła malarskiego uczył się monachijskiej ASP, do której uczęszczał w latach 1878–1882, kształcąc się w pracowniach G. Hackla, A. Waguera i G. Benczura. W 1882 r. odbył podróż do Wenecji, a także do Paryża, gdzie uczył się w pracowni E. A. Carolusa-Durana. W Paryżu przebywał do 1895 r. zajmując się ilustrowaniem i kopiowaniem dzieł dawnych mistrzów. Po powrocie do Polski został powołany na stanowisko profesora SSP w Krakowie. Funkcję tę pełnił do 1934 r. Był również współzałożycielem Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”. Odbywał liczne podróże m.in. do Londynu, Włoszech, Stanów Zjednoczonych. W 1897 r. założył szkołę malarstwa przeznaczoną dla kobiet. W 1890 r. otrzymał członkostwo Societe Nationale des Beaux-Arts za portret W. Osławskiego. Posługiwał się przede wszystkim techniką olejną, a od 1890 r. używał również pasteli. W malarstwie artysty można zauważyć wpływ symbolizmu oraz secesji. Tematem swych obrazów artysta uczynił ludowe motywy kresowe, szczególnie sceny z życia Hucułów. Uznanie zdobył malując idealizowane wizerunki wytwornych, eleganckich dam oraz wdzięczne portrety dziecięce.

Julian Fałat jako wybitny pejzażysta wiele podróżował, szukając inspiracji malarskich. Jednym z jego ulubionych tematów były również góry. Wielokrotnie wyjeżdżał w Tatry oraz w Pieniny. Z jednej z takich wypraw pochodzi prezentowana na aukcji akwarela, opisana Czorsztyń. Jeden ze swoich pobytów w Pieninach relacjonował w liście do córki.

(zob. I. Purzycka, Julian Fałat. Życiorys pędzlem zapisany, Bielsko-Biała 2017, s. 153).

„Lista motywów plenerowych, po jakie sięgał jest dość duża. Jest ona efektem nie tylko ciekawości świata i wrażliwości na jego walory, zamiłowania Juliana Fałata do podróżowania w „towarzystwie” pędzla, kasety z farbami i jakiegoś malarskiego podłoża, ale także wyrazem wytrwałego dążenia do utrwalania potęgi i zmienności form krajobrazowych oraz nastrojów natury”

(I. Purzycka, Julian Fałat. Życiorys pędzlem zapisany, Bielsko-Biała 2017, s. 153).

Czołowy reprezentant malarstwa pejzażowego i rodzajowego okresu Młodej Polski. W latach 1869–71 studiował w krakowskiej SSP, a następnie w akademii monachijskiej w pracowni A. Strähubera i G. Raaba. W tym okresie związał się z J. Brandtem. Zaproszony przez cesarza Wilhelma II, poznanego podczas polowania u Radziwiłłów w Nieświeżu, do Berlina, spędził tam 10 lat malując sceny myśliwskie dla cesarza i dworu. W 1895 objął stanowisko dyrektora krakowskiej SSP i dokonał w niej gruntownej reformy programu nauczania. Od 1905 r. pełnił funkcję rektora uczelni. W latach 1919–21 mieszkał w Toruniu, gdzie założył Konfraternię Artystów. Swoje prace pokazywał regularnie od 1874 r. w krakowskim TPSP, gdzie w 1925 r. odbyła się retrospektywna prezentacja jego twórczości. Wystawiał w warszawskich salonach Krywulta i Garlińskiego. Indywidualne wystawy artysty odbyły się w Warszawie, Poznaniu, Krakowie, Lwowie i za granicą, m.in. w Paryżu, Chicago, wielokrotnie w Berlinie, Monachium, Wiedniu, Wenecji i Rzymie. Był odznaczany złotymi medalami na międzynarodowych ekspozycjach w Berlinie, Monachium i Dreźnie oraz Wstęgą Komandorii Orderu Polonia Restituta.

Malował pejzaże z Litwy, Polesia, Podgórze Beskidu Śląskiego, widoki starego Krakowa. Największą popularność przyniosły mu pejzaże zimowe, szczególnie te przedstawiające zakola rzeczne. Wirtuozeria, wrażliwość na kolor, umiejętność oddania najsztudniejszych odmian barwy i światła pozwalają zaliczyć go do najwybitniejszych artystów polskich.

3

Julian Fałat

(1853 Tuligłowy – 1929 Bystra)

Czorsztyń, 1921 r.

akwarela, papier, 29 × 26,5 cm,
sygn. i dat.p.d.: JFałat 1921/Czorsztyń

cena wywoławcza: 100 000 zł
estymacja: 120 000 – 150 000 zł

Janina z Soborskich Czerbakowa, II voto Bulandowa (1892–1976) w chwili wykonywania jej portretu przez Witkacego była żoną Adama Wiktora Czerbaka (1874–1931) – lekarza, nauczyciela, publicysty i wydawcy. W czasie I wojny światowej urzędował on w Zakopanem seanse spirytystyczne i występował jako hipnotyzer. W 1921 r. zamieszkał na stałe w Zakopanem, gdzie w latach 1922–1924 wydawał cykl jednodniówek („Bagno Zakopiańskie”, „Targowica Zakopiańska”, „Młot Zakopiański”, „Pręgierz Zakopiański”), w których publikował paszkwilanckie artykuły atakujące władze miejskie oraz miejscowe znakomitości, w związku z czym był jednym z najbardziej nienubianych tam ludzi. Poza tym malował, pisał dramaty i komponował, co sprzyjało jego kontaktom z zakopiańskim kręgiem artystycznym. W sierpniu 1930 r. Witkacy wykonał dwa jego portrety (oba zaginione), jeden z nich określił jako „szarlatańskie lico” (po rosyjsku: twarz szarlatana) i uznał za nieudany, więc wykonał drugi (typ B + d) za 100 zł. Rok wcześniej artysta sportretował żonę Czerbaka, Janinę i zakwalifikował jej wizerunek do typu E, który według Regulaminu Firmy Portretowej zakładał „dowolną interpretację psychologiczną według intuicji firmy”. W praktyce Witkacy stosował tę konwencję w portretowaniu kobiet, których uroda robiła na nich wrażenie. Portret wykonany 3 września 1929 r. przedstawia ciasno skadrowaną głowę kobiety osadzoną na stosunkowo długiej szyi. Takie ujęcie dodaje wizerunkowi ekspresji i występuje ono w twórczości artysty o wiele rzadziej niż typowe popiersie. Niewątpliwym atutem tego portretu są też wielkie oczy modelki, z uwagą wpatrzone w widza. Ich nieco smutny wyraz oraz zaciśnięte usta o wąskich wargach mogą sugerować jakieś problemy, co było pewnie związane z opisanymi wyżej nienajlepszymi relacjami jej męża z otoczeniem. 12 września 1929 r. artysta napisał do przebywającej w Warszawie żony: „Dziś skończyłem Czerbakową.” [zob. S.I. Witkiewicz, Listy do żony (1928–1932), oprac. J. Degler, Warszawa 2007, s. 146]. Nie jest wykluczone, że chodzi tu o omawiany portret, zacytowany 9 dni wcześniej, jest też jednak możliwe, że Witkacy, wykonał wtedy kolejny wizerunek tej osoby, ale losy tej pracy pozostają nieznane. Po śmierci pierwszego męża, Janina Czerbakowa wyszła ponownie za mąż – poślubiła Edmunda Bulandę (1882–1951), archeologa, profesora Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie (w 1938 r. został jego rektorem), który w latach 1920–1939 sprawował funkcję prezesa lwowskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych, a po 1945 r. wykładał na Uniwersytecie Wrocławskim. W 1970 r. portret trafił do krakowskiej Desy, gdzie został zakupiony przez profesora Janusza Jeljaszewicza (1930–2001) (...) Fragment ekspertyzy dr Anny Żakiewicz Warszawa, 18.08.2017

4

Stanisław Ignacy Witkiewicz

(1885 Warszawa – 1939 Jezioro na Polesiu)

Portret kobiety – Janiny Czerbakowej z d. Soborskiej, II voto Bulandowej, 3 IX 1929 r.

pastel, papier, 62,5 × 48,4 cm
w świetle oprawy, sygn. i dat. l. d.: Witkacy 1929 3/IX i opis. p. d.: NP1 (T.E)

Pochodzenie:

– od 2017 r. kolekcja prywatna, Polska
– od 1970 do 2017 r. kolekcja prof. Janusza Jeljaszewicza, wybitnego mikrobiologa i kolekcjonera prac Witkacego

Ekspertyza dr Anny Żakiewicz (witkacolog) z dn. 18.08.2017 r.

Reprodukowany w:

Stanisław Ignacy Witkiewicz 1885–1939. Katalog dzieł malarskich, oprac. I. Jakimowicz, przy współpracy A. Żakiewicz, Muzeum Narodowe, Warszawa 1990, poz. I 1034 [jako „Doktorowa Bulandowa”]

cena wywoławcza: 190 000 zł
estymacja: 220 000 – 280 000 zł

W latach 1905–1910 studiował malarstwo w krakowskiej ASP pod kierunkiem J. Stanisławskiego i J. Mehoffera. W międzyczasie odbył podróże artystyczne do Wiednia, Monachium i Włoch, następnie do Paryża. W 1913 r. odbyła się pierwsza indywidualna wystawa artysty w krakowskim TPSP. Od 1918 r. zamieszkał na stałe w Zakopanem. Należał do awangardowego ugrupowania Formistów, z którym wystawiał w Krakowie, Warszawie, Poznaniu i Lwowie. Uczestniczył również w zakopiańskich ekspozycjach Towarzystwa „Sztuka Podhalańska”, ponadto w wystawach polskiej sztuki w Petersburgu i Paryżu. Początkowo malował głównie tatrzańskie pejzaże. W latach 1908–1914 wykonywał kompozycje formistyczne, w których sylwetki postaci były przez artystę celowo zniekształcane, przybierając groteskową, wręcz demoniczną formę. W okresie formistycznym artysta przedstawił teorię sztuki, wprowadzając artystyczną koncepcję Czystej Formy. W 1924 r. Witkacy powołał do istnienia Firmę Portretową. Technika pasteli malował portrety na zamówienie. Powstawały one według ustalonej kwalifikacji (typy A, B, C, D i E, różnicowane poziomem obiektywizmu twórcy w stosunku do modela). W celu zgłębienia psychiki wybranych modeli pomocne były alkohol i narkotyki, których spożycie podczas tworzenia zawsze zapisywał symbolami.

Talent jego, który nazwaćby należało geniuszem — boć bliskim jest tego pojęcia — zrósł i kształtował się przy boku Matejki, w atmosferze Krakowa, i ani przez chwilę nie zeszedł ze swej własnej drogi. To co miał w duszy, było mu jedyną wskazówką; szedł, wielkim gestem zakreślając szeroki gościniec swej artystycznej kariery. Trudno w dziełach Malczewskiego, nawet z najrańszej epoki, doszukać się wpływów Matejki, lub profesorów krakowskich. Subtelność rysunku i akademiczny pozór jego studjów bezpośrednich z natury zawdzięcza on raczej Paryskiej Szkole Sztuk pięknych, lubo i ona głębszego wpływu nie wywarła. Cały przebieg kariery Malczewskiego, to szczerzy wysiłek potężnej miary artysty, który w dziełach swych spowiada się sam przed sobą i odkrywa tajnie swych uczuć. Obcy, którzy patrzą na wyraz jego twórczości, odczuwając siłę wielkiego malarza, nie zawsze dotrzeć mogą do słowa zagadki, choć dla autora są to słowa spowiedzi.

Katalog Wystawy jubileuszowej prac Jacka Malczewskiego, Warszawa 1925, s. 4

5

Jacek Malczewski

(1854 Radom – 1929 Kraków)

Szkic kolorowany

akwarela, ołówek, papier,
30 × 20 × 20 cm,
sygn. p.d.: J Malczewski

cena wywoławcza: 9 000 zł
estymacja: 12 000 – 15 000 zł

Czołowy przedstawiciel symbolizmu w polskim malarstwie przełomu XIX i XX wieku. Studiował w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych, m.in. w pracowniach W. Łuszczkiewicza i J. Matejki oraz w paryskiej École des Beaux-Arts u E. Lehmana. Był jednym z założycieli stowarzyszenia „Sztuka”. Od 1902 roku należał do Stowarzyszenia Artystów Polskich, był też członkiem wiedeńskiej Secesji. W latach 1897–1900 oraz 1910–1921 piastował stanowisko profesora Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Wczesny okres twórczości artysty, nawiązujący do tradycji realizmu, zdominowany był przez tematy inspirowane polską poezją romantyczną i baśnią ludową oraz odwołujące się do martyrologii Sybiru. Następnie zwrócił się ku symbolizmowi, tworząc własną, oryginalną emblematykę. Wykonał też liczne portrety, często połączone z elementami symbolicznymi i alegorycznymi.

W języku i kulturze Młodej Polski panowała swoista „moda kwiatowa”. Świat roślin, a zwłaszcza kwiatów, cieszył się dużą popularnością i wśród artystów, i wśród zwykłych zjadaczy chleba, którzy chętnie posługiwali się tzw. „mową kwiatów” w grach salonowych. Ludzie sztuki wykorzystywali motywy florystyczne nie tylko w funkcji dekoracyjno-ornamentacyjnej, ale również jako składniki artystycznego kodu, elementy znaczące, niosące określony przekaz. (...) Zainteresowanie młodopolan florystyką, a zwłaszcza motywami kwiatowymi, wynikało z ważnej funkcji, którą kwiaty pełniły w dziewiętnastowiecznej kulturze obyczajowej mieszczańsko-szlacheckiej. Nie bez znaczenia był również fakt, że podobne zjawisko rozwijało się w europejskiej literaturze modernizmu i symbolizmu²⁴. W społeczeństwie dziewiętnastowiecznej Polski funkcjonowało mocne przekonanie, że kwiaty mają swój własny język. Rodzaj rośliny, kolor jej płatków, odpowiedni dobór i ułożenie kwiatów w bukietcie wyrażały czasami więcej niż dziesiątki słów. Przejawem przeświadczenia o istnieniu kwiatowego języka były szeroko rozpowszechnione tzw. „mowy kwiatów”, które stanowiły trwały element życia towarzyskiego i obyczajowego.

Beata Kuryłowicz, *Semantyka nazw kwiatów w poezji Młodej Polski*, Białystok 2012, s. 32–33

6

Leon Wyczółkowski

(1852 Huta Miastkowska k. Kielc – 1936 Warszawa)

Bukiet kwiatów, 1922 r.

akwarela, papier, 42 × 31 cm w świetle passe-partout, opisany, sygn. i dat. l.d.: pani Misikowej (?) LWyczół/1922

cena wywoławcza: 28 000 zł
estymacja: 40 000 – 50 000 zł

W latach 1869–1875 uczęszczał do Szkoły Rysunku i Malarstwa w Warszawie, gdzie uczył się pod kierunkiem W. Gersona. Następnie, po krótkim pobycie w akademii monachijskiej, podjął studia w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych w pracowni J. Matejki. Po skończeniu nauki, w roku 1880, zamieszkał we Lwowie, by w roku następnym przenieść się do Warszawy, gdzie prowadził prywatną szkołę malarstwa. Podróżował po Podolu i Ukrainie, zaś w roku 1889 przebywał w Paryżu. W latach 1895–1929 mieszkał w Krakowie, piastując stanowisko profesora w tamtejszej SSP. Od roku 1934 prowadził z kolei katedrę grafiki w ASP w Warszawie. Uczestniczył w wielu wystawach tak w kraju, jak i za granicą. Prezentował swoje prace m.in. w Paryżu, Berlinie, Monachium, Florencji i Nowym Jorku. Początkowo tworzył w technice olejnej, jednak około 1900 r. zaczął sięgać po pastel, akwarele i tusz; w tym czasie zainteresował się również grafiką. Podejmował tematykę historyczną i rodzajową, malował portrety oraz sceny salonowe. Szczególne też miejsce w twórczości artysty zajmował pejzaż, malowany zwłaszcza na Polesiu, Ukrainie oraz w Tatrach. Twórczość Wyczółkowskiego znamionuje realizm oraz wrażliwość na zagadnienia światła i koloru.

Pod wpływem Kossaka i Brandta zafascynowało Chetmońskiego Podole i Ukraina, które będzie odwiedzać. [...] Chetmoński zrezygnował ze stylizacji historycznej. Dawne formy życia odnajdywał w zapadłych, oddalonych od szlaków wsiach. Stąd jego Ukraina wydaje się może bardziej chłopska niż szlachecka.

Jerzy Malinowski, *Malarstwo Polskie XIX wieku*, Warszawa 2003, s. 190–191

7

Józef Chetmoński

(1849 Boczek – 1914 Kuklówka
Zarzeczna)

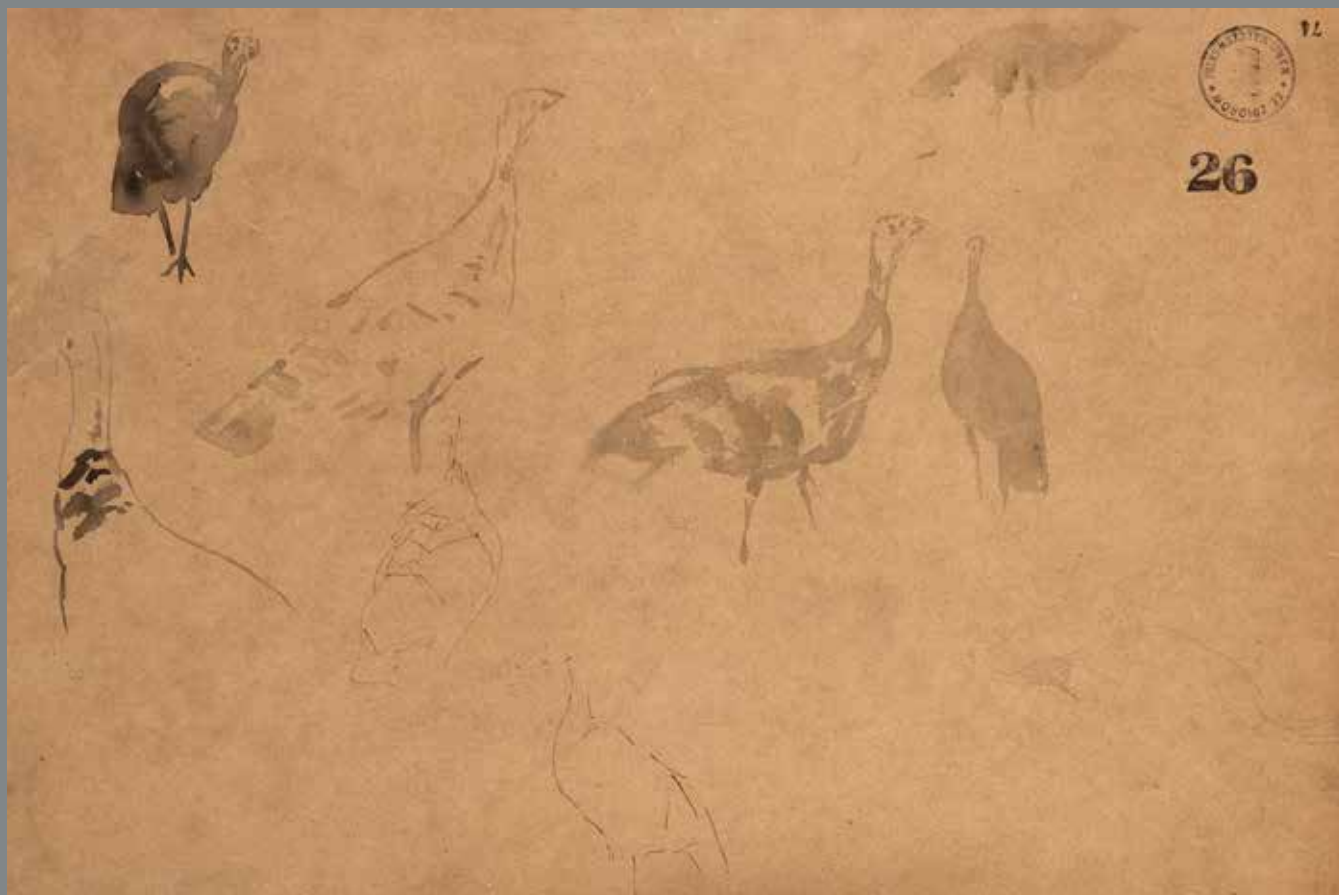
*Szkic dwustronny: Ukraińska
dziewczyna/Grupa trzech postaci*

ołówek, papier, 29 × 21 cm
wzdłuż dolnej krawędzi obu rysunków
napis piórem: Autentyczność studium
śp. Ojca mego Józefa Chetmońskiego
stwierdzam J. Chetmońska
rewers: Autentyczność śp. Ojca mego
Józefa Chetmońskiego pracy stwierdzam
Jadwiga Chetmońska

cena wywoławcza: 12 000 zł
estymacja: 15 000 – 25 000 zł

Jeden z najwybitniejszych malarzy polskich XIX wieku. Studia rozpoczął w Klasie Rysunku w Warszawie w latach 1867–1871 oraz w prywatnej pracowni W. Gersona. W latach 1871–1874 pobierał nauki w monachijskiej akademii u A. Strähubera i H. Anschütza. W Monachium związał się z polską kolonią artystyczną, skupioną wokół J. Brandta i M. Gierzyńskiego. Malował sceny rodzajowe, pędzące końskie zaprzęgi, krajobrazy. Oryginalność i egzotyka jego obrazów zapewniała mu powodzenie i liczne zamówienia. Podróżował do Włoch, a w latach 1872 i 1874–75 odwiedził Podole i Ukrainę. W 1887 r. wrócił do kraju i zamieszkał w Warszawie, by w roku 1889 osiąść ostatecznie w Klukówce. Kontakt z naturą wpłynął na odrodzenie twórczości artysty. Z tego okresu pochodzą nastrojowe, liryczne pejzaże, ożywione niekiedy motywem dzikiego ptactwa oraz sceny podkreślające związek człowieka z naturą.

8

Jacek Malczewski

(1854 Radom – 1929 Kraków)

Szkic dwustronny

tusz, piórko, akwarela, papier,
31,5 × 46 cm w świetle oprawy,
sygn. i opis. ołówkiem p.d.: Franciszek
Borowiecki Wielgie/Jmalczewski

cena wywoławcza: 14 000 zł
estymacja: 18 000 – 25 000 zł

Czołowy przedstawiciel symbolizmu w polskim malarstwie przełomu XIX i XX wieku. Studiował w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych, m.in. w pracowniach W. Łuszczkiewicza i J. Matejki oraz w paryskiej École des Beaux-Arts u E. Lehmana. Był jednym z założycieli stowarzyszenia „Sztuka”. Od 1902 roku należał do Stowarzyszenia Artystów Polskich, był też członkiem wiedeńskiej Secesji. W latach 1897–1900 oraz 1910–1921 piastował stanowisko profesora Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Wczesny okres twórczości artysty, nawiązujący do tradycji realizmu, zdominowany był przez tematy inspirowane polską poezją romantyczną i baśnią ludową oraz odwołujące się do martyrologii Sybiru. Następnie zwrócił się ku symbolizmowi, tworząc własną, oryginalną emblematykę. Wykonał też liczne portrety, często połączone z elementami symbolicznymi i alegorycznymi.

Huzar
pióro, papier, 29,5 x 19,8 cm,
w zbiorach MN w Warszawie
źródło: Piotr Michałowski 1800 –
1855, [kat. wystawy]., MN Kraków,
2000, s. 308

Mistrzowsko opanowany motyw jeźdźca na koniu, samotnie idącego, galopującego albo wspiętego lub stojącego przewija się przez całą artystyczną twórczość Piotra Michałowskiego. Od konnych portretów znanych, poprzez zapoczątkowany w Paryżu cykl Kirasjerów, konne wizerunki dawnych rycerzy, huzarów, kawalerzystów czy wizerunki jadącego konno Napoleona, aż po cykl hetmański, który artysta zamierzał malować do wawelskich komnat. W swoich hipicznych ujęciach Michałowski inspirował się do dawnymi tradycjami malarskimi, w szczególności twórczością van Dycka czy Velazqueza. Prezentowana w katalogu akwarela została namalowana przez Michałowskiego w ostatnim okresie jego życia, między 1850 a 1855 rokiem, kiedy to przebywał już na stałe w Krakowie, sprawując urzędnicze funkcje.

„W ciągu bardzo krótkiego czasu Piotr Michałowski uzyskał niezwykłą biegłość w ramach obranego gatunku, stając się cenionym specjalistą w wąskiej specjalności akwarelowych scen (...). Jego ówczesne niewielkie dziełka charakteryzują się swobodną, wyraźnie kierunkową kompozycją, perfekcyjnym rysunkiem i delikatną gamą. Barw. Stopień wykończenia jest zróżnicowany, od precyzyjnie, choć w pełni po malarsku oddanych szczegółów pierwszego planu, po rozplywające się w barwnej mgłę tło. (...) Szczegółowe badania potwierdziły informacje przekazane przez córkę artysty, Celinę Michałowską na temat znacznych cen, jakie uzyskiwały akwarele jej ojca, wahających się od 150 do 550 franków.” J. K. Ostrowski, „Pomiędzy Paryżem i galicyjską prowincją. Malarska droga Piotra Michałowskiego.”, [w:] A. Zeńczak, „Piotr Michałowski 1800–1855”, Muzeum Narodowe w Krakowie, 2000, s. 22.

9

Piotr Michałowski

(1800 Kraków – 1855 Krzyżtoporzyce)

Huzar, ok. 1850–55

akwarela na podrysowaniu ołówkiem,
papier, 43 × 31 cm
w świetle passe-partout

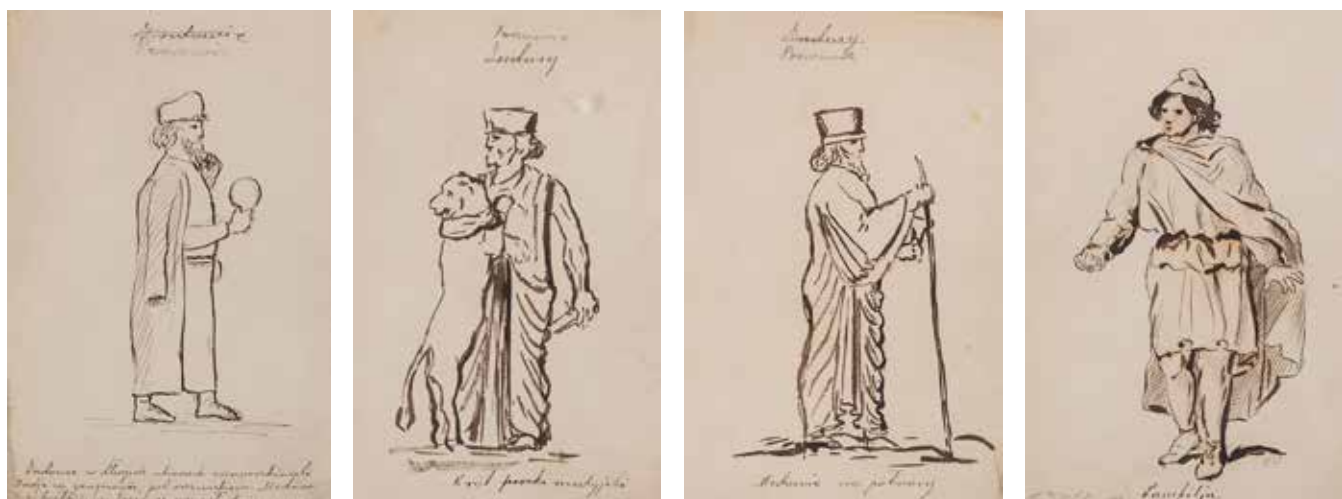
Przedstawiona postać huzara w austriackim umundurowaniu przywodzi skojarzenia z inną pracą Piotra Michałowskiego „Huzar” wykonaną piórkami znajdującą się w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie (nr inw. Rys. Pol. 1957). [w:] „Piotr Michałowski 1800–1855”,

Wystawa dzieł artysty w dwusetną rocznicę urodzin, Muzeum Narodowe w Krakowie, Kraków 2000, s. 308, kat. 309

cena wywoławcza: 80 000 zł
estymacja: 100 000 – 150 000 zł

Wybitny przedstawiciel romantyzmu w malarstwie polskim. Artysta wszechstronny. Poza studiami artystycznymi, które odbył pod kierunkiem M. Stachowicza, J. Brodowskiego i F. Lampiego, studiował również nauki przyrodnicze, prawo, historię i języki na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz w Getyndze. Zajmował się również muzyką. W czasie powstania listopadowego kierował produkcją broni i amunicji w hucie w Białogonie. Z początkiem 1832 roku wyjechał do Francji, gdzie swoje zainteresowania całkowicie skierował w stronę sztuki. W Paryżu podjął studia u Nicolasa Toussainta Charleta. W Luwrze podziwiał dzieła dawnych mistrzów hiszpańskich, flamandzkich i holenderskich. Wkrótce zyskał sławę jako znakomity akwarelista. W 1835 roku wyjechał do Londynu, a następnie powrócił do rodzinnego Krakowa. W 1837 zamieszkał w Krzyżtoporcach. W latach 1848–1853 piastował urząd prezesa krakowskiej Rady Administracyjnej. We wczesnych pracach Michałowskiego widać wyraźny wpływ sztuki A. Orłowskiego oraz C. i H. Vernetach. Powstawały wtedy sceny o charakterze militarnym oraz sceny rodzajowe. Okres paryski zaznacza wyraźną inspirację artysty sztuką T. Gericaulta, co najwyraźniej zostało uwidocznione w przedstawieniach koni. Bo to właśnie motyw tych zwierząt najczęściej był wykorzystywany przez artystę w konnych portretach, scenach powstania listopadowych czy batalistycznych z okresu wojen napoleońskich. Michałowski był również znakomitym portrecistą. Portrety jego autorstwa odznaczały się doskonałym rysunkiem oraz pogłębioną kolorystyką. W jego artystycznym oeuvre znalazły się autoportrety, portrety członków rodziny artysty, przede wszystkim dzieci, przyjaciół, oraz liczne studia portretowe.

Tak – Gerson był człowiekiem pełnym, doskonale zrównoważonym wewnętrznie, zdolnym do podjęcia każdego obowiązku, narzuconego mu przez życie. A traktował je zawsze jako całość; nie wykrawał zeń lepszej części dla siebie – w dziwnym, imponującym poczuciu własnej siły... mocy, która pozwoli mu podjąć wszystkiemu, pracować dla wszystkich i często – za wszystkich. Ta wiara w swe siły, całkowicie usprawiedliwiona wynikami pracy całego jego życia, zadziwiająca wszechstronność zainteresowań i żelazna wytrzymałość charakteru czyni zeń postać na miarę ludzi renesansu. Każdy zaś, kto zna stan naszego malarstwa między 1850 a 1860 rokiem, łatwo dojrzy, jak bardzo był temu malarstwu potrzebny.

Kazimierz Molendziński, *Wojciech Gerson 1831–1901*, Warszawa 1931, s. 9–10

W latach 1844–1851 kształcił się w warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych u Jana Feliksa Piwarskiego, Christiana Breslauera, i Marcina Zalewskiego, a następnie w latach 1853–1855 w Akademii Sztuk Pięknych w Petersburgu. W 1856 wyjechał do Paryża, gdzie uczył się w pracowni Leona Cognieta i studiował dawnych mistrzów w muzeach. W 1858 r. po powrocie do Warszawy rozwinął szeroką działalność artystyczną i publiczną. W 1860 r. był współzałożycielem Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych. Uczył malarstwa i rysunku w warszawskiej Klasie Rysunkowej oraz we własnej pracowni gdzie wykształcił się m.in. Chełmoński, Wyczółkowski, Stanisławski, Podkowiński Pankiewicz. W 1878 roku otrzymał tytuł profesora Akademii petersburskiej. Jeździł za granicę – do Berlina, Włoch, Wiednia, Pragi i kilkakrotnie do Paryża. Dużo podróżował po kraju, a szczególnie często i chętnie jeździł w Tatry. Malował rodzajowe sceny wiejskie, portrety, obrazy historyczne oraz pejzaże zwłaszcza tatrzańskie.

10

Wojciech Gerson

(1831 Warszawa – 1901 tamże)

Szkice – 17 sztuk, 1881 r.

tusz, akwarela, papier, wym. 15,5–16,5 × 8–10,5 cm w świetle passe-partout niektóre z prac sygnowane, datowane; autorskie napisy w obrębie kompozycji

cena wywoławcza: 25 000 zł
estymacja: 30 000 – 40 000 zł

11

Lucjan Przepiórski

(1830 Wilno – 1911 Paryż)

Portret damy z wachlarzem, 1884 r.

piórko, papier, 34,5 × 22 cm, sygn. i dat.
l.d.: Lucien Przepiórski/1884 Paris

cena wywoławcza: 2 400 zł
estymacja: 3 000 – 4 000 zł

Pierwsze wzmianki o artyście dotyczą 1855 roku, kiedy to w Warszawie Przepiórski miał zakład fotograficzny. Jego fotografie cechowało mistrzowskie podkolorowaniem w technice akwareli. Jeszcze w tym samym roku wyjechał na Wileńszczyznę, gdzie zajmował się malowaniem portretów oraz obrazów dla kościołów. Następnie wyjechał do Petersburga (1857), gdzie studiował w tamtejszej akademii, a w Ermitażu zajmował się kopiowaniem dzieł dawnych mistrzów. W 1858 roku otrzymał tytuł „niekłasnij chudożnik” za obraz przedstawiający portret pani Wizgird. Uczestniczył w powstaniu styczniowym, w czasie którego stracił nogę. Od 1864 rok związał się z Paryżem. Wystawiał swoje prace na paryskich Salonach. W 1889 roku zdobył brązowy medal na Wystawie Światowej w Paryżu. Przepiórski sławę zdobył głównie jako znakomity portrecista. Malował również martwe natury, akty i wnętrza.

12

August Albert Zimmermann

(1808–1888)

Portret rodzeństwa, 1832 r.

pastel, papier, 28,5 × 24 cm, sygn. i dat.
p.d.: A. Zimmerman 1832, na odwrocie
opisany: August Albert Zimmermann

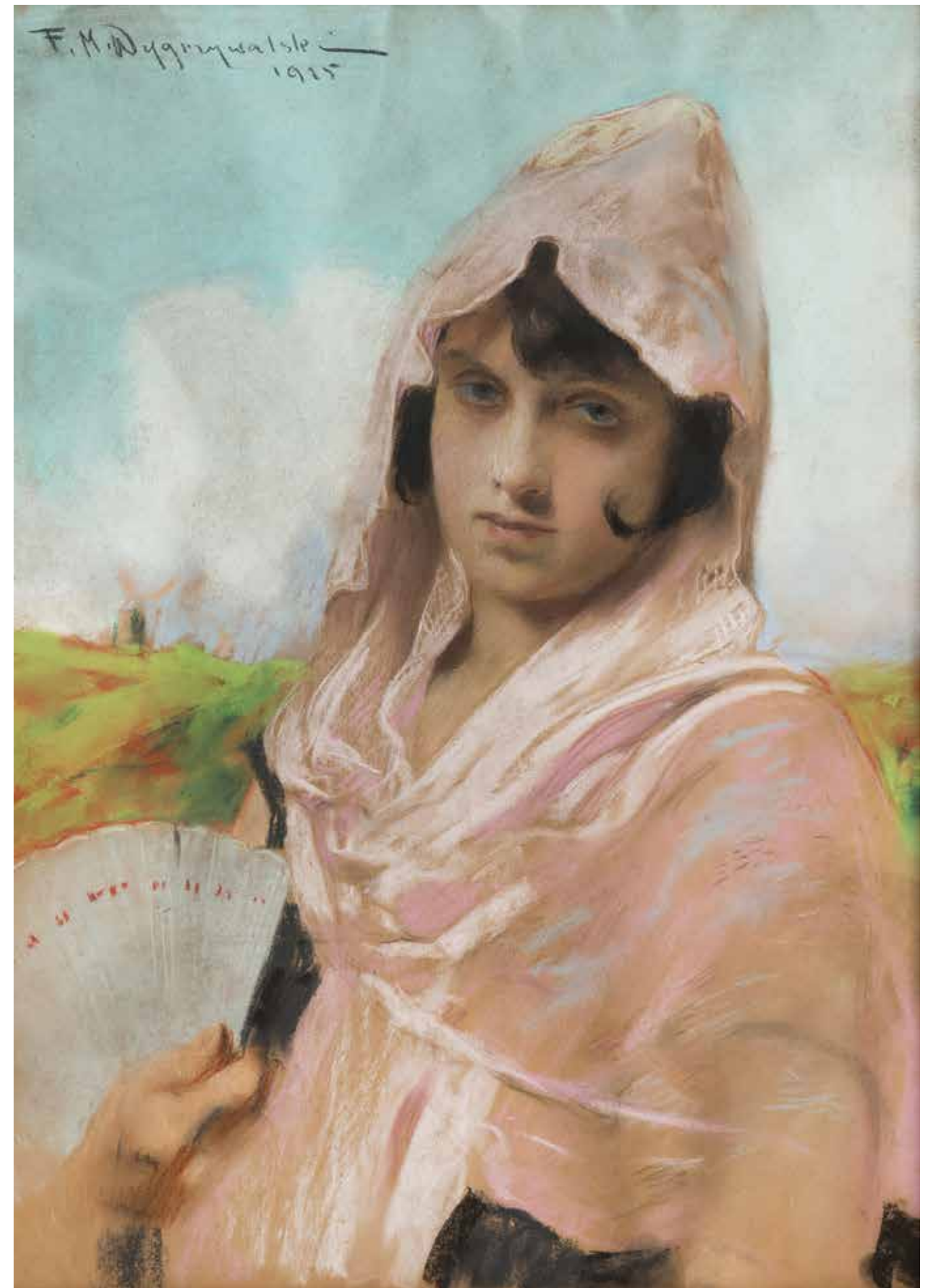
cena wywoławcza: 2 800 zł
estymacja: 4 000 – 5 000 zł

Zimmermann zajął się malarstwem pejzażowym jako samouk w wieku 21 lat, następnie podjął naukę w drezdeńskiej akademii. W 1831 roku wyjechał na dalsze studia do Monachium. Tam założył szkołę malarstwa pejzażowego. W 1857 roku został mianowany profesorem na Akademii Sztuk Pięknych w Mediolanie. W 1859 lub 1860 roku Zimmermann wyjechał do Wiednia, gdzie pracował w Akademii Sztuk Pięknych do 1872 roku. Następnie w 1880 roku zamieszkał w Salzburgu, a w 1884 lub 1885 roku przeniósł się do Monachium, gdzie zmarł w 1888 roku. Zimmermann był wybitnym przedstawicielem heroiczno-historycznego malarstwa pejzażowego. Motywy do swoich wielkich stylizowanych pejzaży czerpał najchętniej z górskiej przyrody (często urozmaiconej sztafajem biblijnym), ale malował też portrety.

Wygrzywalski mógł zostać dużym malarzem aktu i nagości i dostawcą „du nu” do Salonów i na targi kunsthendlerskie, doszedłszy do przedniej znajomości ciała, wirtuozostwa rysunku, którym włada dziś może najlepiej w polskiej sztuce. [...] Bujność fantazyi, doskonały rysunek, poczucie rytmu, melodyjności, kult tego staroitalskiego bel canto, harmonii, eufonii w jego kolorycie, zjednały mu duże sukcesy. Zrozumiano, że to talent dekoratorski w większym stylu, że to w ogóle artysta o dużym smaku, dobrej szkoty, w epoce dyletantyzmu, rozmachowej szwadroneryi i blagi całkiem rzadki.

Tadeusz Rutowski, *Feliks Wygrzywalski*, „Sztuka”, 1912, Z.1, s. 203–206

13

Feliks Michał Wygrzywalski

(1875 Przemyśl – 1944 Rzeszów)

Kobieta z wachlarzem, 1925 r.

pastel, papier, 70 × 50 cm,
sygn. i dat. Igl.: F.M.Wygrzywalski/1925

cena wywoławcza: 22 000 zł
estymacja: 30 000 – 40 000 zł

Był absolwentem Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych w Monachium (klasa K. Marra i L. Hetericha) oraz w Akademii Julian w Paryżu. Po ukończeniu studiów zamieszkał w Rzymie, zaś w 1908 r. powrócił do rodzinnego Lwowa, gdzie pracował w teatrze oraz współpracował też z Tygodnikiem Ilustrowanym. Od 1901 r. wystawiał w TPSP w Krakowie. Malował obrazy o tematyce rodzajowej, często z udziałem kuszących, fantastycznych nimf morskich. Malował nasyconymi, wyrazistymi barwami, zestawionymi z mocnymi kontrastami świetlnymi. Stworzył znakomite, dynamiczne sceny z życia rybaków, nostalgiczne „zatrzymane kadry” z życia nadmorskich kurortów. Największym uznaniem wśród kolekcjonerów cieszą się jego serie pejzaży nadmorskich i scen z rybakami, a także tematy orientalne, do których powracał po podróży do Egiptu w 1906 r.

Po podjęciu nauki w Krakowie coraz mniej miał czasu na rysowanie, ale go całkiem nie zaprzestał. Miejskie otoczenie spowodowało zmianę tematów, choć przyroda nadal przyciągała jego uwagę. Najpierw sam zbierał materiał w niedzielne popołudnia, czasem udzielał mu wskazówek znajomy ojca, Józef Brandt, później brał lekcje u Picarda.

[...] Dziś ze cztery godziny byłem na Kazimierzu rysując stare domy. Szkiców wszędzie pełno. Ochołą do rysunku aż mimowolnie bierze patrząc na stare mury, domy, kościoły, pomniki i ludzi tak oryginalnych, że rzadko takich spotkać gdzie można. Rysować sobie można na środku Rynku, a nikt nigdy nie przeszkadza ani się przygląda z tyłu.

Dorota Kudelska, *Malczewski i pejzaż*,
„Roczniki Humanistyczne”, 1985, T. 33, nr 4, s. 74

14

Jacek Malczewski

(1854 Radom – 1929 Kraków)

Krakowskie planty, maj 1915 r.

pastel, papier, 29,5 × 33 cm w świetle
passe-partout, sygn. wzdłuż górnej
krawędzi: 1915/V Jmalczewski

cena wywoławcza: 40 000 zł
estymacja: 45 000 – 55 000 zł

Czołowy przedstawiciel symbolizmu w polskim malarstwie przełomu XIX i XX wieku. Studiował w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych, m.in. w pracowniach W. Łuszczkiewicza i J. Matejki oraz w paryskiej École des Beaux-Arts u E. Lehmana. Był jednym z założycieli stowarzyszenia „Sztuka”. Od 1902 roku należał do Stowarzyszenia Artystów Polskich, był też członkiem wiedeńskiej Secesji. W latach 1897–1900 oraz 1910–1921 piastował stanowisko profesora Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Wczesny okres twórczości artysty, nawiązujący do tradycji realizmu, zdominowany był przez tematy inspirowane polską poezją romantyczną i baśnią ludową oraz odwołujące się do martyrologii Sybiru. Następnie zwrócił się ku symbolizmowi, tworząc własną, oryginalną emblematykę. Wykonał też liczne portrety, często połączone z elementami symbolicznymi i alegorycznymi.

15

Władysław Jarocki

(1879 Tarnopol – 1965 Kraków)

Krakowski barbakan, Widok na dachy Krakowa – praca dwustronna, 1926 r.

akwarela, papier, 47 × 68 cm, sygn. i opis. l.d.: Wład. Jarocki/Kochanemu Karolowi na pamiątkę jego pobytu w Krakowie 1926

cena wywoławcza: 10 000 zł •
estymacja: 15 000 – 20 000 zł

W latach 1902–1906 studiował w krakowskiej ASP pod kierunkiem J. Mehoffera i L. Wyczółkowskiego, a następnie w Akademii Julian w Paryżu u J.P. Laurensa. W 1911 r. przebywał na stypendium we Włoszech. Był członkiem Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka” oraz wiedeńskiej „Secesji”. W 1921 r. został profesorem na krakowskiej ASP, a także redaktorem naczelnym czasopisma „Sztuki Piękne” oraz prezesem krakowskiego TPSP. Wielokrotnie wystawiał swoje prace, a także organizował pokazy sztuki polskiej za granicą. Malował pejzaże, portrety, a przede wszystkim sceny inspirowane folklorem Huculszczyzny i Podhala.

Tę dyskrecję w zakresie objawów emocjonalnych przenosi artysta na przedmioty świata zewnętrznego, na ludzi i elementy pejzażu. Postaci jego obrazów nigdy nie występują w gwałtownym afekcie. Nie rozpaczają, nie skarżą się, nie płaczą, nie wybuchają radością ani gniewem, ani pożądaniem namiętne. Spokojne bytowanie jest niezamąconym, trwałym kształtem ich życia. Podobnie natura nie przeżywa u niego żadnych skrajnych stanów podniecenia. Nie wyją wichry, ani szaleją burze, słońce nie zalewa ziemi palącym żarem, ani nie przesyca atmosfery dusznymi oparami drażniących tęsknot i pragnień. W naturze jego panuje spokój: drzewa proste i ciche, nieszarpane wiatrem, rysują się w jednolitem i równym, łagodnym świetle, jak symbole nieskończonego trwania. Ten spokój w artystycznym świecie Jarockiego jest wszechwładny. Nietylko afekt, lecz także ruch fizyczny niemal nie istnieje w tej sztuce, a jeśli się pojawia, to tylko wyjątkowo i w formie jak najmniej intensywnej. Wszystko trwa, nic się nie zmienia, nic nie jest przejściowe i chwilowe.

Władysław Kozicki, *Władysław Jarocki*, Warszawa 1928, s. 10

16

Stanisław Masłowski

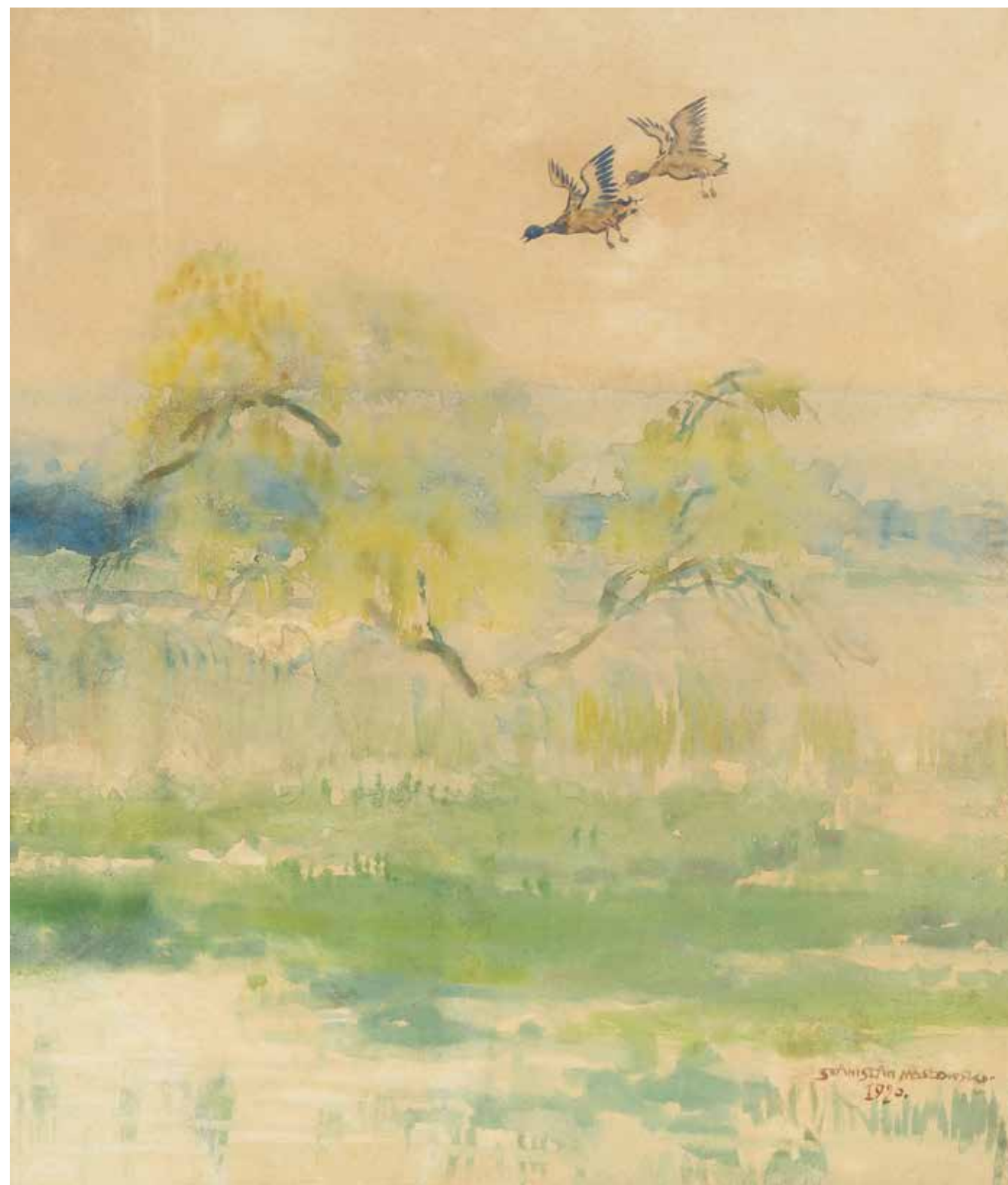
(1853 Włodawa – 1926 Warszawa)

Kaczki nad mokradłami, 1920 r.

akwarela, papier, 64 × 56 cm
w świetle oprawy, sygn. i dat. p.d.:
STANISŁAW MASŁOWSKI/1920
Praca po konserwacji.

cena wywoławcza: 8 000 zł
estymacja: 12 000 – 15 000 zł

Nauki malarstwa pobierał w latach 1871–75 w Warszawskiej Klasie rysunkowej u Wojciecha Gersona oraz Aleksandra Kamieńskiego. Po ukończeniu studiów na stałe zamieszkał w Warszawie. Co roku odbywał malarskie podróże, między innymi na Ukrainę, której plenery oraz folklor stały się inspiracją do powstania wielu prac artysty, ukazujących sceny rodzajowe z Kozakami. W 1886 roku, dzięki sprzedaży pracy przedstawiającej Taniec Kozaków, artysta mógł udać się do Monachium. Po 1900 roku wielokrotnie wyjeżdżał do Włoch oraz do Paryża, w 1912 odwiedził Sycylię i Tunis. Poza licznymi zagranicznymi podróżami, artysta również często brał udział w plenerach w kraju. Artysta brał czynny udział w warszawskim życiu artystycznym – był członkiem m.in. TZSP, TAP Sztuka. Przynależał również do Société Nationale des Beaux Arts w Paryżu. Masłowski pracował w technice oleju, ale jego największą cześć artystycznego dorobku stanowią akwarele. Głównie skupiał się na przedstawieniach scen rodzajowych, umiejscowionych w wiejskich klimatach, malował również portrety. Największą sławę przyniosły mu przedstawienia pejzaży. Jego prace często pojawiały się na wystawach TZSP w Warszawie oraz w Krakowie, Lwowie, Londynie, Berlinie, Wiedniu. Artysta miał również indywidualne wystawy.

W malarstwie artysta najczęściej przedstawiał realistyczne reprezentacje miejsc, które odwiedzał. Pejzaże spod jego pędzla można traktować jak dzienniki podróży. Malował to, co widział w danym momencie: tatrzański pejzaż, śląski kamieniołom czy stacje kanadyjskich kolei. Nierzadko – zwłaszcza w późnym okresie życia, naznaczonym chorobą – odtwarzał także w akwarelach miejsca zapamiętane – z naciskiem na górskie pejzaże.

Julita Paprotna, „Pisarz, malarz, taternik”. Autobiografia rozproszona w piśmarstwie Rafała Malczewskiego, 2022, praca doktorska, s. 21

Pod okiem ojca, Jacka Malczewskiego, uczył się warsztatu malarskiego. Podczas I wojny światowej studiował filozofię, architekturę i agronomię w Wiedniu. W dwudziestoleciu międzywojennym mieszkał w Zakopanem, gdzie był członkiem Towarzystwa „Sztuka Podhalańska”. Od 1929 r. należał do ugrupowania artystycznego „Rytm”. Po wojnie osiadł w Montrealu, gdzie tworzył do końca swojego życia. Odbył wiele podróży po kontynencie amerykańskim. Doskonale opanował technikę akwareli, w której się specjalizował. W pierwszych pracach autorstwa Rafała widać wyraźny wpływ sztuki jego ojca. Z czasem jego obrazy stawały się bardziej realistyczne. Do swoich kompozycji artysta coraz częściej dodawał elementy kubistyczne i futurystyczne. Malował widoki ukochanych Tatr, portrety oraz martwe natury. Odwoływał się również w swoich pracach do tematyki Śląska. Posługiwał się zróżnicowaną paletą barw, a jego kompozycje często miały syntetyczną, uproszczoną formę. Debiutował podczas wspólnej wystawy z S. I. Witkiewiczem w warszawskim Salonie Garlińskiego w roku 1924. W następnych latach miał wiele wystaw indywidualnych w Zakopanem, Warszawie, Krakowie, Łodzi, Katowicach, Montrealu i Waszyngtonie. Uczestniczył w prezentacjach sztuki polskiej za granicą, organizowanych przez TOSSPO. Za swoją twórczość otrzymał wiele nagród. Opublikował kilka książek o tematyce tatrzańskiej.

17

Rafał Malczewski

(1892 Kraków – 1965 Montreal)

Pejzaż z zielonym domem,
1.50 XX w.

akwarela, papier,
sygn. l.d.: Rafał Malczewski

cena wywoławcza: 17 000 zł •
estymacja: 20 000 – 25 000 zł

18

Stanisław Górski

(1887 Kościan – 1955 Kraków)

Piękna góralka

pastel, papier, 34 × 24 cm,
sygn. i dat.: St.Górski

cena wywoławcza: 4 000 zł •
estymacja: 6 000 – 8 000 zł

Studiował w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych w latach 1909 – 1914 u Józefa Pankiewicza i w latach 1916–1917 u Teodora Axentowicza, który wywarł największy wpływ na jego twórczość. Biegłe posługiwał się techniką pastelową. Chętnie malował sceny symboliczne, rodzajowe, studia portretowe górali i góralek oraz pejzaże podhalańskie.

19

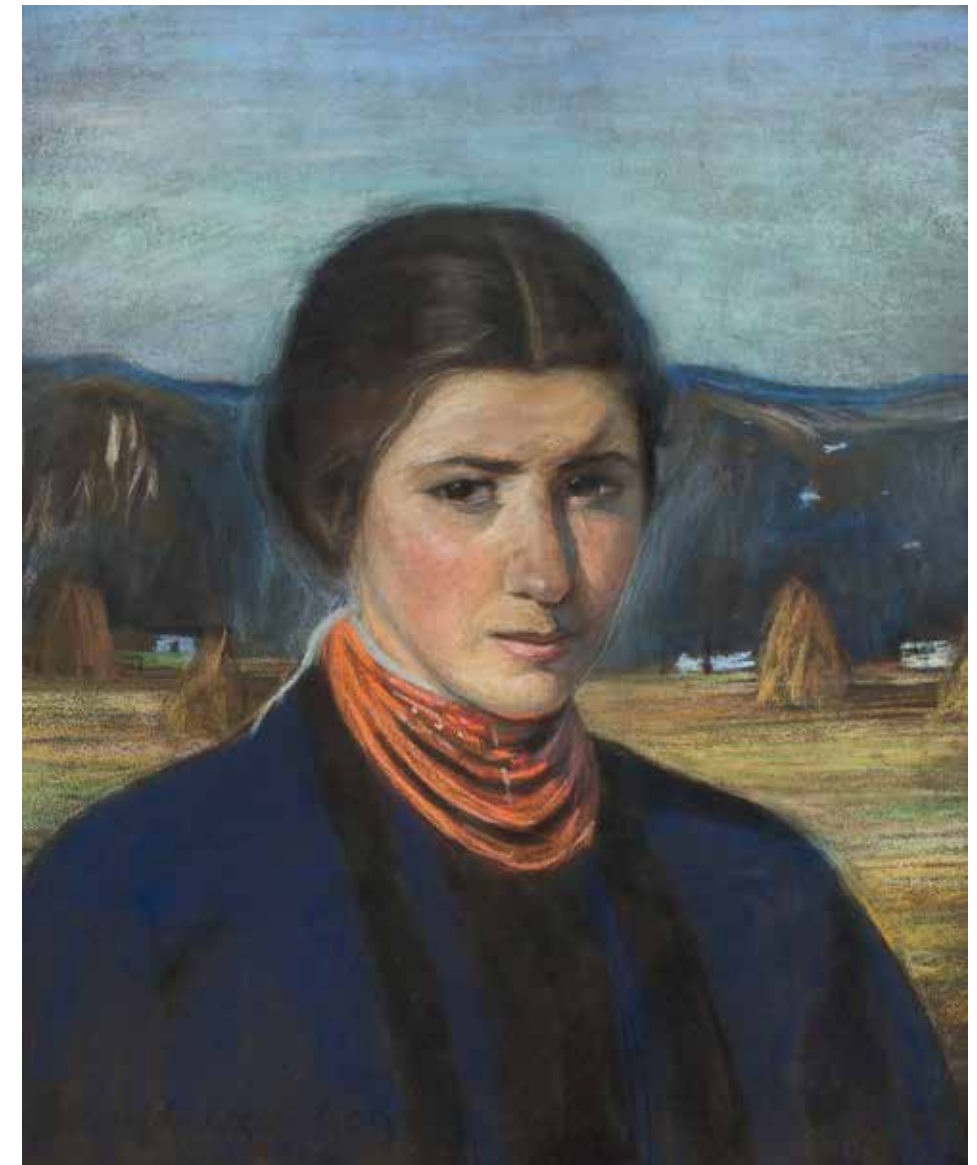
Maria Czajkowska

(1878 Bilcze Królewskie – 1963)

Czerwone korale, 1909 r.

pastel, papier, 54 × 45 cm,
sygn. i dat. l.d.: Czajkowska 909, na
odwrocie naklejka wystawowa z 1913 r.

cena wywoławcza: 6 000 zł •
estymacja: 8 000 – 10 000 zł

Ukończyła szkołę realną w Przemyślu, gdzie uczyła się malarstwa. W 1895 roku wyjechała do Monachium, gdzie studiowała u L. Hertericha i F. Fehra. Po powrocie do Krakowa wstąpiła do Szkoły Malarstwa i Rzeźby dla Kobiet Toli Certowiczówny, gdzie uczył ją Jacek Malczewski. W styczniu 1901 roku została przyjęta do Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Była uczennicą J. Mehoffera i J. Stanisławskiego. Jesienią 1902 roku wyjechała do Paryża, gdzie uczęszczała do École des Beaux-Art, studiując u F. Humberta, L. O. Mersona i A. de la Gandara. Mieszkała i tworzyła w Krakowie, w Wiedniu, Paryżu, Poznaniu i Warszawie oraz we Włoszech. Malowała obrazy rodzajowe, portrety i pejzaże oraz martwe natury. Wystawiała swe prace w Salonie Krywulca, w Zachęcie, w krakowskim i lwowskim TPSP, w Paryżu w 1920 w Salon des Indépendants i na wystawie Quelques Artistes Polonais w Galerie Barbazanges. Była członkiem TZSP. W 1913 roku wzięła udział w Pierwszej Wystawie Niezależnych w warszawskim Salonie Artystycznym. W tym samym roku miała indywidualną wystawę w Zachęcie.

„Stryjeńska jest na wskroś oryginalna”. Wykazanie własnej odrębności, oryginalności w sztuce stało się wówczas jednym z największych marzeń powracającej do grona wolnych narodów Polski.

K. Nowakowska-Sito, „Boginka z ziemiańskiej” [w:]
Zofia Stryjeńska 1937–1976, Kraków 2008, s. 35.

Bez wątpienia artystką dwudziestolecia międzywojennego, najoryginalniej obrazującą folklor górali podhalańskich była Zofia Stryjeńska. Urodzona w Krakowie chłonęła kolorową kulturę ludową, wielobarwnego tłumu handlarzy zjeżdżających na rynek z podkrakowskich wsi. Była nie tylko analitycznym badaczem góralskich obyczajów, we właściwy dla siebie sposób stworzyła barwny wizerunek, łącząc wszystkie składniki współtworzące fenomen podhalańskiej kultury: bogaty strój, sielankową obyczajowość, krajobraz oraz wyjątkowość sztuki górali.

„Przełom wieków XIX i XX to okres fascynacji młodopolskich artystów szeroko rozumianą ludowością. Pokolenie którego kulminacja twórczości przypadła na lata 20. i 30. XX wieku, równie chętnie i często sięgało po tematy związane z polską kulturą ludową. Artystką, która zawdzięcza swoją zasłużoną sławę twórczo wykorzystywanej ludowości, była niewątpliwie Zofia Stryjeńska. Wykreowane przez nią postacie – żywołowe, emanujące energią, rozmachem i wigorem, barwne i dostojne – odzwierciedlać miały duchowe wartości polskiego chłopstwa. Współcześni Stryjeńskiej krytycy zauważali, że „artystka ze zdumiewającą intuicją czyni użytek z jej [sztuki ludowej] cech najbardziej znamienitych, łącząc najpełniejszą fantastykę z głębokim odczuciem życia, a poetyczny irracjonalizm ze szczerym humorem” (Husarski 1926, s.3) (...) Najbliższe analogie formalne opierają się więc na asortymencie środków w warstwie dekoracyjnej. Są to: ornament, kolorystyka, rytmika i horror vacui. (...) Podobnie jak w sztuce ludowej, umowność ruchu postaci zaznaczona jest świadomie w sposób symboliczny, uproszczony. Artystka zrezygnowała w swoich pracach z tak charakterystycznej dla ludowego malarstwa umowności, braku akcji i hierarchizacji postaci. Inspirując się ludową tematyką, często stosując wielowątkowość przedstawień, nadaje im zawsze wartką akcję, a postaciom – indywidualne rysy twarzy. W ten sposób urozmaica i uatrakcyjnia kompozycję. (...) Postacie wykreowane przez Stryjeńską są niemal zawsze ubrane bogato i strojnie, z pańska choć po chłopsku. Przetwarza ona nieraz owe ludowe stroje w sposób niemal fantastyczny. (...)”

J. Słomska, „O Ludowości”, [w:] Zofia Stryjeńska 1937–1976,
Kraków 2008, s. 262–264

Malarka, graficzka, ilustratorka, scenografka, projektantka tkanin. Początkowo studiowała w krakowskich szkołach plastycznych, między innymi w szkole Marii Niedzielskiej, oraz Jana Bukowskiego. Naukę kontynuowała w akademii w Monachium w 1911 roku. Jako że w tym, czasie do monachijskiej uczelni przyjmowano tylko mężczyzn, Stryjeńska przebrała się za mężczyznę. Niestety, po roku została zdemaskowana, co zmusiło ją do powrotu do Krakowa. Należała do ugrupowania artystycznego Rytm. Momentem kulminacyjnym jej artystycznej kariery był olbrzymi sukces na Wystawie Światowej w Paryżu w 1925 roku, po którym krytycy okrzyknęli ją „księżniczką polskiej sztuki”. Jej malarstwo, odwołujące się do mitów chłopskiego i słowiańskiego, idealnie odpowiadało na potrzebę sztuki narodowej i narodowego stylu. Tworzyła obrazy o charakterze ilustracyjnym, najczęściej w technice akwareli, gwaszu oraz tempery. W swej twórczości malarskiej podejmowała motywy folklorystyczne, postaci historycznych, bohaterów słowiańskich legend, obrzędów i zwyczajów polskich. Kompozycje artystki cechuje uproszczona forma, dynamizm oraz paleta czystych i niezłamanych barw.

20

Zofia Stryjeńska

(1891 Kraków – 1976 Genewa)

Dziewczyna z dzbanem

gwasz, tektura, 32 × 17 cm,
sygn. śr.d.: Z.Stryjeńska

cena wywoławcza: 25 000 zł •
estymacja: 30 000 – 40 000 zł

21

Henryk Uziembło

(1879 Myślachowice – 1949 Kraków)

Krakowianki

akwarela, papier, 49 × 34 cm
w świetle oprawy, sygn. l. d.: HENRYK
UZIEMBŁO

cena wywoławcza: 3 400 zł
estymacja: 5 000 – 7 000 zł

W latach 1896–1901 odbył studia w wiedeńskiej Kunstgewerbeschule, a następnie, w latach 1902–1904, w krakowskiej ASP u T. Axentowicza i S. Wyspiańskiego. Wykształcenie uzupełniał w Paryżu, we Włoszech i w Anglii. Był współzałożycielem Towarzystwa Polska Sztuka Stosowana. Od roku 1922 do wybuchu II wojny światowej pracował w Państwowej Szkole Zdobnictwa i Przemysłu Artystycznego w Krakowie. Malował krajobrazy wykazujące wpływ twórczości J. Stanisławskiego, a także pejzaże morskie i weduty oraz sceny rodzajowe. Uprawiał także malarstwo monumentalne oraz grafikę książkową. Projektował wnętrza, meble, tkaniny, mozaiki i witraże.

22

Stanisław Górski

(1887 Kościan – 1955 Kraków)

Góral

pastel, papier, 48 × 69 cm,
sygn. p.d.: St. Górski

cena wywoławcza: 5 500 zł •
estymacja: 7 000 – 9 000 zł

Studiował w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych w latach 1909 – 1914 u Józefa Pankiewicza i w latach 1916–1917 u Teodora Axentowicza, który wywarł największy wpływ na jego twórczość. Biegłe posługiwał się techniką pastelową. Chętnie malował sceny symboliczne, rodzajowe, studia portretowe górali i góralek oraz pejzaże podhalańskie.

23

Józef Rapacki

(1871 Warszawa – 1929 Olszanka
k. Skierniewic)

Pejzaż, 1902 r.

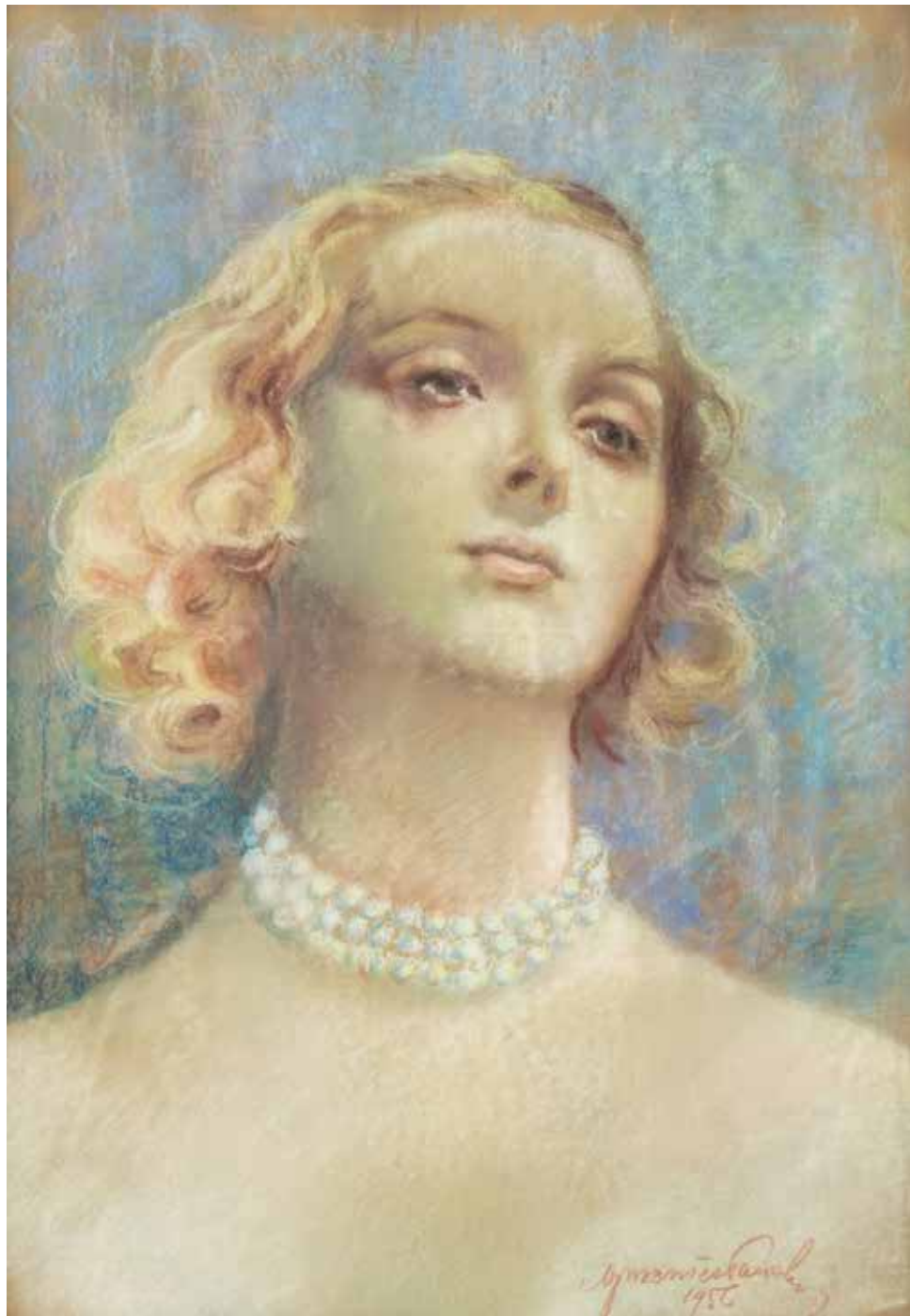
pastel, karton, 42 × 50 cm
sygn. i dat. l. d.: J. RAPACKI 1902

Kolekcja Henryka Jurczewskiego,
Warszawa

cena wywoławcza: 9 000 zł
estymacja: 12 000 – 15 000 zł

Naukę malarstwa rozpoczął w warszawskiej Szkole Rysunkowej W. Gersona, a kontynuował w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych pod kierunkiem F. Cynka, I. Jabłońskiego oraz F. Szy-nalewskiego. W 1888 r. powrócił do stolicy, gdzie pobierał prywatne lekcje u W. Gersona. W roku następnym wyjechał do Monachium, by podjąć studia w prywatnej szkole C. Fehra. W 1891 r. artysta powrócił do Warszawy. Po studiach kilkakrotnie podróżował do Włoch. Brał udział w wielu wystawach, m.in. w TZSP w Warszawie, TPSP we Lwowie, Krakowie, Wilnie i Kielcach. Wystawiał również za granicą – w Berlinie (1893) czy w Paryżu, gdzie w 1900 został odznaczony dyplomem na Powszechnej Wystawie Światowej. Należał do grupy „Pro Arte”. Od roku 1907 na stałe zamieszkał w Olszance, na skraju Puszczy Mariańskiej, niedaleko Skierniewic. Malował przede wszystkim realistyczne, nastrojowe pejzaże oraz rozgrywające się w pejzażu sceny rodzajowe, a także portrety i wnętrza. Uprawiał grafikę, zajmował się ilustratorstwem książkowym i współpracował z warszawskimi czasopismami, m.in. „Tygodnikiem Ilustrowanym”, „Wędrowcem”, „Światem”, „Biesiadą Literacką”.

24

MN – I poł. XX w.

Portret blondynki, 1956 r.

pastel, papier, 49 × 35 cm,
sygn. i dat. p.d.: słaboczytelnie/1956

cena wywoławcza: 2 800 zł
estymacja: 3 500 – 4 000 zł

25

Feliks Michał Wygrzywalski

(1875 Przemyśl – 1944 Rzeszów)

Portret kobiety, 1926 r.

pastel, papier, 68 × 50 cm,
sygn. i dat. p.d.: F.M.Wygrzywalski

cena wywoławcza: 6 000 zł
estymacja: 8 000 – 10 000 zł

Był absolwentem Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych w Monachium (klasa K. Marra i L. Hetericha) oraz w Akademii Julian w Paryżu. Po ukończeniu studiów zamieszkał w Rzymie, zaś w 1908 r. powrócił do rodzinnego Lwowa, gdzie pracował w teatrze oraz współpracował też z Tygodnikiem Ilustrowanym. Od 1901 r. wystawiał w TPSP w Krakowie. Malował obrazy o tematyce rodzajowej, często z udziałem kuszących, fantastycznych nimf morskich. Malował nasyconymi, wyrazistymi barwami, zestawionymi z mocnymi kontrastami świetlnymi. Stworzył znakomite, dynamiczne sceny z życia rybaków, nostalgiczne „zatrzymane kadry” z życia nadmorskich kurortów. Największym uznaniem wśród kolekcjonerów cieszą się jego serie pejzaży nadmorskich i scen z rybakami, a także tematy orientalne, do których powracał po podróży do Egiptu w 1906 r.

26

Józef Mehoffer

(1869 Ropczyce – 1946 Wadowice)

Portret kobiety (Matka żony),
1944 r.

węgiel, papier, 55 × 45 cm,
sygn. i dat.: Józef Mehoffer/1944 r.

cena wywoławcza: 8 000 zł
estymacja: 10 000 – 15 000 zł

W latach 1887–94 uczył się malarstwa w krakowskiej SSP u J. Matejki i W. Łuszczkiewicza, a następnie w paryskich Ecolé des Beaux-Arts i Académie Colarossi. W 1895 r. zdobył I nagrodę na międzynarodowym konkursie na witraże do kolegiaty we Fryburgu w Szwajcarii, których realizacja trwała do 1934 r. Po konkursie otrzymał inne zamówienia, m.in. z katedry na Wawelu, z Włocławka, Przemyśla. Był najwybitniejszym i konsekwentnym reprezentantem sztuki secesyjnej, tworzył dekoracyjne portrety wielu osobistości, wizerunki żony i własne oraz kompozycje rodzajowe, które w latach 1895–1917 uzyskały wymowę kompozycji symbolicznych.

27

Jan Kaczmarkiewicz

(1904–1989)

Mężczyzna z amforą i modelem kościoła

ołówki, akwarela, papier,
25,5 × 11,3 cm

cena wywoławcza: 1 500 zł •
estymacja: 2 000 – 2 500 zł

28

Bronisława Rychter-Janowska

(1868 Kraków – 1953 tamże)

Akt, 1899 r.

sangwina, papier, 43 × 19 cm, opisana,
sygn. i dat. l.d.: B. R JANOWSKA/
MONACHIUM 1899

cena wywoławcza: 1 800 zł
estymacja: 2 500 – 3 000 zł

29

Antoni Kamiński

(1860–1933)

Siedząca na sofie, 1920 r.

pastel, papier, 61 × 45,5 cm,
sygn. i dat. p.d.: AKamiński/1920

cena wywoławcza: 4 000 zł
estymacja: 5 000 – 6 000 zł

Urodził się w 1860 roku w Wilnie, zmarł w 1933 roku w Warszawie. W 1881 roku rozpoczął studia malarskie w Akademii Sztuk Pięknych w Petersburgu w klasie B.P. Willewaldego. W 1891 roku udał się do Paryża gdzie przez dwa lata studiował w Akademii Julian w klasie A. Mercie oraz uczył się malarstwa pod kierunkiem W. Bouguereau, B. Constanta, J.-P. Laurensa i G. Ferriera. Dla czasopism wykonywał na zamówienie rysunki o tematyce rosyjskiej (m.in. „Illustration”, „Monde Illustré”, „The Graphic”). Od 1894 roku współpracował z „Tygodnikiem Ilustrowanym”, w którym reprodukowat większość swoich prac. W latach 1894–1905 do albumu polskich znakomitości wykonywał liczne podobizny. Zajmował się głównie rysunkiem. Wykonywa też kompozycje większego formatu. (m.in. „Artyści (Na wyżynach) 1893;”Niedokończone dzieło” 1894, „Rozpacz” 1900. Był również grafikiem posługującym się akwafortą., suchą igłą i litografią. Tworzył kompozycje na kanwie utworów literackich, zajmował się także krytyką artystyczną.

30

Antoni Kamiński

(1860–1933)

Portret siedzącej dziewczynki,
1920 r.

pastel, papier, 61 × 45 cm,
sygn.i dat. l.d.: A Kamiński/1920

cena wywoławcza: 4 800 zł
estymacja: 6 000 – 8 000 zł

Topos tego biblijnego władcy znalazł szerokie zastosowanie w różnych dziedzinach kultury i sztuki. W literaturze podkreślano często dwie najbardziej charakterystyczne jego cechy: mądrość i sprawiedliwość. W sztukach plastycznych dominowały sceny przedstawiające ofiarę lub sąd Salomona [...]. Tradycja teologii izraelskiej przedstawia panowanie Salomona jako złoty wiek Izraela.

Jakub Frejtag, *Salomon na tronie. O toposie starotestamentowego władcy w propagandzie królewskiej Stanisława Augusta*, [w:] „Skłócony naród, król niepewny, szlachta dzika. Polska stanisławowska w świetle najnowszych badań”, Warszawa 2020, s. 97

Biblia od dawna aż po dzień dzisiejszy inspirowała artystów, którzy poprzez swoje dzieła nie tylko ilustrują tekst biblijny, ale także starają się go interpretować i aktualizować. W paradoksalny zatem sposób „Księga, która była przeciwna obrazowi”, bo ich zakazywała (Wj 10,4; Pwt 5,8), sama przeobraziła się w „skarbnicę obrazów, stając się niewyczerpanym źródłem dla oka przywykłego do oglądania”.

Ks. Paweł Podeszwa, *Od inspiracji do interpretacji. Grafiki artystyczne w ilustrowanym wydaniu Biblii Poznańskiej*, „Teologia i człowiek”, 2014, nr 27, s. 159-160

Syn malarza Władysława. Początkowo uczył się w warszawskiej Klasie Rysunkowej i w prywatnej pracowni Wojciecha Gersona, a następnie w Akademii Sztuk Pięknych w Petersburgu (1876–1881). Ukończył studia otrzymując wielki złoty medal i tytuł „klasnyj chudożnik” I stopnia oraz stypendium zagraniczne w 1882 r. Wyjechał wtedy do Rzymu, gdzie osiedlił się na stałe, pozostając w serdecznej przyjaźni z H. Siemiradzkim, również rzymianinem z wyboru. Utrzymywał jednak kontakty z Akademią w Petersburgu, wysyłał jej obrazy na wystawy i w 1886 roku otrzymał tytuł jej akademika w zakresie malarstwa historycznego. Jego twórczość cieszyła się w Rosji dużą popularnością; obrazy Bakałowicza utrzymane w manierze akademickiej, ukazujące dobre opanowanie warsztatu i cechujące się dużą sprawnością rysunku, żywym kolorytem i drobiazgowym upodobaniem do szczegółu, znajdowały wielu nabywców. Artysta malował niewielkich rozmiarów sceny anegdotyczne, przygodowe, rodzajowe ze świata starożytnego. Czerpał tematy z literatury, w tym m.in. z Quo vadis H. Sienkiewicza. Bakałowicz był również uznanym portrecistą i pejzażystą, zajmował się także grafiką. Wystawiał regularnie w Rzymie, Londynie i Warszawie oraz w Rosji.

31

Stefan Bakałowicz

(1857 Warszawa – 1947 Rzym)

Sąd Salomona

akwarela, papier, 52 × 75 cm,
sygn. p.d.: S.BAKALOWICZ

cena wywoławcza: 32 000 zł
estymacja: 40 000 – 50 000 zł

32

Kasper Żelechowski

(1863 Klecza Dolna – 1942 Kraków)

Portret kobiety, 1925 r.

pastel, papier, 63 × 48 cm,
sygn. i dat. p.d.: KŻelechowski/925

cena wywoławcza: 3 800 zł
estymacja: 5 000 – 6 000 zł

W latach 1879–88 i 1893–94 studiował w Krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych u Jana Matejki, a później także w Akademii monachijskiej w latach 1888–90 pod kierunkiem Karla Rauppa. Malował portrety, pejzaże, a także sceny rodzajowe, niekiedy zabarwione treściami polityczno-społecznymi, oraz kompozycje z elementami fantastyki, osnute na motywach baśni i podań ludowych. Był jednym ze współtwórców Panoramy Tatr (1895) eksponowanej w Warszawie. Współpracował z krakowskim kabaretem „Zielony Balonik”. Po studiach zamieszkał na stałe w Krakowie, gdzie pracował i prowadził działalność wystawienniczą. Często wystawiał w Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych. Wziął udział w Wystawie Sztuki Krakowskiego Związku Artystów Plastyków, która odbyła się w 1924 roku w Lublinie, oraz w 1929 roku w wystawie autoportretów w Krakowie. Jako były legionista i członek Polskiego Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” brał też udział w kilku wystawach poświęconych sztuce Legionów, m.in. w wystawach w Krakowie (1916) oraz w Warszawie (1917). Żelechowski krótko prowadził zakład fotograficzny w Krakowie przy ulicy Podwale 14. Zastąpił jako autor zdjęć portretowych, w tym Włodzimierza Przerwy-Tetmajera z 1892 roku. Został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

33

Karol Kłosowski

(1882–1971)

Przed kąpielą na Caprii, 1925 r.

pastel, papier, 58 × 46,5 cm
w świetle oprawy, sygn i dat. p.d.:
K.Kłosowski/Capri 1925

cena wywoławcza: 7 500 zł •
estymacja: 9 000 – 10 000 zł

Malarz, rzeźbiarz i projektant. Od 1895 roku uczył się Szkole Przemysłu Drzewnego w Zakopanem, a następnie w Państwowej Szkole Artystyczno-Przemysłowej w Krakowie, którą ukończył w 1903 roku. Studiował na Akademii Sztuk Pięknych w Wiedniu oraz Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie u Leona Wyczółkowskiego, Jana Stanisławskiego, Stanisława Wyspiańskiego, Józefa Mehoffera i Teodora Axentowicza. Związany na stałe z Zakopanem od 1907 r. Był współzałożycielem towarzystwa „Sztuka Podhalańska” oraz członkiem towarzystwa „Kilim”. W 1912 roku został nauczycielem rysunku w Szkole Przemysłu Drzewnego, wkrótce również w Krajowej Szkole Koronarskiej, gdzie uczył do 1931 roku. Po II wojnie światowej, w 1947 roku Karol Kłosowski został przewodniczącym zakopiańskiego oddziału Związku Polskich Artystów Plastyków. W pięćdziesięciolecie twórczości artystycznej w 1958 roku został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. W 1966 roku został kawalerem Orderu Odrodzenia Polski, dwa lata później otrzymał odznakę Zasłużonego Działacza Kultury. Uprawiał malarstwo olejne, pastele, rzeźbił, projektował meble i kilimy, tworzył koronki i wycinanki. Jego prace i dorobek twórczy na stałe prezentowane są w willi „Cicha” w Zakopanem.

34

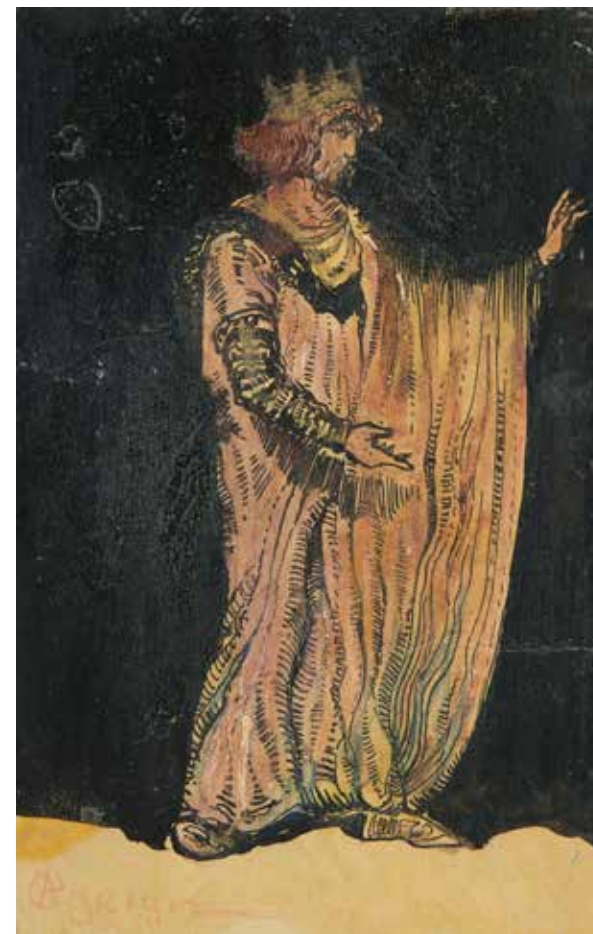
MN

(XIX/XX w.)

Ruiny antyczne – Pompeje

akwarela, papier, 25 × 40 cm,
sygn. l.d.: Rinnetti

cena wywoławcza: 1 000 zł
estymacja: 1 500 – 2 000 zł

35

Zefiryn Œwikliński

(1871 Lwów – 1930 Zakopane)

Kobieta w antycznym stroju

akwarela, papier, 22,5 × 15 cm w świetle
passe-partout, sygn. p.d.: Z. Œwikliński

cena wywoławcza: 1 400 zł
estymacja: 1 800 – 2 500 zł

W latach 1887–1889 studiował w krakowskiej SSP u F. Cynka i W. Łuszczkiewicza. W 1893 r. rozpoczął studia malarskie w Wiedniu w pracowni Ch. Griepenkerla. W 1898 r. odbył podróż po Włoszech i Dalmacji. W 1908 r. zamieszkał w Zakopanem i od tego czasu malował przede wszystkim pejzaże tatrzańskie. Należał do TZSP, gdzie w 1931 r. odbyła się jego pośmiertna wystawa.

36

Antoni Gawiński

(1876–1954)

Król

akwarela, papier, 18 × 12 cm w świetle
passe-partout, sygn. monogramem
wiązanym l.d.: AG, na odwrocie naklejka
salonu Antykwarecznego Feliksa Richlinga
w Warszawie z tytułem pracy

cena wywoławcza: 800 zł •
estymacja: 1 000 – 1 200 zł

37

Michał Ichnowski

(1857 Radom – 1915 Kraków)

Sylfida przed Jowiszem

pastel, papier, 70 × 96 cm,
sygn. p.g.: M Ichnowski

cena wywoławcza: 4 000 zł
estymacja: 5 000 – 6 000 zł

Malarz i rzeźbiarz. W latach 1878–1882 studiował w SSP w Krakowie. W 1881 otrzymał czteroletnie stypendium im. H. Siemiradzkiego i kontynuował edukację w Wiedniu i Monachium. Po powrocie do kraju zamieszkał w Krakowie. Od 1883 wielokrotnie wystawiał w tamtejszym TPSP. Malował pejzaże, portrety, obrazy religijne, alegoryczne i humorystyczne sceny rodzajowe. Rzeźbił w terakocie i gipsie, projektował pocztówki, a ponadto zajmował się ilustratorstwem. Chętnie postugiwał się techniką pastelu, zwłaszcza gdy tworzył wizerunki kobiet.

Świt i zmierzch były dla romantyków i ich duchowych kontynuatorów – symbolistów, szczególnymi momentami doby, czasem przejścia między strefą dnia i nocy, zawieszenia między tym, co jasne, a więc żywe i dobre, i tym, co ciemne, złe, tajemnicze, nieznanne, a więc budzące niepokój. Przyroda w swym monumentalnym i malowniczym zarazem pięknie nabierała wtedy najbardziej melancholijnego i nastrojowego wyrazu, uruchamiając głębokie pokłady myśli i uczuć, o które trudno w ciągu dnia. Stąd tak wielka popularność wśród polskich artystów pejzaży o tej tematyce [...].

Adam Szeląg, *Źródło życiodajnej energii czy narzędzie lucyferycznej siły? Symbolika światła słonecznego w dobie fin de siècle'u na przykładzie „dyptyku bretońskiego” Ludwika de Laveaux*, „Pamiętnik Sztuk Pięknych”, Toruń 2015, s. 310

38

Wojciech Weiss

(1875 Leorda na Bukowinie – 1950 Kraków)

Zachodzące słońce

olej, tektura, 18,5 × 26 cm
w świetle oprawy, na odwrocie pieczęć:
Ze zbioru dzieł Wojciecha Weissa dom
artysty oraz nr 000821

cena wywoławcza: 12 000 zł
estymacja: 15 000 – 18 000 zł

Malarstwo studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie, m.in. u L. Wyczółkowskiego, a także w Paryżu, Rzymie i Florencji. W 1896 r. udał się w podróż artystyczną po Europie. W 1907 roku rozpoczął pracę dydaktyczną w krakowskiej ASP, w 1913 r. otrzymał nominację na profesora zwyczajnego, zaś później trzykrotnie pełnił funkcję rektora. Od 1899 r. był członkiem Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”, a 1909 r. jego prezesem. Weiss był jednym z największych twórców okresu Młodej Polski, a jego malarstwo odzwierciedla dekadentcki nastrój epoki. Jest także zapowiedzią tendencji ekspresjonistycznych. Po 1905 r. twórczość Weissa skłaniała się w kierunku koloryzmu, przybierając formy szczególnej transformacji barwy w tzw. okresie białym (ok. 1904–1912), później nasyciła się intensywną kolorystyką. Wśród podejmowanych przez artystę tematów dominują akty, pejzaże oraz martwe natury.

Brandt należy do najwybitniejszych malarzy polskich. Stoi na tym samym szczycie, na który wzniesi się Kossak, Simmler, Gerson, Matejko, Grottger. Idea piękna, jak u tamtych, tak i u niego rozwija się, kształci na gruncie ojczystym. Koń i jeździec, ruch i zgiełk wojenny – to podstawowe czynniki scen jego obrazów. Jest uczniem Kossaka i Adama, ale wykształcenie jego nie płynie z żadnej szkoły, nie jest akademickie: od razu stanął do pracy samodzielnej, jako wyrobiony mistrz pędzla.

Ś.p. Józef Brandt, Radom 1915, s. 15

39

Józef Brandt

(1841 Szczepieszyn – 1915 Radom)

Kozak jadący przez step, 1864 r.

akwarela, papier, 12,5 × 15,5 cm
w świetle passe-partout,
sygn. i dat. p.d.: J.B./1864 r.

Pochodzenie:

– kolekcja prywatna, Polska

Wystawiany:

– Muzeum Narodowe w Warszawie,
Józef Brandt 1841–1915, 22 czerwca
2018–30 września 2018

Reprodukowany:

– katalog wystawy Józef Brandt
1841–1915, red. Naukowa Ewa Micke
– Broniarek, tom 3, Muzeum Narodowe
w Warszawie, Warszawa 2018, s. 42

cena wywoławcza: 220 000 zł

estymacja: 270 000 – 300 000 zł

Podjęte w roku 1858 w paryskiej École des Ponts et Chaussées studia inżynierskie porzucił, by zająć się malarstwem. Uczył się w pracowni L. Cognieta, a także korzystał z porad H. Rodakowskiego i J. Kossaka. W 1860 r. powrócił do kraju, by w roku następnym zadebiutować w warszawskim TZSP. W 1862 r. podjął studia w akademii Monachium w pracowniach A. Strähubera i K. Piloty'ego. W 1863 r. uczęszczał do atelier wybitnego batalisty F. Adama. Wcześniej zaczął odnosić sukcesy jako malarz. W 1867 z dużym powodzeniem zaprezentował obraz „Chodkiewicz pod Chocimem” na Wystawie Powszechnej w Paryżu. Osiedlił się w Monachium, pozostając przywódcą tamtejszej polskiej kolonii artystycznej. Począwszy od późnych lat 70-tych letnie miesiące spędzał w majątku rodzinnym żony w Orońsku koło Radomia. Twórczość artysty poświęcona jest przede wszystkim tematyce batalistycznej. Niezwykle ważne miejsce zajmuje w niej postać konia. Brandt szczegółowo oddawał stroje, broń, wszelkie historyczne rekwizyty, które z upodobaniem gromadził przez lata, tworząc wspaniałą kolekcję. Odchodził stopniowo od akademickiej konwencji w kierunku swobodnej kompozycji. Twórczość swoją prezentował zwłaszcza za granicą, jednak brał też udział w wystawach w Polsce – w warszawskim TZSP oraz w TPSP w Krakowie. Uehonorowany wieloma medalami i odznaczeniami, m.in. Orderem Franciszka Józefa w Wiedniu w roku 1873, Krzyżem Kawalerskim Orderu św. Michała w 1881 r., Orderem Zasługi Korony Bawarskiej w 1892 r. W 1875 r. powołany na członka Berlińskiej Akademii Sztuki, w 1900 wybrany honorowym członkiem Akademii Sztuk Pięknych w Pradze. Prace artysty znajdują się w niemal wszystkich większych kolekcjach muzealnych w Polsce, jak również w wielu kolekcjach na świecie.

40

Feliks Szewczyk

(1863–1932)

*Oddział artylerii konnej
Królestwa Polskiego*

akwarela, papier, 37 × 54 cm,
sygn. p.d.: F Szewczyk

cena wywoławcza: 3 400 zł
estymacja: 5 000 – 6 000 zł

Był przede wszystkim malarzem koni, a także rysownikiem, ilustratorem książek dla młodzieży. Ilustrował poemat Rapsod rycerski F. Jasieńczyka. Od 1888 roku wystawiał w warszawskiej Zachęcie, min. Jazda kawalerska i Przed karczmą. Jego twórczość cechowała łagodna kolorystyka, dobry poziom warsztatowy i swobodnie traktowane techniki malarskie. Oprócz tematyki rodzajowej, podejmował motyw kwiatów i martwych natur, ale najczęściej powracał do tematyki historycznej: liczne epizody z ułanami epoki Księstwa Warszawskiego.

41

Antoni Trzeczowski

(1902 Warszawa – 1974 tamże)

Tadeusz Kościuszko

akwarela, papier, 49 × 36,5 cm,
sygn. p.d.: Trzeczowski

cena wywoławcza: 6 000 zł •
estymacja: 8 000 – 10 000 zł

Malarz batalista, działający w Częstochowie, a później w Warszawie. W młodości walczył w wojnie polsko-bolszewickiej w 1920 r., co miało znaczący wpływ na tematykę jego twórczości. Był twórcą licznych obrazów o treści batalistycznej, jego dzieła przedstawiają zwycięskie bitwy polskiego oręża, sceny konne, walkę husarii i ułanów. Dużą wagę przykładał do studiów nad mundurem i wyposażeniem wojskowym, którego był znawcą. Stosował różne techniki malarskie, często akwarele, ale część stanowią też dzieła malowane farbą olejną na tekturze. Zajmował się także ilustracją. Prace artysty znajdują się w Muzeum Narodowym.

42

Juliusz Holzmüller

(1876 Bolechów – 1932 Lwów)

*Utan Królestwa Kongresowego
i Powstania Listopadowego
na koniu, 1913 r.*

akwarela, papier, 46,5 × 32 cm,
sygn. i dat. l.d.: Juliusz Holzmüller/1913

cena wywoławcza: 4 000 zł
estymacja: 6 000 – 8 000 zł

W latach 1897–1901 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowni E. Cynka, J. Mehoffera i T. Axentowicza oraz, w latach 1903–1904, w Monachium. W roku 1906 zamieszkał we Lwowie. Najczęściej posługiwał się techniką akwareli oraz sepią i tuszem. Malował pejzaże i widoki miast, lecz do historii przeszedł jako malarz koni. Były to sceny batalistyczne, stadniny i konie na tle przyrody. Prace artysty znajdują się w muzeach w Krakowie, Łańcucie i we Lwowie.

43

Jean Baptiste le Prince

(1734–1781)

Odpoczynek Kałmuków – Halte de Calmouks, 1772 r.

akwaforta, akwatinta, papier,
21,5 × 17,5 cm w świetle passe-partout,
sygn. i dat. na płycie l.d.: Le Prince
1772, na odwrociu stempel: Doublette der
Albertina

cena wywoławcza: 700 zł
estymacja: 900 – 1 200 zł

45

Jan Piotr Norblin de la Gourdain

(1745 Misy- Faut- Yonne – 1830 Paryż)

Żebraczka, 1787 r.

akwaforta, sucha igła, sygn. i dat. l.g. na
płycie (w lustrzanym odbiciu): NJ 1787

cena wywoławcza: 1 000 zł
estymacja: 1 200 – 1 500 zł

44

Jean Baptiste le Prince

(1734–1781)

Sprzedawca ciast – Le Marchand de Gateaux, 1772 r.

akwaforta, akwatinta, papier,
21,5 × 17,5 cm w świetle passe-partout
sygn. i dat. na płycie l.d.: Le Prince 1772,
na odwrocie stempel: Doublette der
Albertina

cena wywoławcza: 700 zł
estymacja: 900 – 1 200 zł

46

Jan Piotr Norblin de la Gourdain

(1745 Misy- Faut- Yonne – 1830 Paryż)

Żebrak, 1787 r.

akwaforta, sucha igła, papier, sygn. p.g.
na płycie: NJ, dat. na płycie l.g.: 1787

cena wywoławcza: 1 000 zł
estymacja: 1 200 – 1 500 zł

47

Józef Krzesz-Męcina

(1860 Kraków – 1934 Poznań)

Wędrowcy pod krzyżem

ołówek, papier, 14 × 23 cm, opisany na dole: 70 rys. do z dymem (...) J. M. Krzesz/potw. żona

cena wywoławcza: 1 000 zł
estymacja: 1 200 – 1 500 zł

W latach 1877–84 studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie u Władysława Łuszczkiewicza i Floriana Cynka. W latach 1882–84 był uczniem Jana Matejki. W 1884 roku uzyskał stypendium Wydziału Krajowego i dwa lata później wyjechał na studia do Paryża, gdzie kształcił się w szkole Jean-Paula Laurensa. Współpracował jako ilustrator z czasopismami „L'Illustration” i „Figaro Illustré”. Od 1894 roku był członkiem zarządu Powszechnego Stowarzyszenia Artystów Polskich, a od 1913 roku Union Internationale des Beaux-Arts et des Lettres w Paryżu. Podróżował po Europie, zwiedzając Włochy, Niemcy i Anglię. W 1894 roku powrócił do Krakowa i zamieszkał w willi na Dębnikach. W latach 1914–16 mieszkał w Pradze, od roku 1921 w Poznaniu. Znany był przede wszystkim z obrazów o treści religijnej, historycznej oraz portretów.

48

Józef Krzesz-Męcina

(1860 Kraków – 1934 Poznań)

Pożegnanie

ołówek, papier, 17,5 × 25,5 cm, opisani l.d.: Rysował J. Męcina Krzesz/potw. żona
Szkic do sceny rodzajowej

cena wywoławcza: 1 000 zł
estymacja: 1 200 – 1 500 zł

49

Józef Krzesz-Męcina

(1860 Kraków – 1934 Poznań)

Procesja

ołówek, papier, 12 × 19 cm, opisany l.g.:
Rysował/J. Męcina Krzesz/potw. Żona
Szkic do kompozycji historycznej.

cena wywoławcza: 1 000 zł
estymacja: 1 200 – 1 500 zł

W latach 1877–84 studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie u Władysława Łuszczkiewicza i Floriana Cynka. W latach 1882–84 był uczniem Jana Matejki. W 1884 roku uzyskał stypendium Wydziału Krajowego i dwa lata później wyjechał na studia do Paryża, gdzie kształcił się w szkole Jean-Paula Laurensa. Współpracował jako ilustrator z czasopismami „L'Illustration” i „Figaro Illustré”. Od 1894 roku był członkiem zarządu Powszechnego Stowarzyszenia Artystów Polskich, a od 1913 roku Union Internationale des Beaux-Arts et des Lettres w Paryżu. Podróżował po Europie, zwiedzając Włochy, Niemcy i Anglię. W 1894 roku powrócił do Krakowa i zamieszkał w willi na Dębnikach. W latach 1914–16 mieszkał w Pradze, od roku 1921 w Poznaniu. Zany był przede wszystkim z obrazów o treści religijnej, historycznej oraz portretów.

50

Józef Męcina-Krzesz

(1860–1934)

Wjazd do miasta orszaku sztandarowego/Studium Kobiety

praca dwustronna
ołówek, akwarela, papier, 13 × 20 cm,
opisany l.g.: Rysował/J. Męcina Krzesz/
potw. Żona
Szkic do kompozycji historycznej.

cena wywoławcza: 1 000 zł
estymacja: 1 200 – 1 500 zł

51

Jan Styka

(1858 Lwów – 1925 Rzym)

Szkic do Choratu Ujejskiego (i z archaniołem Twoim na czele)?, przed 1893 r.

tusz, papier, 20,80 × 34 cm, na odwrocie ołówkowe zapiski obliczeń

Pochodzenie:

zakup bezpośrednio z pracowni artysty, kolekcja prywatna, Polska

cena wywoławcza: 900 zł
estymacja: 1 200 – 1 500 zł

Studiował w akademii wiedeńskiej, którą ukończył złotym medalem, a po zdobyciu stypendium „Prix de Rome” przeprowadził się do Włoch, gdzie kopiował dawnych mistrzów i czerpał z ich obrazów inspiracje. Studiował również w krakowskiej SSP u Jana Matejki. Od 1900 r. stale mieszkał w Paryżu. Malował portrety, sceny rodzajowe, a także obrazy religijne i kompozycje historyczne. Tworzył w duchu malarstwa realistycznego, akademickiego znakomicie operując dużymi płaszczyznami płótna. Tworzył cykle obrazów ilustrujących utwory literackie jak np. Odyseję Homera czy Quo vadis? Sienkiewicza. Był inicjatorem i współtwórcą kilku panoram m.in.: Raclawice (1893-1894), Bem w Siedmiogrodzie, Berezyzna oraz czy uważany za największy obraz religijny Golgota (1896). Był znakomitym portrecistą. Malował wiele współczesnych mu osobistości i bliskich, jak ukochaną żonę Lucyne Olgiati. Operując zawężoną gamą barwną, portrety i rozproszonym światłem stworzył wyjątkowe portrety, emanujące spokojem i dostojnością.

52

Seweryn Bieszczad

(1852 Jasto – 1923 Krosno)

Pejzaż z zabudowaniami

akwarela, papier, 9 × 17 cm, sygn.
monogramem wiązany: SB, na odwrocie
l.g. ołówkiem, Seweryn Bieszczad 1918

cena wywoławcza: 800 zł
estymacja: 1 000 – 1 500 zł

Studiował w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych w latach 1868-1876. Podczas studiów dzięki uzyskanemu stypendium wyjechał do Wiednia, gdzie kształcił się w Akademii Wiedeńskiej. Następnie uczył się w Akademii monachijskiej u A. Wagnera. Swoje obrazy wystawiał w krakowskim i warszawskim TPSZP, w Salonie Krywulta, we Lwowie, Monachium i Wiedniu. Malował sceny rodzajowe, które stało się głównym tematem jego prac. Były to scenki utrzymane w realistycznym tonie, ukazujące sceny z życia wsi i małych miasteczek. W pracach tych było uwidocznione wielkie zamiłowanie Bieszczada do folkloru. Tworzył w technice olejnej i akwareli. Jego prace znajdują się w zbiorach muzealnych w Krośnie, w Muzeach Narodowych w Warszawie, Krakowie, Wrocławiu.

53

Marian Szczerbiński

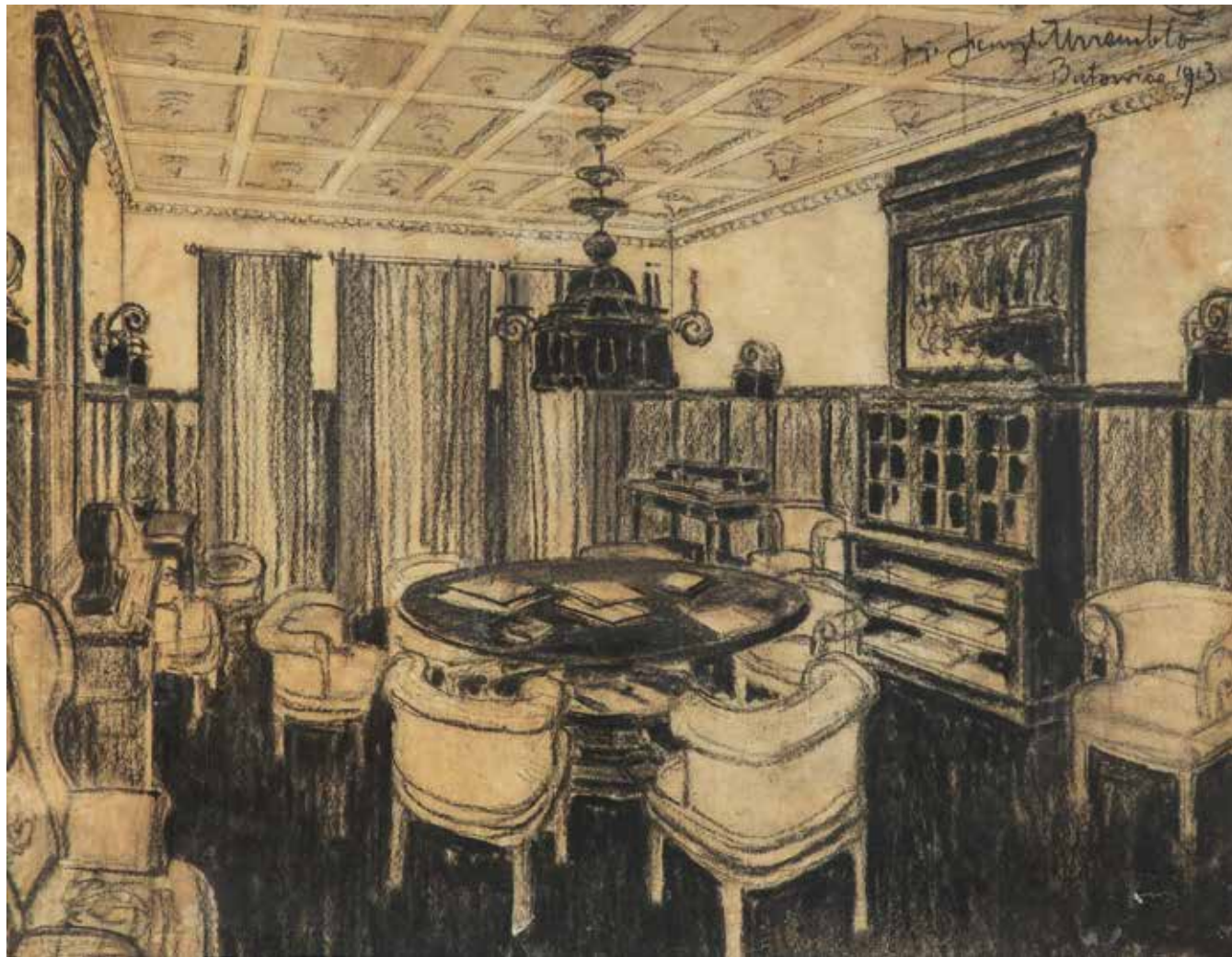
(1900–1981)

Mimozes w kolorowym wazonie

pastel, papier, 50 × 70 cm,
sygn. p.d.: MSzczerbiński

cena wywoławcza: 4 400 zł •
estymacja: 6 000 – 8 000 zł

Popularny pastelista i akwarelista krakowski. Brał udział w Zbiorowej Wystawie Malarzy Polskich z dziesięcioma akwarelami z przedstawieniami Wawelu i Krakowa w 1931 r. Do ulubionych motywów malarskich artysty należą, także martwe natury z kwiatami mimozy oraz sceny polowań.

54

Henryk Uziembło

(1879 Myślachowice – 1949 Kraków)

Wnętrze dworu Uziembłów w Batowicach, 1913 r.

pastel, papier, 43 × 55 cm w świetle passe-partout, sygn. i dat. p.g.: prof. Henryk Uziembło/Batowice 1913

cena wywoławcza: 2 200 zł
estymacja: 3 000 – 4 000 zł

W latach 1896–1901 odbył studia w wiedeńskiej Kunstgewerbeschule, a następnie, w latach 1902–1904, w krakowskiej ASP u T. Axentowicza i S. Wyspiańskiego. Wykształcenie uzupełniał w Paryżu, we Włoszech i w Anglii. Był współzałożycielem Towarzystwa Polska Sztuka Stosowana. Od roku 1922 do wybuchu II wojny światowej pracował w Państwowej Szkole Zdobnictwa i Przemysłu Artystycznego w Krakowie. Malował krajobrazy wykazujące wpływ twórczości J. Stanisławskiego, a także pejzaże morskie i wedyty oraz sceny rodzajowe. Uprawiał także malarstwo monumentalne oraz grafikę książkową. Projektował wnętrza, meble, tkaniny, mozaiki i witraże.

55

Tadeusz Rybkowski

(1848 Kielce – 1926 Lwów)

Ulica Serbska we Lwowie, 1906 r.

akwarela, papier, 11 × 16,3, opisana, sygn. i dat. l.d.: Ulica Serbska we Lwowie/Tadeusz Rybkowski 1906, opisany na odwrocie: Ul. Serbska/w Lwowie/1906 T.Rybkowski

cena wywoławcza: 2 800 zł
estymacja: 3 500 – 5 000 zł

W latach 1872–75 kształcił się w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowni W. Łuszczkiewicza, następnie zaś w wiedeńskiej akademii u C. Wurzingera, L. Loefflera i H. Makarta. W 1893 r. osiadł we Lwowie, obejmując stanowisko profesora w tamtejszej Państwowej Szkole Przemysłowej. Założył też prywatną szkołę malarstwa dla kobiet. Interesowała go tematyka rodzajowa; przedstawiał chętnie sceny związane z huculskim folklorem. Posługiwał się zarówno techniką olejną, jak i akwareli. Uprawiał też dekoracyjne malarstwo ścienne, wykonywał ilustracje do czasopism.

56

Stanisław Górski

(1887 Kościan – 1955 Kraków)

Góral z fajką

pastel, papier, 33 × 23,5 cm
w świetle oprawy, sygn. l.d.: St. Górski

cena wywoławcza: 3 000 zł •
estymacja: 4 000 – 5 000 zł

Studiował w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych w latach 1909 – 1914 u Józefa Pankiewicza i w latach 1916–1917 u Teodora Axentowicza, który wywarł największy wpływ na jego twórczość. Biegłe posługiwał się techniką pastelową. Chętnie malował sceny symboliczne, rodzajowe, studia portretowe górali i góralek oraz pejzaże podhalańskie.

57

Stanisław Górski

(1887 Kościan – 1955 Kraków)

Portret góralki

pastel, papier, 35 × 24 cm
w świetle oprawy, sygn. p.d.: ST. Górski

cena wywoławcza: 3 000 zł •
estymacja: 4 000 – 5 000 zł

58

Mieczysław Filipkiewicz

(1891 Kraków – 1951)

Zima na Podhalu

akwarela, papier, 33 × 48 cm,
sygn. p.d.: Mieczysław Filipkiewicz

cena wywoławcza: 4 000 zł
estymacja: 5 000 – 6 000 zł

Student malarstwa krakowskiej ASP w latach 1910–15 w pracowni S. Dębickiego, J. Pankiewicza i T. Axentowicza. Po ukończeniu studiów wyjechał na dalszą naukę do Wiednia. Po powrocie w 1921 roku wrócił do krakowskiej ASP do pracowni W. Weissa. Zarówno w trakcie studiów jak i w późniejszym czasie był wielokrotnie nagradzany. Brał udział w licznych wystawach krajowych. Był przed wszystkim pejzażystą, rzadziej malował martwe natury i kompozycje figuralne. Jego pejzaże, głównie w mniejszych formatach, powstawały zarówno w technice olejnej, akwareli jak i gwaszu. Tworzył nastrojowe widoki górskie i morskie.

59

Stefan Filipkiewicz

(1879 Tarnów – 1944 Mauthausen)

Pejzaż z Podhala

akwarela, papier, 34 × 48 cm,
sygn. p.d.: Stefan Filipkiewicz

cena wywoławcza: 5 000 zł
estymacja: 7 000 – 8 000 zł

W latach 1900–1907 studiował w ASP w Krakowie u J. Mehoffera, J. Pankiewicza, L. Wyczółkowskiego i J. Stanisławskiego. Od 1913 r. prowadził kurs modelarstwa dekoracyjnego w Szkole Przemysłowej w Krakowie. Od 1930 r. był wykładowcą krakowskiej ASP, a w 1936 r. został mianowany profesorem nadzwyczajnym tej szkoły. Należał do warszawskiego TZSP, był członkiem wiedeńskiej Secesji. Malował głównie pejzaże tatrzańskie oraz martwe natury i kwiaty. Malował z niezwykłą subtelnością barwną. Na płótno nakładał farbę szerokimi, zdecydowanymi pociągnięciami pędzla na tekturach i sklejkach, których niezagruntowany podkład tworzy często kolorystyczny element kompozycji.

60

Paweł Steller

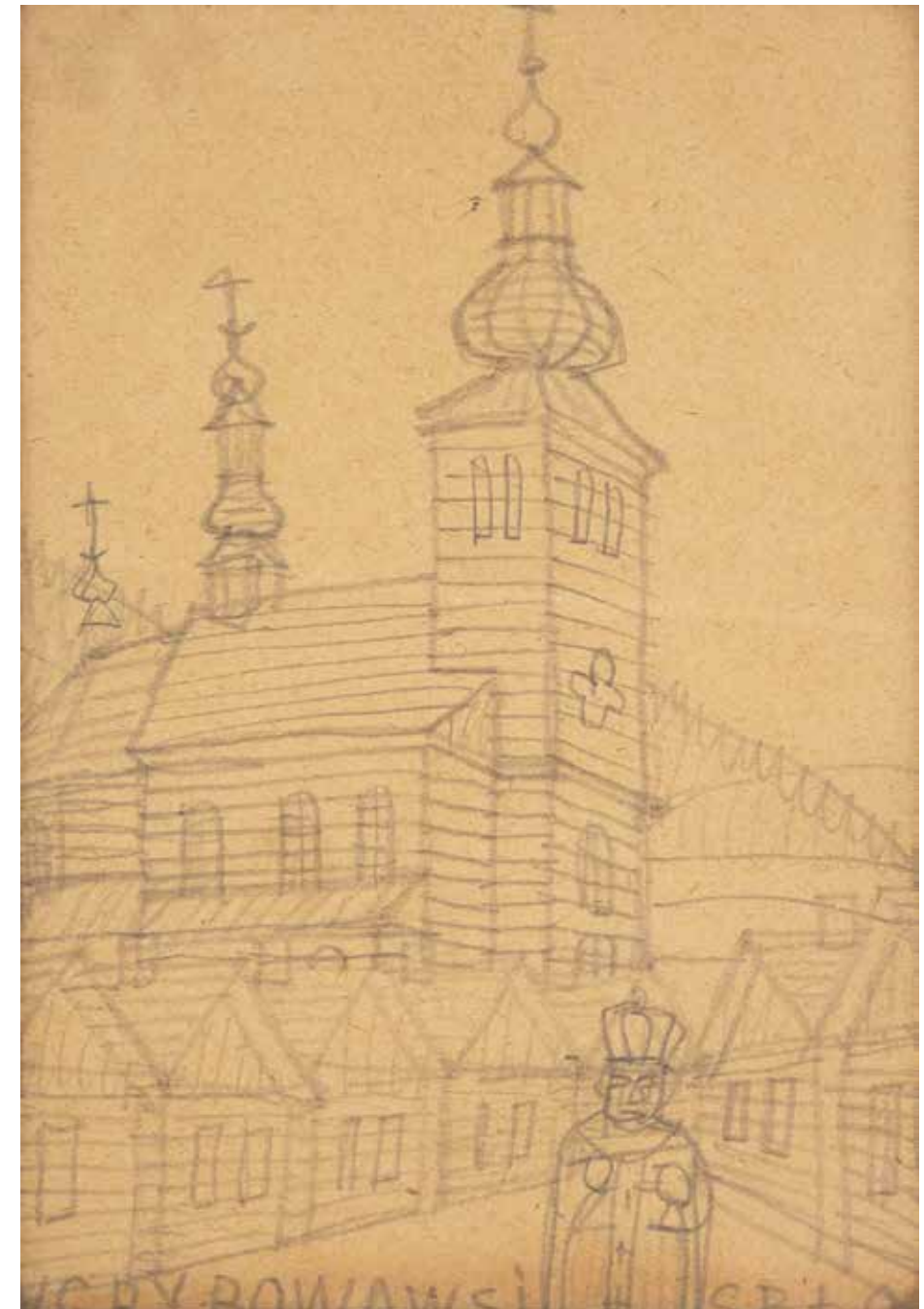
(1895–1974)

Pejzaż z chatami

akwarela, papier, 25,5 × 37 cm,
sygn. p.d.: P.Steller

cena wywoławcza: 1 800 zł •
estymacja: 2 500 – 3 500 zł

Grafik, malarz, pedagog, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Studiował we Lwowie, Pradze i grafikę u W. Skoczylasa w warszawskiej SSP. Z technik graficznych uprawiał drzeworyt, z technik malarskich akwarelę. Jego akwarelowe, najczęściej zimowe pejzaże z okolic Śląska Cieszyńskiego, Beskidów i Tatr cechuje znakomite opanowanie warsztatu, świetlista paleta barw, umiejętne posługiwanie się bielą.

61

Nikifor Krynicki

(1895 Krynica Zdrój – 1968 Folusz)

Cerkiew, l. 60. XX w.

ołówek, papier, 20 × 13,5 cm,
opis. na dole: NCRY RYOWAWSI SPŁO

cena wywoławcza: 2 400 zł •
estymacja: 3 000 – 4 000 zł

Malarz samouk, przedstawiciel sztuki naiwnej, człowiek cierpiący na zaburzenia słuchu i mowy. Jego pierwsze prace powstały około 1917 roku i nawiązywały do malarstwa ikonowego. Malował w technice akwareli i rysował kredkami, wykorzystując każdy dostępny kawałek papieru, okładki zeszytów, opakowania papierosów. Wykazywał ogromną wrażliwość kolorystyczną. Tworzył całe serie obrazków przedstawiających architekturę, wnętrza, postacie świętych, portrety i autoportrety. Swoje prace podpisywał niezrozumiałymi ciągami drukowanych liter. Zauważony w 1932 roku w świecie artystycznym, doczekał się I indywidualnej wystawy w galerii Diany Vierny w Paryżu (1959 r.) i Stedelijk Museum w Amsterdamie. Jego prace były wystawiane w Hajfie, Jerozolimie, Frankfurtcie, Baden-Baden, Hanowerze, Bazylei, Rzymie, Chicago, Londynie. W 1967 roku warszawska Zachęta zaprezentowała retrospektywną wystawę Nikifora. W 1994 roku otwarto jego muzeum w Krynicy.

62

MN – naśladowca Józefa Chęćmońskiego

(I poł. XX w.)

Postaniec, 1928 r.

pastel, papier, 49 × 64 cm,
sygn. monogramem i dat. p.d.: AP 1928

cena wywoławcza: 2 800 zł
estymacja: 3 000 – 4 000 zł

63

Karol Kossak

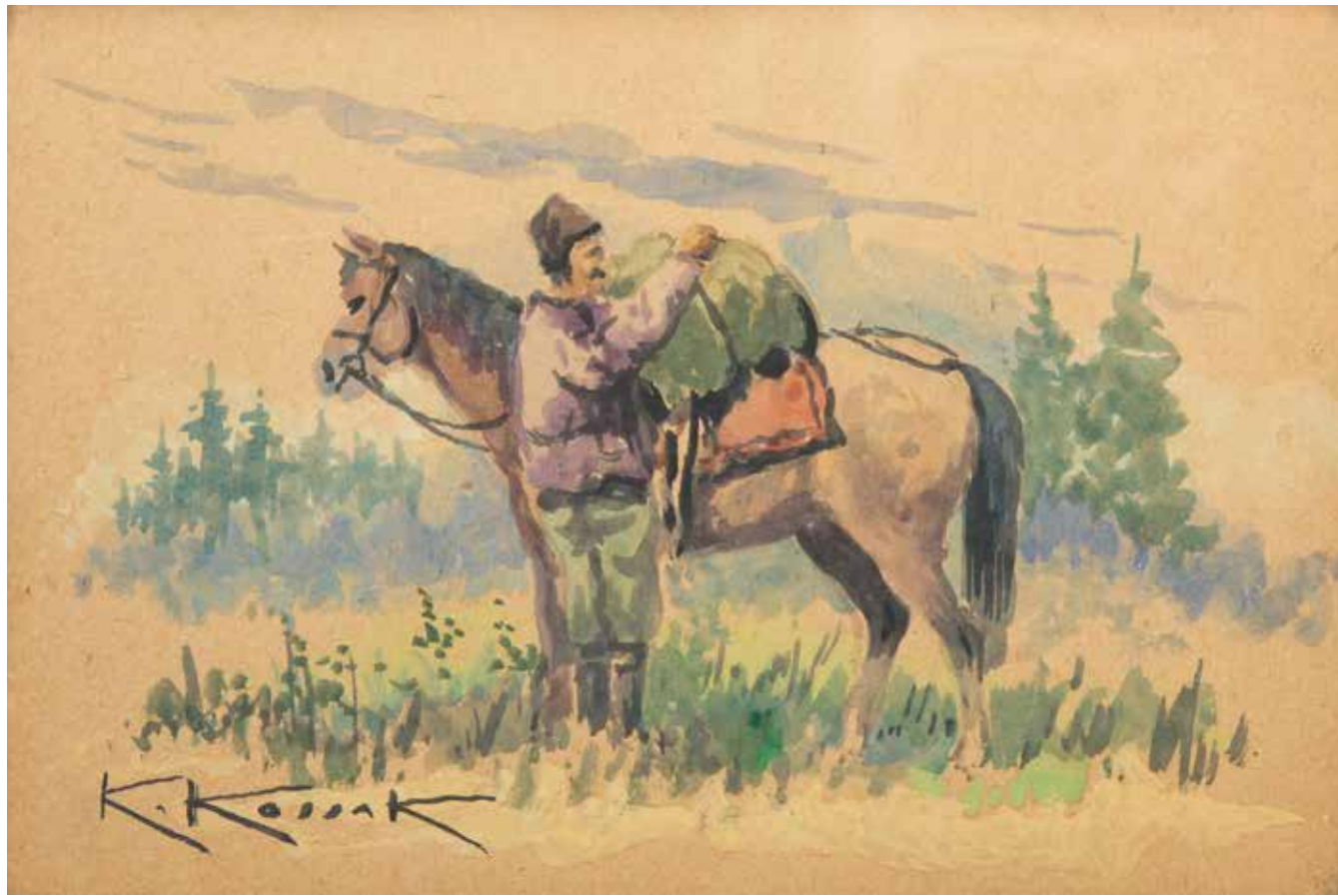
(1896 Lwów – 1975 Ciechocinek)

Praca w polu

akwarela, papier, 43 × 67 cm,
sygn. p.d.: KKOSSAK

cena wywoławcza: 3 600 zł
estymacja: 4 500 – 6 000 zł

Wnuk Juliusza, bratanek Wojciecha oraz brat stryjeczny Jerzego Kossaka. Ukończył szkołę średnią we Lwowie. Tam też pobierał lekcje rysunku i malarstwa u Zygmunta Rozwadowskiego oraz Stanisława Kaczora- Batowskiego. Następnie rozpoczął studia artystyczne w Wiedniu, które niestety musiał przerwać ze względu na wybuch I wojny światowej. Po zakończeniu wojny, w latach 1919–23 kontynuował naukę w krakowskim ASP pod kierunkiem Ignacego Pieńkowskiego i Władysława Jarockiego. Po ukończeniu studiów podjął pracę jako nauczyciel rysunku w jednym z gimnazjów we Lwowie. W twórczości artysty najczęściej pojawia się motyw konia oraz jeźdźców, ujętych w urokliwych kompozycjach. Tworzył głównie w technice akwareli.

64

Karol Kossak

(1896 Lwów – 1975 Ciechocinek)

Odpoczynek jeźdźca

akwarela, papier, 15 × 21 cm,
sygn. l.d.: K.Kossak

cena wywoławcza: 2 600 zł •
estymacja: 3 000 – 3 500 zł

Wnuk Juliusza, bratanek Wojciecha oraz brat stryjeczny Jerzego Kossaka. Ukończył szkołę średnią we Lwowie. Tam też pobierał lekcje rysunku i malarstwa u Zygmunta Rozwadowskiego oraz Stanisława Kaczora- Batowskiego. Następnie rozpoczął studia artystyczne w Wiedniu, które niestety musiał przerwać ze względu na wybuch I wojny światowej. Po zakończeniu wojny, w latach 1919–23 kontynuował naukę w krakowskim ASP pod kierunkiem Ignacego Pieńkowskiego i Władysława Jarockiego. Po ukończeniu studiów podjął pracę jako nauczyciel rysunku w jednym z gimnazjów we Lwowie. W twórczości artysty najczęściej pojawia się motyw konia oraz jeźdźców, ujętych w urokliwych kompozycjach. Tworzył głównie w technice akwareli.

65

Juliusz Holzmüller

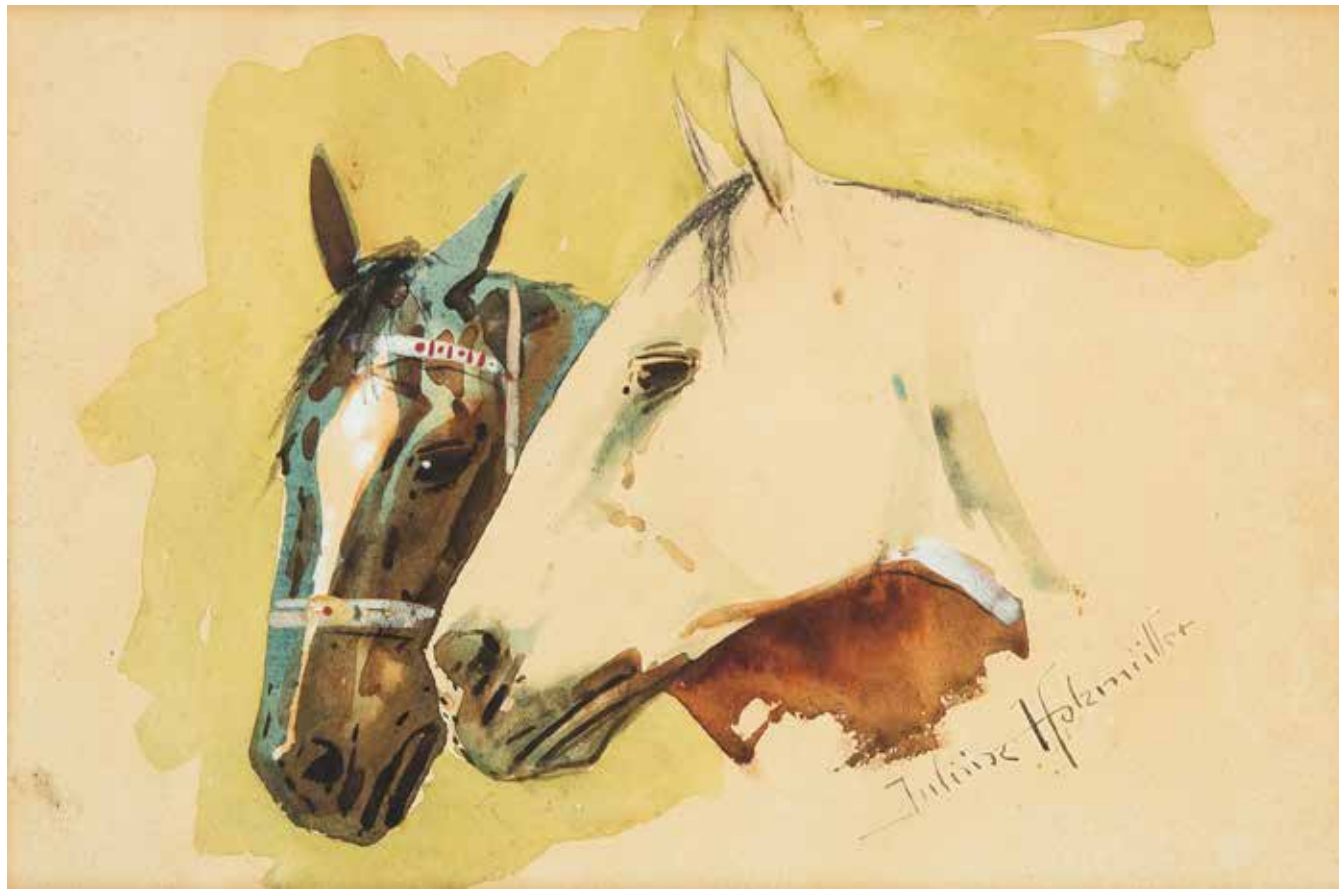
(1876 Bolechów – 1932 Lwów)

Pejzaż wiejski

akwarela, gwasz, papier,
18 × 26,2 cm w świetle passe-partout,
sygn. p.d.: Juliusz Holzmüller

cena wywoławcza: 1 900 zł
estymacja: 2 500 – 3 500 zł

W latach 1897–1901 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowni E. Cynka, J. Mehoffera i T. Axentowicza oraz, w latach 1903–1904, w Monachium. W roku 1906 zamieszkał we Lwowie. Najczęściej posługiwał się techniką akwareli oraz sepią i tuszem. Malował pejzaże i widoki miast, lecz do historii przeszedł jako malarz koni. Były to sceny batalistyczne, stadniny i konie na tle przyrody. Prace artysty znajdują się w muzeach w Krakowie, Łańcucie i we Lwowie.

66

Juliusz Holzmüller

(1876 Bolechów – 1932 Lwów)

Studium dwóch głów koni

akwarela, ołów, 19,5 × 29,5 cm,
sygn. p.d.: Juliusz Holzmüller

cena wywoławcza: 4 000 zł

estymacja: 5 000 – 6 000 zł

67

Juliusz Holzmüller

(1876 Bolechów – 1932 Lwów)

Zaprzęg z woźnicą

akwarela, papier, 22 × 34 cm
w świetle oprawy, sygn. l..śr.: Juliusz
Holzmüller

cena wywoławcza: 2 400 zł

estymacja: 3 000 – 4 000 zł

W latach 1897–1901 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowni E. Cynka, J. Mehoffera i T. Axentowicza oraz, w latach 1903–1904, w Monachium. W roku 1906 zamieszkał we Lwowie. Najczęściej posługiwał się techniką akwareli oraz sepia i tuszem. Malował pejzaże i widoki miast, lecz do historii przeszedł jako malarz koni. Były to sceny batalistyczne, stadniny i konie na tle przyrody. Prace artysty znajdują się w muzeach w Krakowie, Łańcucie i we Lwowie.

68

Stanisław Fabijański

(1865 Paryż – 1947 Kraków)

Zakole Wisły w Krakowie, 1919 r.

gwasz, tektura, 50 × 88 cm,
sygn.i dat.l.d.: St. Fabijański/Kraków
1919

na odwrocie opisany: Widok Wisły –
w dali Kopiec T. Kościuszki

cena wywoławcza: 10 000 zł
estymacja: 12 000 – 18 000 zł

Studia artystyczne rozpoczął we Lwowie u rzeźbiarza Leonarda Marconiego, następnie w latach 1883–88 uczył się w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych, m.in. pod kierunkiem Władysława Łuszczkiewicza, Floriana Cynka, Leopolda Loefflera i Jana Matejki. W roku 1888 wyjechał do Monachium i studiował u Aleksandra Wagnera w tamtejszej Akademii. Podróżował do Włoch i Paryża, po powrocie do kraju mieszkał w Krakowie. Olejno i akwarelą malował widoki miejskie, głównie Krakowa, portrety, sceny rodzajowe i historyczne, kompozycje fantastyczne i religijne. Zajmował się ilustratorstwem i rzeźbą.

69

Jerzy M. Rupniewski

(1886–1950)

Portret staruszka w kapeluszu,
1931 r.

akwarela, papier, 54 × 37 cm,
sygn i dat l.d.: I.RUPNIEWSKI/1931.

cena wywoławcza: 3 400 zł •
estymacja: 4 500 – 5 500 zł

W 1908 r. ukończył Wyższą Szkołę Handlową w Warszawie. W 1912 r. studiował w SSP w Warszawie u K. Krzyżanowskiego, S. Lentza, W. Trojanowskiego i X. Dunikowskiego oraz w Monachium u K. Killera. Studiował też w Academie Julian i Academie de Grand Chaumiere w Paryżu. Po powrocie w 1925r. zamieszkał w Bydgoszczy, skąd podróżował m.in. do Włoch, Paryża, Jugosławii, Szwajcarii. Wystawiał w TZSP w Warszawie. Tematem jego prac były widoki miast pomorskich. Stosował technikę olejną, malował też gwaszem i akwarelą.

70

Tadeusz Nartowski

(1892 Zręby k. Łomży – 1971 Szczecin)

Głowa rybaka w stońcu, 1923 r.

akwarela, papier, 28 × 21 cm
w świetle passe-partout, sygn. i dat. p.d.:
Nartowski/1923, na odwrocie naklejka
wystawowa z 1923 r.

cena wywoławcza: 2 400 zł •
estymacja: 3 000 – 4 000 zł

Uczył się rysunku u F. Stupskiego w Warszawie, a następnie studiował w warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych pod kierunkiem K. Stabrowskiego, F. Ruszczyca i K. Krzyżanowskiego. W okresie międzywojennym mieszkał w Warszawie. Podróżował do Włoch, Francji, Niemiec, Anglii, Hiszpanii, Jugosławii, na Węgry i do Maroka. W latach 1921–25 wykładał w warszawskiej SSP. Od 1912 regularnie wystawiał w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych. W latach 1927 i 1933 został odznaczony brązowym i złotym medalem. Wystawiał też w warszawskim Salonie Garlińskiego oraz w Lublinie, Krakowie i w Gdyni, a w 1935 w Berlinie. Po II wojnie światowej mieszkał w Szczecinie. Był wybitnym akwarelistą. Malował martwe natury i portrety, a przede wszystkim krajobrazy i architekturę

71

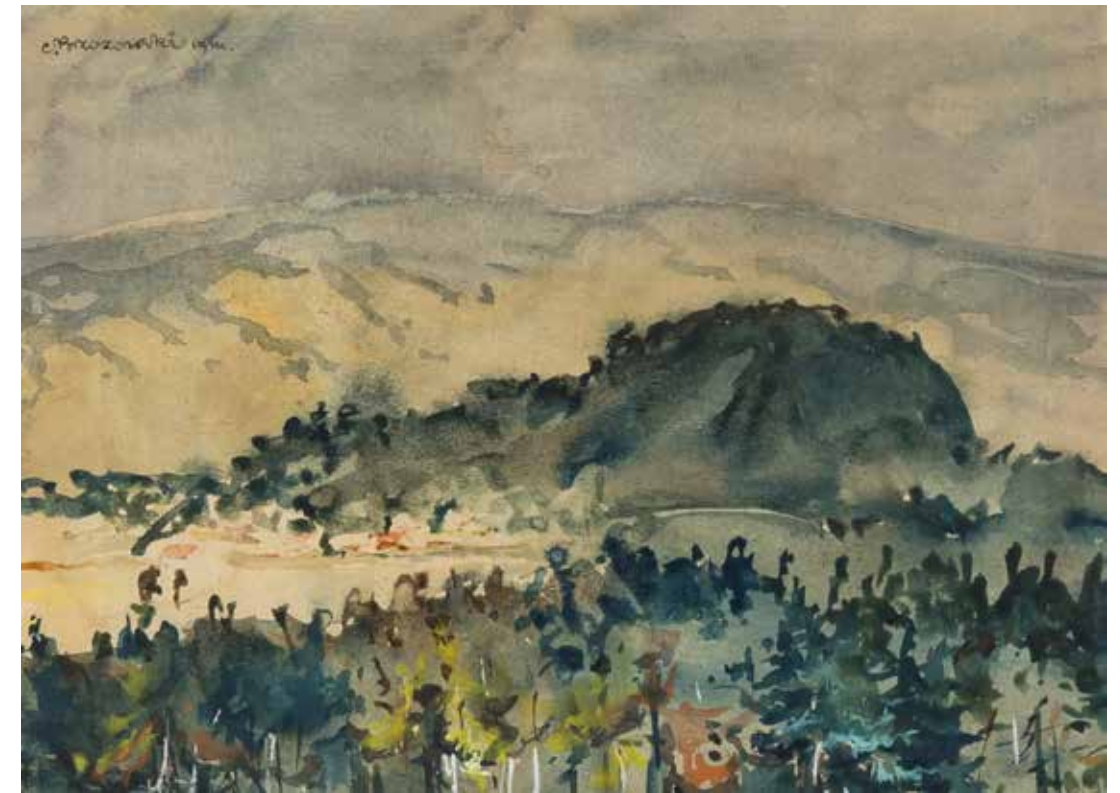
Jan Wojnarski

(1879 Tarnów – 1937 Kraków)

Pejzaż nadrzeczny

gwasz, papier, 13,5 × 18,7 cm
w świetle passe-partout, sygn. p.d.: J.W

cena wywoławcza: 900 zł
estymacja: 1 500 – 2 000 zł

73

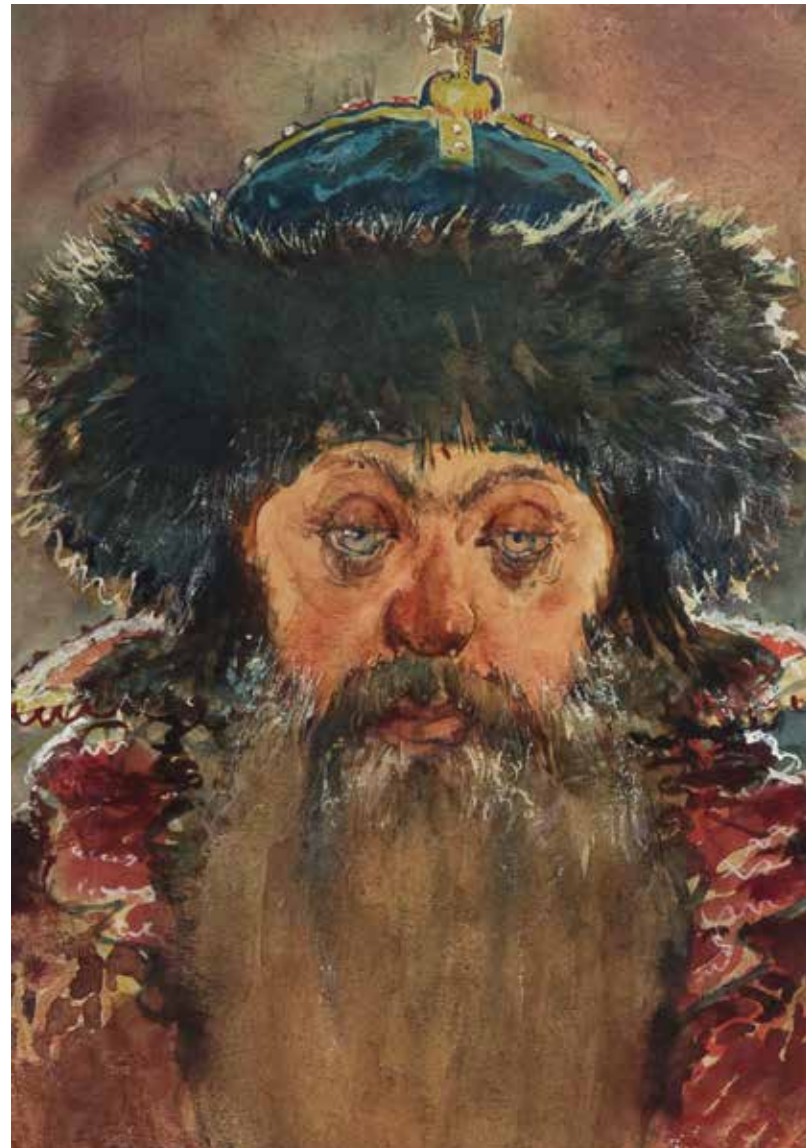
**Stefan
Brzozowski**

(1911–1978)

Pejzaż, 1940 r.

akwarela, papier,
17,5 × 23,5 cm,
sygn. i dat. l.g.:
S.Brzozowski 1940.

**cena wywoławcza:
800 zł •**
estymacja:
1 000 – 1 500 zł

72

Stefan Brzozowski

(1911–1978)

Car Borys Godunow, ok. 1940 r.

akwarela, papier, 17,5 × 12,5 cm, sygn.
i dat. l.d.: S. Brzozowski (stąboczytelnie)

cena wywoławcza: 800 zł •
estymacja: 1 000 – 1 500 zł

Malarz, rysownik, karykaturzysta. Brał udział w wystawach: Wystawa Zbiorowa TPSP w Krakowie, 1946, Doroczny Salon Malarstwa Krakowskiego, TPSP w Krakowie, 1977.

74

**Stefan
Brzozowski**

(1911–1978)

Pejzaż, 1940 r.

akwarela, papier,
17,5 × 23 cm,
sygn. i dat. l.d.:
S.Brzozowski 1940

**cena wywoławcza:
800 zł •**
estymacja:
1 000 – 1 500 zł

75

Józef Brach

(I poł. XX w.)

Pejzaż ze sztafazerem

akwarela, papier, 17,5 × 28 cm,
sygn. p.d.: J Brach

cena wywoławcza: 1 200 zł
estymacja: 2 000 – 2 500 zł

76

Maciej Nehring

(1901 Warszawa – 1977 tamże)

Widok z Lazurowego Wybrzeża,
1928 r.

akwarela, papier, 33 × 47,5 cm, sygn.
i dat. p.d.: Maciej Nehring 28, opisany
l.d.: Six-Fours-les-Plages Côte d'Azur,
opisany na odwrocie: Six-Fours-les-Plages/
Côte d'Azur/Maciej Nehring

cena wywoławcza: 1 400 zł
estymacja: 2 000 – 2 500 zł

Studiował od 1920 w Warszawie, potem Bydgoszczy i w Krakowie do 1924. Był współzałożycielem, a w latach 1935–1939 prezesem „Grupy Akwarelistów”. Wystawiał w warszawskim TZSP oraz w Krakowie i Poznaniu. Brał też udział w wystawach za granicą, m.in. w Societe Nationale des Beaux Arts w Paryżu w roku 1936, ponadto w Sztokholmie, Londynie i Nowym Jorku. W 1938 r. miał indywidualną wystawę w Amsterdamie. Jego obrazy znajdują się w Muzeum Narodowym w Poznaniu, Muzeum im. Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie. Nehring był wybitnym akwarelistą – pejzażystą. Malował pojedyncze widoki oraz cykle: Płock, Belweder, Rynek w Kazimierzu, Sosny, ponadto motywy z Tunisu, Francji, Włoch, dzisiejszej Chorwacji, stare cerkiewki huculskie i widoki górskie. Poza pejzażem malował chętnie wizerunki kobiet.

77

Emmanuel Katz (zw. Mané-Katz)

(1894 Krzemieńczyk – 1962 Tel Awiw)

Pejzaż nadmorski, 1941 r.

tech. mieszana, papier, 55 × 70 cm
w świetle oprawy, sygn. i dat. p.d.:
Mané-Katz/41

cena wywoławcza: 3 000 zł •
estymacja: 4 000 – 6 000 zł

W latach 1911–1912 uczył się w Wileńskiej Szkole Rysunkowej Iwana Trutniewa, następnie w kijowskiej Szkole Malarstwa Mykoły Muraszki. Także w Kijowie działał w kręgu Kultur – Ligi. W 1913 roku wyjechał do Paryża, gdzie studiował w École des Beaux-Arts. Czas I wojny światowej spędził w Petersburgu, Moskwie oraz w Charkowie, gdzie od 1917 roku był profesorem Instytutu Artystycznego. W 1920 roku powrócił do Paryża, gdzie współtworzył tamtejsze środowisko artystycznym École de Paris. W okresie międzywojennym kilkakrotnie odwiedzał Polskę gdzie wystawiał m.in. w Żydowskim Towarzystwie Krzewienia Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1927 i 1932, w Muzeum Przemysłu Artystycznego we Lwowie w 1932 roku oraz w Krakowie, gdzie został członkiem Zrzeszenia Żydowskich Artystów Malarzy i Rzeźbiarzy. (J. Malinowski, *Malarstwo i rzeźba Żydów Polskich w XIX i XX wieku*, Warszawa 2000, s. 382). Swoje prace wystawiał także w Paryżu i Nowym Yorku, dokąd się udał po wybuchu II wojny światowej. Na rozwój języka artystycznego Mané-Katza wpływ mieli tacy wybitni artyści jak: Marc Chagall, Robert Delaunay, Maurice de Vlaminck czy André Derain. Twórczość malarska stanowiła pewnego rodzaju ekspresjonistyczną kontynuację zdobyczy nurtu fowistycznego. „Malował ekspresjonistyczne obrazy o tematyce żydowskiej, w tym przedstawienia chasydów (Rabin z Torą, ok 1927), sceny z getta, kompozycje figuralne, a także pejzaże, m.in. z południowej Francji i Palestyny. Operował szerokimi plamami zdecydowanych barw, zestawianych w kontrastowe układy czerni i bieli, błękitu, czerwieni i żółcieni, umieszczając je na neutralnych tłach.” (J. Malinowski, B. Brus-Malinowska, *W kręgu École de Paris. Malarze żydowscy z Polski*, Warszawa 2007, s. 26.) Poza malarstwem zajmował się również rzeźbą. Mané-Katz, a także i w Warszawie, Krakowie i Lwowie.

Władysław Roguski, który dołączył do Rytmu po pierwszej wspólnej wystawie w Zachęcie w 1922 roku, był kolejnym artystą z tego kręgu czerpiącym inspirację ze sztuki podhalańskiej, a ściślej z sakralnej, malowanej na szkłe. Odniesienia do sztuki ludowej przewijały się przez wszystkie etapy jego twórczości. Najczęściej, także w latach swej przynależności do Rytmu, malował Madonny z Dzieciątkiem. Dzieła te cechuje prostota, a zarazem dekoracyjność. Ze względu na to ograniczenie tematyki zyskał nawet przydomek „malarza Madonn”. Wizerunki pierwotnie utrzymywane w duchu świadomego prymitywizmu przechodzą przez etap „miękkości”, stając się przesłodzonymi kompozycjami. (...) Cechują się poprawnością rysunku, brak im charakterystycznych dla twórczości ludowej uproszczeń brył. Szczególnie widoczne jest to w twarzach przedstawianych świętych postaci, którym Tadeusz Dobrowolski przypisuje nawet „rys nieco sentymentalnej ładności”. Również kolorystyka jest bogatsza i bardziej zróżnicowana.

Anna Zabiegałowska-Sitek, *Warszawskie Stowarzyszenie Artystów Polskich Rytm...*,
Almanach Muzealny, 2013, nr 7, s. 158

Malarstwa uczył się w warszawskiej Szkole Rysunku u Miłosza Kotarbińskiego. W Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie studiował w pracowniach Józefa Mehoffera i Józefa Pankiewicza. Był jednym z założycieli grupy Formistów i w latach 1919 - 1922 brał udział w jej wystawach. Należał do Grupy Artystów Rytm, obok Eugeniusza Zaka, Zofii Stryjeńskiej, Władysława Skoczylasa. Należał również do grupowania Świt w Poznaniu, gdzie w 1922 objął profesurę w Państwowej Szkole Sztuk Zdobniczych. Jego prace wystawiane były w warszawskich salonach TZTZPP, a także w Wenecji, Paryżu, Rzymie, Brukseli i Padwie. Był zafascynowany sztuką zakopiańską, malował kompozycje religijne, wzorując się na malarstwie ludowym. Chętnie podejmował również tematykę świecką, przedstawiając pracę, życie i zabawy lat 20. i 30. XX wieku. Prezentowany portret kobiety łączy najbardziej charakterystyczne cechy okresu międzywojnia, stając się idealnym przykładem polskiego Art Déco. Artysta obok Tamary Łempickiej, Zofii Stryjeńskiej czy Ludomira Ślendra był najwybitniejszym malarzem tego stylu.

78

Władysław Roguski

(1890 Warszawa – 1940 Poznań)

Portret kobiety

tech. mieszana, papier, 94 × 64,5 cm,
sygn. p.d.: Roguski

cena wywoławcza: 40 000 zł

estymacja: 50 000 – 60 000 zł

79

Henryk Epstein

(1891 Łódź – 1944 Auschwitz)

Spacerowicze

akwarela, kradka, papier, 41 × 56 cm,
sygn. l.d.: H. Epstein

cena wywoławcza: 14 000 zł
estymacja: 20 000 – 25 000 zł

Syn łódzkiego antykwariusza. Uczył się w prywatnej Szkole Rysunku Jakuba Kacembogena w Łodzi. Ok. 1910 roku wyjechał na studia do Monachium. W 1913 roku na stałe osiadł w Paryżu, gdzie kontynuował naukę w Académie de la Grande Chaumière. Na Montparnasse przebywał wraz z zaprzyjaźnionymi z nim M. Chagallem, A. Modiglianem, Ch. Soutinem. W latach 1920–30 malował pejzaże w plenerze w Owerni, Bretanii i na Korsyce. Od początku lat 20-tych wystawiał w paryskich Salonach. Jedyłą wystawą indywidualną była ekspozycja pośmiertna w paryskiej Galerie Berri-Raspail w 1946 roku. Po wojnie pokazywano jego prace na wielu wystawach zbiorowych środowiska École de Paris. Malował w technice olejnej, uprawiał również akwarelę, rysunek i grafikę. Na jego malarstwo ogromny wpływ miała twórczość Cézanne'a oraz fowistów. W 1944 roku zginął w obozie koncentracyjnym w Auschwitz.

80

Józef Kidoń

(1890 Rudzica – 1968 Warszawa)

Portret dziewczyny, 1936 r.

ołówek, papier, 58 × 41,5 cm w świetle
passe-partout, sygn. l.d.: Kidoń 1936

cena wywoławcza: 1 800 zł •
estymacja: 2 500 – 3 500 zł

82

Władysław Skoczylas

(1883 Wieliczka – 1934 Warszawa)

Głowa kobiety (portret żony)

ołówek, papier, 13,5 × 17,5 cm

cena wywoławcza: 2 000 zł
estymacja: 2 500 – 3 000 zł

Malarz, rzeźbiarz, ale przede wszystkim mistrz grafiki. W latach 1900–1904 studiował w Kunstgewerbeschule w Wiedniu. Następnie naukę kontynuował w krakowskiej ASP u T. Axentowicza i L. Wyczółkowskiego. W 1910 r. wyjechał do Paryża, gdzie doskonalił swoje umiejętności pod kierunkiem E. Bourdelle'a. W latach 1912–13 studiował w Lipsku w Akademii Sztuk Graficznych. W 1922 objął posadę profesora w warszawskiej ASP – prowadził Katedrę Grafiki Artystycznej. W swej karierze artystycznej głównie zajmował się grafiką – uprawiał m. in. drzeworyt, akwafortę, akwatintę, litografię, suchą igłę. W swej twórczości wiele miejsca poświęcił przedstawieniom scen folklorystycznym, najczęściej związanych z terenami Podhala. Zajmował się także malarstwem akwarelowym, uwieczniając w swoich pracach przedstawienia martwych natur, pejzaży oraz scen rodzajowych związanych z życiem na wsi.

81

Stanisław Żurawski

(1889 Krosno – 1976 Kraków)

Głowa śpiącej kobiety

ołówek, papier, 31 × 25 cm w świetle
oprawy, sygn. St. Żur

cena wywoławcza: 1 200 zł •
estymacja: 1 500 – 2 000 zł

83

Maja Berezowska

(1893 Baranowicze – 1978 Warszawa)

W ramionach ukochanego,
1973 r.

piórko, tusz lawowany, papier, 28 × 23
cm (owal), sygn. i dat. l.d.: maja 73

cena wywoławcza: 1 800 zł •
estymacja: 2 500 – 3 500 zł

Jest pionierką w wyrażaniu kobiecej ekspresji. Prowadzi rodzaj „kobiecej polityki”. Pokazuje, że kobieta ma prawo do rozkoszy cielesnej, że przyjemność jej się należy. Chętnie rysuje wielokąty, często przedstawiające jedną kobietę i kilku mężczyzn. Opowieści o tym, jak to jeden facet zaspokaja jednocześnie kilka kobiet, można włożyć między bajki. Nie da rady. Dość spojrzeć na rysunki, na których mężczyzna dwoi się i troi przy kilku kobietach. Berezowska odwraca role. Daje kobiecie dwóch, trzech, czterech i więcej partnerów. Pełnią wobec niej służalczą funkcję. Natomiast kobiety przedstawia jako te, które obdarzają swoją łaskawością, dzielą się swoją erotyką; są w tej relacji na dominującej pozycji. „Jest coś niezwykle pociągającego w sposobie, w jaki artystka – kobieta określa ten wzajemny stosunek dwóch płci – pisze we wstępie do albumu Berezowskiej z 1958 roku Krzysztof Teodor Toeplitz. – Z rysunków Mai przemawia ta sama mądrość, którą ludowe przysłowie zawarło w zdaniu, że wprawdzie mężczyzna jest głową, lecz kobieta szyją, »i szyja wedle chęci głową kręci«”.

Małgorzata Czyńska, *Berezowska. Nagość dla wszystkich*, Wołowiec 2018

84

Maja Berezowska

(1893 Baranowicze – 1978 Warszawa)

Flakony i róże

akwarela, papier, 32 × 25 cm, sygn.
i opisany: majaberezowska/Flakony i róże

cena wywoławcza: 3 000 zł •
estymacja: 4 000 – 6 000 zł

Uczyła się prywatnie w pracowni artystycznej w Petersburgu u M. Roericha, by potem zapisać się do SSP W. Gersona oraz krakowskiej ASP u J. Pankiewicza i I. Wyczółkowskiego. Studiowała także w Monachium. Pierwsza wystawa artystki odbyła się we Lwowie w 1916 r. Od 1924 należała do ugrupowania Rytm. W latach 1932–37 mieszkała we Francji, gdzie w Paryżu miała trzy wystawy. W 1942 została aresztowana za znieważenie Hitlera serią karykatur Miłostki słodkiego Adolfa (1935) i wywieziona do obozu koncentracyjnego w Rvaensbrück i skazana na śmierć. Po wojnie zajmowała się projektowaniem kostiumów i scenografii dla teatrów: Teatru Komedia i Teatru Kameralnego w Warszawie oraz Teatru Polskiego w Poznaniu, Opery Łódzkiej i Teatru Ziemi Łódzkiej, równolegle tworząc erotyki i karykatury. Wykonywała ilustracje do literatury polskiej i światowej, współpracowała z wieloma czasopismami, min: Cyrulik Warszawski, Szpilki, Przekrój. Malowała, również portrety oraz martwe natury kwiatowe.

85

Antoni Uniechowski

(1903 Wilno – 1976 Warszawa)

Projekt Ilustracji – Karol Radziwiłł. Panie Kochanku

piórko, papier, 29,5 × 20,7 cm,
sygn. i opisana na odwrocie ołówkiem:
A.Uniechowski/„Panie Kochanku” 4267

cena wywoławcza: 1 200 zł •
estymacja: 2 000 – 2 500 zł

86

Maja Berezowska

(1893 Baranowicze – 1978
Warszawa)

Burza w Tatrach

ołówki, tusz, papier, 16 × 24
cm, sygn. p.d. znakiem
artystki, opisana l.d.: Burza
w Tatrach

cena wywoławcza: 1 600 zł •
estymacja: 2 000 – 2 500 zł

87

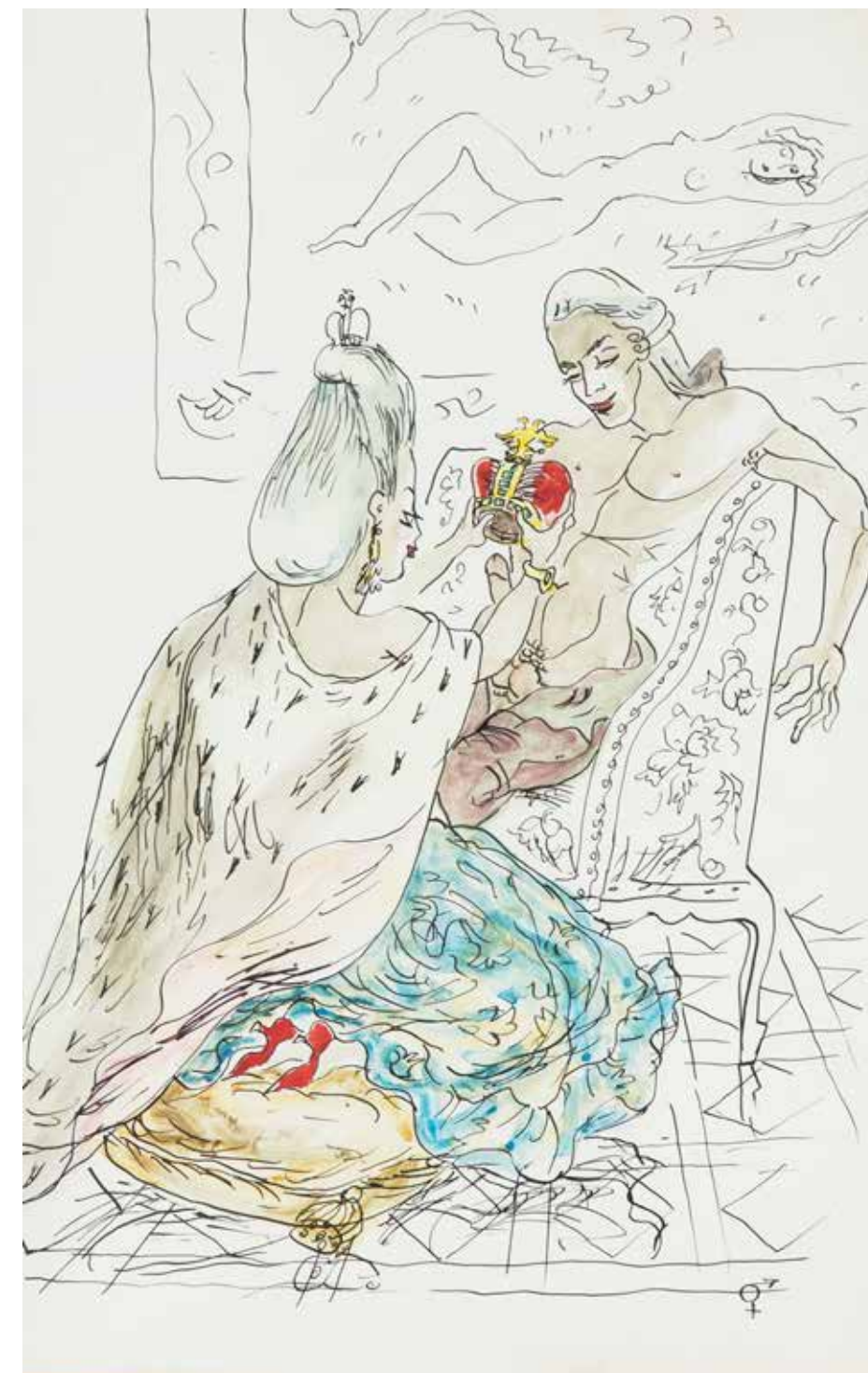
Maja Berezowska

(1893 Baranowicze – 1978 Warszawa)

Koronacja

akwarela, papier, 24 × 15,5 cm
w świetle oprawy, sygn. znakiem artystki

cena wywoławcza: 2 400 zł •
estymacja: 3 000 – 4 000 zł

Uczyła się prywatnie w pracowni artystycznej w Petersburgu u M. Roericha, by potem zapisać się do SSP W. Gersona oraz krakowskiej ASP u J. Pankiewicza i I. Wyczółkowskiego. Studiowała także w Monachium. Pierwsza wystawa artystki odbyła się we Lwowie w 1916 r. Od 1924 należała do ugrupowania Rytm. W latach 1932–37 mieszkała we Francji, gdzie w Paryżu miała trzy wystawy. W 1942 została aresztowana za znieważenie Hitlera serią karykatur Miłostki słodkiego Adolfa (1935) i wywieziona do obozu koncentracyjnego w Rvaensbrück i skazana na śmierć. Po wojnie zajmowała się projektowaniem kostiumów i scenografii dla teatrów: Teatru Komedia i Teatru Kameralnego w Warszawie oraz Teatru Polskiego w Poznaniu, Opery Łódzkiej i Teatru Ziemi Łódzkiej, równolegle tworząc erotyki i karykatury. Wykonywała ilustracje do literatury polskiej i światowej, współpracowała z wieloma czasopismami, min: Cyrulik Warszawski, Szpilki, Przekrój. Malowała, również portrety oraz martwe natury kwiatowe.

88

Aleksander Augustynowicz

(1865 Iskrzynia – 1944 Warszawa)

W sadzie

akwarela, papier, 77 × 44 cm,
sygn. p.d.: Augustynowicz

cena wywoławcza: 12 000 zł
estymacja: 15 000 – 20 000 zł

W latach 1883–86 studiował w SSP w Krakowie u F. Szynalewskiego, J. Matejki i W. Łuszczkiewicza. Naukę kontynuował w 1888 roku w pracowni S. Hollósy'ego w Monachium. Podróżował do Włoch i Węgier. Mieszkał we Lwowie, Zakopanem i Poznaniu. Należał m.in. do TZSP i ZAP. W 1896 roku otrzymał złoty medal na Międzynarodowej Wystawie w Berlinie. W roku 1937 odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi z okazji 50-lecia twórczości. Tematem jego prac były pejzaże, portrety, sceny rodzajowe oraz kwiaty. Postępował się głównie akwarelą. Jego obrazy znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, Krakowie, jak również Muzeum im. L. Wyczółkowskiego w Bydgoszczy.

89

Emil Krcha

(1894 Katusz -1972 Kraków)

Martwa natura, 1952 r.

akwarela, papier, 38 × 50 cm
w świetle passe-partout,
sygn. i dat. Id.d: E. Krcha 52

cena wywoławcza: 3 200 zł •
estymacja: 4 000 – 5 000 zł

W latach 1919-25 studiował malarstwo w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem T. Axentowicza, S. Kamockiego oraz I. Pieńkowskiego. W 1925 roku i następnie ponownie w 1927, wyjechał do Paryża w celu kontynuowania nauki. Był jednym z założycieli grupy „Zwornik”, z którą to wystawiał swoje prace w latach 1929-33. Od roku 1922 należał do Związku Polskich Artystów Plastyków. Współorganizował Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych we Wrocławiu. W 1950 roku osiadł w Krakowie, gdzie kontynuował pracę pedagogiczną. Wiele wystawiał, zarówno w kraju, jak i za granicą; miał też kilka pokazów indywidualnych w Krakowie w TPSP, we Lwowie, Poznaniu i Wrocławiu. Malował pejzaże, sceny rodzajowe, martwe natury o zgaszonych nieco barwach, utrzymanych w ciepłych tonacjach. Upraszczał formę oraz różnicował fakturę. Stosował technikę olejną i akwarelę.

90

Teodor Grott

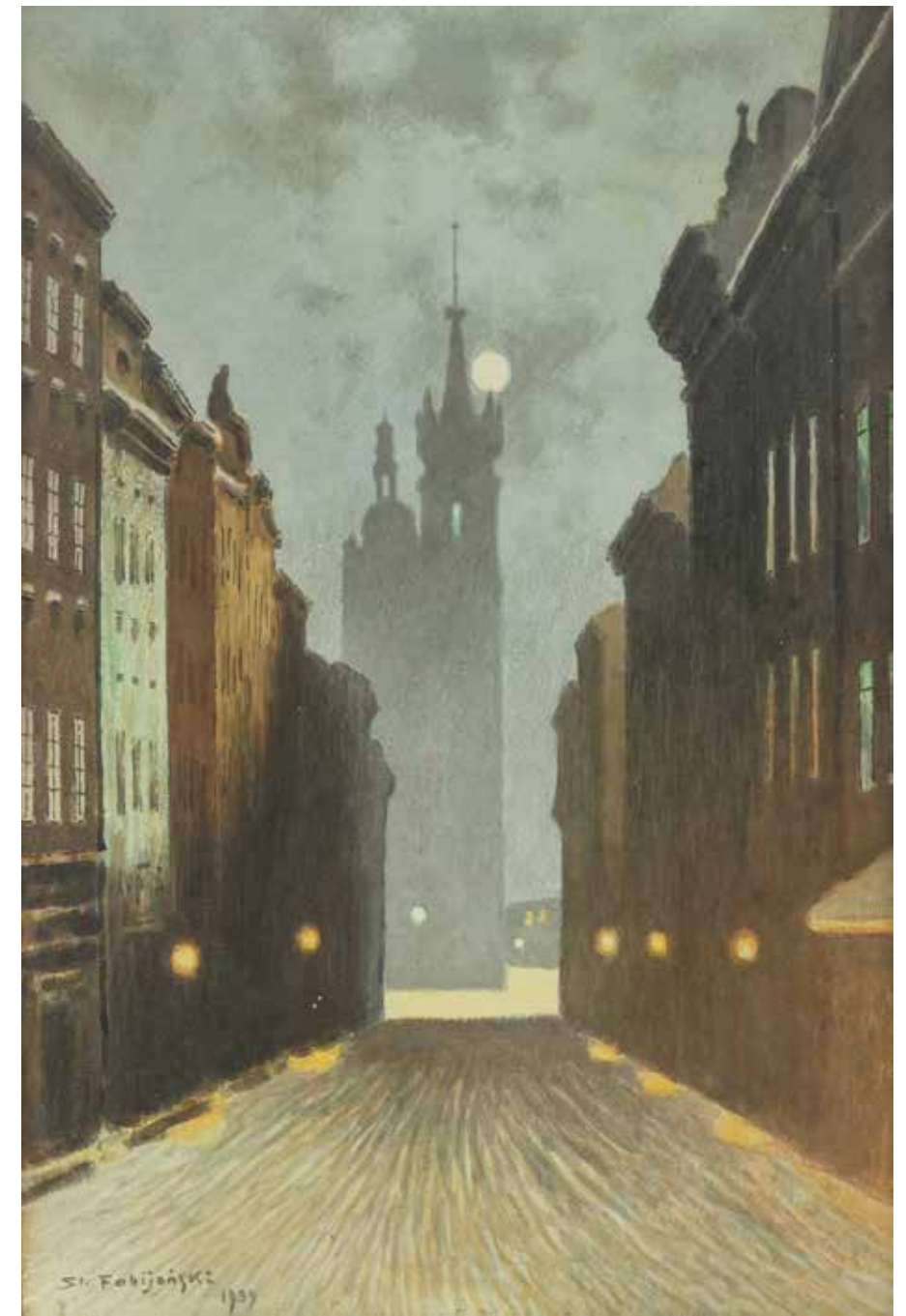
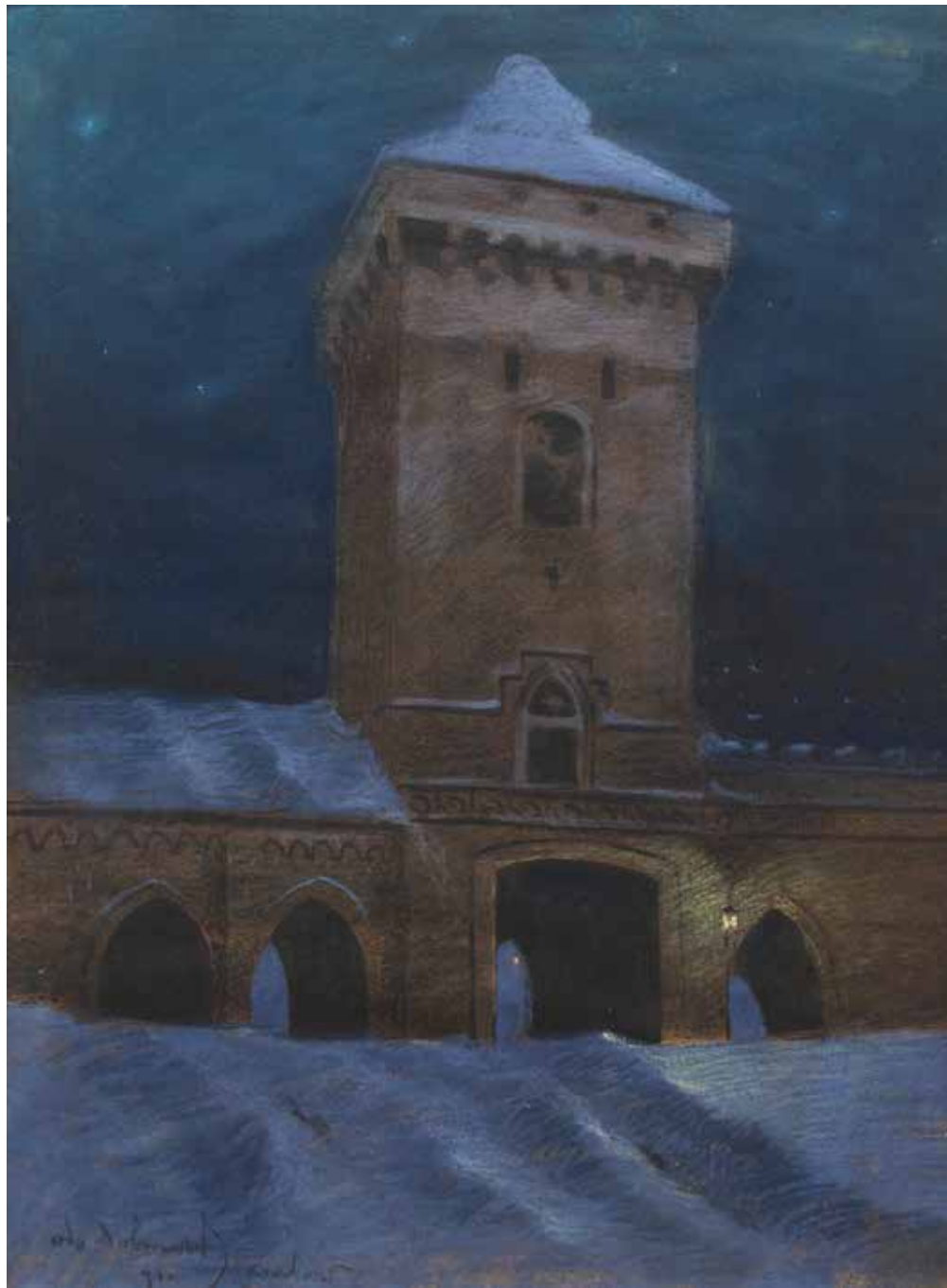
(1884 Częstochowa – 1972 Kraków)

Kolorowe róże

akwarela, papier, 34 × 49 cm,
sygn. p.d.: Teo Grott

cena wywoławcza: 3 000 zł •
estymacja: 4 000 – 5 000 zł

Studiował w krakowskiej ASP pod kierunkiem L. Wyczółkowskiego i F. Cynka. Kontynuował naukę we Włoszech, podróżował do Paryża i Londynu. Jako grafik najchętniej uprawiał litografię, również barwną, oraz akwafortę. W 1911 r. wspólnie z W. Błockim opublikowali tekę akwafort z widokami Florencji. Zamieszkał w Krakowie, był członkiem Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych. Malował pejzaże, portrety, akty, martwe natury, w tym szczególnie z kwiatami, sceny rodzajowe oraz architekturę, posługując się różnymi technikami.

91

Odo Dobrowolski

(1883 Czerniowice – 1917 Kijów)

Brama Floriańska nocą, 1910 r.

pastel, akwarela, papier, 63 × 50 cm,
sygn. i dat. l. d.: Odo Dobrowolski/910
Kraków

cena wywoławcza: 7 000 zł

estymacja: 9 000 – 12 000 zł

Początkowo studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie jako wolny słuchacz. W latach 1908–1909 przebywał w Paryżu pod opieką Jana Styki. Przez krótki czas był w Monachium, potem wyjechał do Lwowa, gdzie w 1912 brał udział w wystawie lwowskiego Koła Literacko-Artystycznego. Po 1915 roku trafił do Rosji. Posługiwał się przede wszystkim techniką akwareli, pastelu i gwaszu. W jego twórczości dominują przedstawienia motywów architektonicznych – malował nastrojowe widoki z Krakowa, Lwowa, Paryża oraz innych francuskich miast. Zajmował się również litografią i w 1915 roku wydał tękę barwnych autolitografii pt.: „Lwów”. Prace artysty znajdują się w Lwowskiej Galerii Sztuki oraz w zbiorach Muzeów Narodowych w Krakowie, Poznaniu, Warszawie, we Wrocławiu.

92

Stanisław Fabijański

(1865 Paryż – 1947 Kraków)

Widok na kościół Mariacki w Krakowie, 1939 r.

akwarela, papier, 49 × 34 cm,
sygn. i dat. l.d.: St.Fabijański/1939

cena wywoławcza: 2 800 zł

estymacja: 4 000 – 6 000 zł

Studia artystyczne rozpoczął we Lwowie u rzeźbiarza Leonarda Marconiego, następnie w latach 1883–88 uczył się w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych, m.in. pod kierunkiem Władysława Łuszczkiewicza, Floriana Cynka, Leopolda Loefflera i Jana Matejki. W roku 1888 wyjechał do Monachium i studiował u Aleksandra Wagnera w tamtejszej Akademii. Podróżował do Włoch i Paryża, po powrocie do kraju mieszkał w Krakowie. Olejno i akwarelą malował widoki miejskie, głównie Krakowa, portrety, sceny rodzajowe i historyczne, kompozycje fantastyczne i religijne. Zajmował się ilustratorstwem i rzeźbą.

93

Tadeusz (syn) Cieślewski

(1895–1944)

Kościół gotycki w Chetmnie,
1922 r.

czarna kredka, papier, 23,5 × 15,5 cm,
sygn. l.d.: T Cieślewski jr, dat.p.g.: 1922,
na odwrocie naklejka wystawowa z Tow.
Zach. Szt.P.w Warszawie z tytułem pracy

cena wywoławcza: 1 200 zł

estymacja: 1 500 – 2 000 zł

Edukację rozpoczął w warszawskiej Szkole Rysunkowej u W. Gersona i J. Kauzika. Później studiował w Académie Vitti oraz u E. Aman- -Jeana i R. Collina w latach 1895–1896 w Paryżu. Krótko studiował w Akademii w Rzymie. Zamieszkał w Warszawie, gdzie aktywnie uczestniczył w tamtejszym życiu artystycznym. Nagrodzony w 1898 za serie pocztówek z widokami Warszawy srebrnym medalem. Był członkiem TZSP od 1906 oraz członkiem współzałożycielem stowarzyszenia Sztuka i Rzemiosło, należał również do grupy Pro Arte. Wiele wystawił, przede wszystkim w Warszawie. Gros prac artysty uległo zniszczeniu w czasie powstania warszawskiego. W twórczości artysty, posługującego się głównie techniką akwareli, przeważają motywy miejskie, pejzażowe i martwe natury, rzadziej sceny rodzajowe i portrety.

94

Jan Kanty Gumowski

(1883 Krościenko nad Dunajcem – 1946 Kraków)

Barbakan, 1926 r.

litografia, papier, 27 × 40 cm
w świetle passe-partout,
sygn. monogramem na ka-
mieniu p. d.: JG

cena wywoławcza: 200 zł

estymacja: 300 – 400 zł

95

Antoni Chrzanowski

(1905 Kraków – 2000 tamże)

Widok na Wawel, 1940 r.

akwarela, papier, 48 × 68 cm, opisany,
sygn. i dat. p.d.: A.Chrzanowski 1940/
Kraków

cena wywoławcza: 3 000 zł •

estymacja: 4 000 – 5 000 zł

Ukończył studia na krakowskiej ASP, gdzie uczęszczał do pracowni Alfreda Terleckiego i Leona Wyczółkowskiego. W 1945 roku został członkiem ZPAP. W 1968 roku wziął udział w Międzynarodowym Triennale Rysunku we Wrocławiu. Uprawiał przede wszystkim malarstwo, a jego ulubioną techniką stała się akwarela, którą opanował do perfekcji. Zajmował się także malarstwem olejnym. W jego twórczości, która przybierała wręcz dokumentacyjny charakter, dominowały tematy związane z architekturą zabytków i budowli Krakowa. Artysta znany jest ponadto z pejzaży oraz martwych natur, także kwiatowych. Jego prace wyróżniają się wysokim stopniem realizmu, przy jednoczesnej lekkości kreski oraz palety barwnej.

96

Henryk Sajdak

(1905–1995)

Na krakowskim rynku

akwarela, papier, 37,5 × 27,5 cm,
sygn. l.d.: H.Sajdak

cena wywoławcza: 2 000 zł •
estymacja: 3 000 – 4 000 zł

Rozpoczął studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, które uzupełniał we Francji. Przez większość życia był związany z Krakowem, którego architektura i życie codzienne są jednym z najważniejszych tematów jego prac. Drugim fundamentem jego dorobku są pejzaże tatrzańskie – malowane alla prima podczas wielokrotnych górskich wycieczek. Polskie Tatry artysta musiał znać znakomicie, gdyż tematem jego prac były nie tylko popularne miejsca i widoki, ale także te mniej znane i dostępne. Dopetnieniem jego twórczości są pejzaże będące malarskimi notatkami z licznych podróży po Polsce (Kazimierz Dolny, wybrzeże Bałtyku, Pieniny) i świecie (Francja, Włochy, Kanada).

97

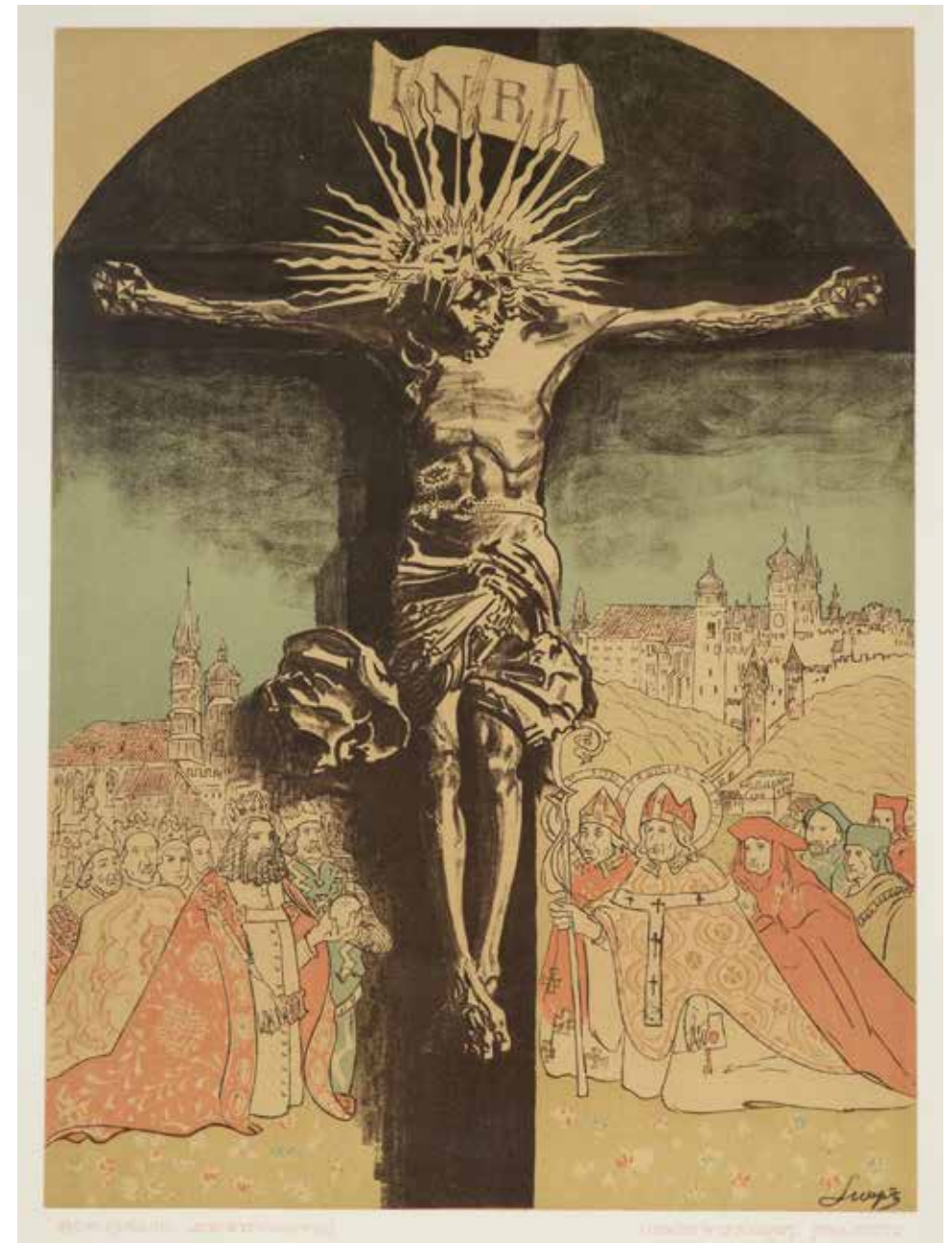
Leon Wyczółkowski

(1852 Huta Miastkowska k. Kielc –
1936 Warszawa)

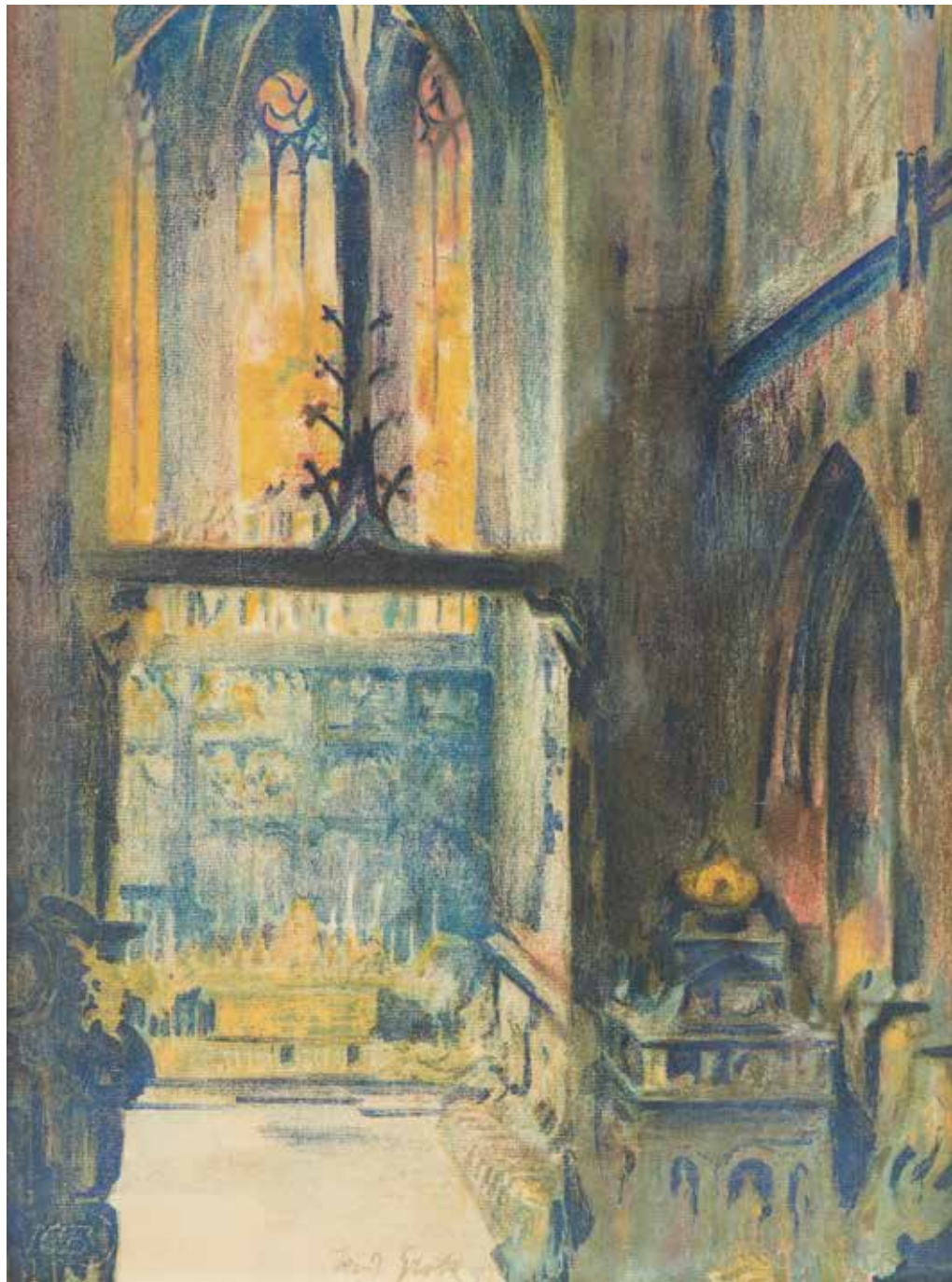
*Krucyfiks Królowej Jadwigi
z katedry na Wawelu, 1915 r.*

litografia barwna, papier, 79 × 61 cm
w świetle oprawy, sygn. na płycie p.d.:
Lwyczoł, opisany pod oprawą: RYS. NA
KAMIENIU LEON WYCZOŁKOWSKI,
ODBITO W LITOGRAFJI JANA COTTY
i poniżej cyrylicą: ZGODA ROS. CENZURY
WOJSKOWEJ WARSZAWA Z 7 I 1915 R.

cena wywoławcza: 4 000 zł
estymacja: 5 000 – 6 000 zł

W latach 1869–1875 uczęszczał do Szkoły Rysunku i Malarstwa w Warszawie, gdzie uczył się pod kierunkiem W. Gersona. Następnie, po krótkim pobycie w akademii monachijskiej, podjął studia w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych w pracowni J. Matejki. Po skończeniu nauki, w roku 1880, zamieszkał we Lwowie, by w roku następnym przenieść się do Warszawy, gdzie prowadził prywatną szkołę malarstwa. Podróżował po Podolu i Ukrainie, zaś w roku 1889 przebywał w Paryżu. W latach 1895–1929 mieszkał w Krakowie, piastując stanowisko profesora w tamtejszej SSP. Od roku 1934 prowadził z kolei katedrę grafiki w ASP w Warszawie. Uczestniczył w wielu wystawach tak w kraju, jak i za granicą. Prezentował swoje prace m.in. w Paryżu, Berlinie, Monachium, Florencji i Nowym Jorku. Początkowo tworzył w technice olejnej, jednak około 1900 r. zaczął sięgać po pastel, akwarelę i tusz; w tym czasie zainteresował się również grafiką. Podejmował tematykę historyczną i rodzajową, malował portrety oraz sceny salonowe. Szczególne też miejsce w twórczości artysty zajmował pejzaż, malowany zwłaszcza na Polesiu, Ukrainie oraz w Tatrach. Twórczość Wyczółkowskiego znamionuje realizm oraz wrażliwość na zagadnienia światła i koloru.

98

Teodor Grott

(1884 Częstochowa – 1972 Kraków)

Wnętrze kościoła mariackiego w Krakowie, 1911

autolitografia barwna, papier,
38,5 × 28,5 cm, sygn. śr.d.: Teod. Grott
1911

cena wywoławcza: 1 400 zł •
estymacja: 2 000 – 2 500 zł

Studiował w krakowskiej ASP pod kierunkiem L. Wyczółkowskiego i F. Cynka. Kontynuował naukę we Włoszech, podróżował do Paryża i Londynu. Jako grafik najchętniej uprawiał litografię, również barwną, oraz akwafortę. W 1911 r. wspólnie z W. Błockim opublikowali tę akwafortę z widokami Florencji. Zamieszkał w Krakowie, był członkiem Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych. Malował pejzaże, portrety, akty, martwe natury, w tym szczególnie z kwiatami, sceny rodzajowe oraz architekturę, posługując się różnymi technikami.

99

Jan Bukowski

(1873 Nowy Sącz – 1938 Nowy Targ)

Projekt polichromi sklepienia kościoła Św. Józefa w Krakowie

tempera, papier, 67 × 45 cm w świetle
oprawy, na odwrocie opisany na kartce
Jan Bukowski oraz pieczęć Magazynu
Przyborów Malarskich Róży Aleksandro-
wicz w Krakowie

cena wywoławcza: 2 000 zł
estymacja: 2 500 – 3 500 zł

Studiował w Krakowie u: W.Łuszczkiewicza, T.Axentowicza, L.Wyczółkowskiego i J.Malczewskiego. Założył wraz z J.Szczepkowskim i W. Tetmajerem Szkołę Sztuk Pięknych i Przemysłu Artystycznego. Malował portrety, pejzaże i sceny rodzajowe a także min. polichromie w kościele jezuitów w Krakowie.

100

Franciszek Turek

(1882 Kraków – 1947 tamże)

Niepotomice, 1920 r.

akwarela, papier, 34 × 48,5 cm
w świetle passe-partout, opisany,
sygn. i dat. p.d.: 6620 / Niepotomice
FTurek

cena wywoławcza: 1 100 zł
estymacja: 1 500 – 2 000 zł

Studia odbył w krakowskiej Państwowej Szkole Przemysłowej. W Krakowie też kontynuował naukę w tamtejszej ASP w pracowniach Józefa Mehoffera, Józefa Unierzyńskiego i Leona Wyczółkowskiego. Dyplom uzyskał w 1907 roku. W latach 1914–16 był zastępcą komendanta straży zabytków miasta Krakowa. Aktywnie uczestniczył w życiu artystycznym: był współzałożycielem ZPAP, członkiem TPSP a także przynależał do zarządu Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Miasta Krakowa. W swojej twórczości głównie posługiwał się techniką akwareli. Z wielkim zamiłowaniem i znanstwem uwieczniał widoki krakowskiego starego miasta. W 2001 roku Centrum Kultury Żydowskiej w Krakowie odbyła się monograficzna wystawa prac artysty.

101

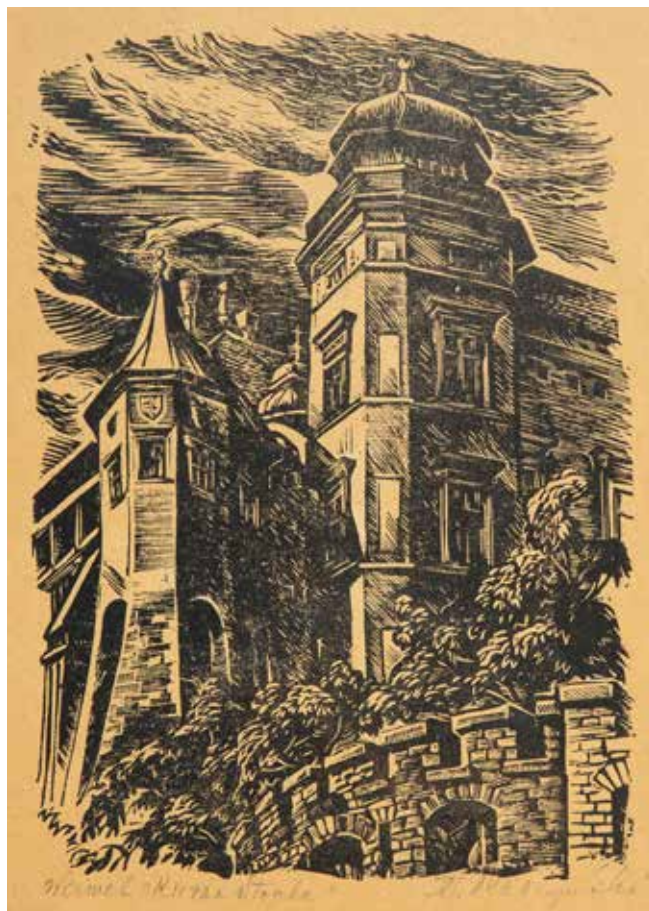
Franciszek Turek

(1882 Kraków – 1947 tamże)

Krakowski barbakan, 1944 r.

akwarela, papier, 35 × 50 cm
w świetle passe-partout,
sygn. i dat. l.d.: FTurek/2544

cena wywoławcza: 1 100 zł
estymacja: 1 500 – 2 000 zł

102

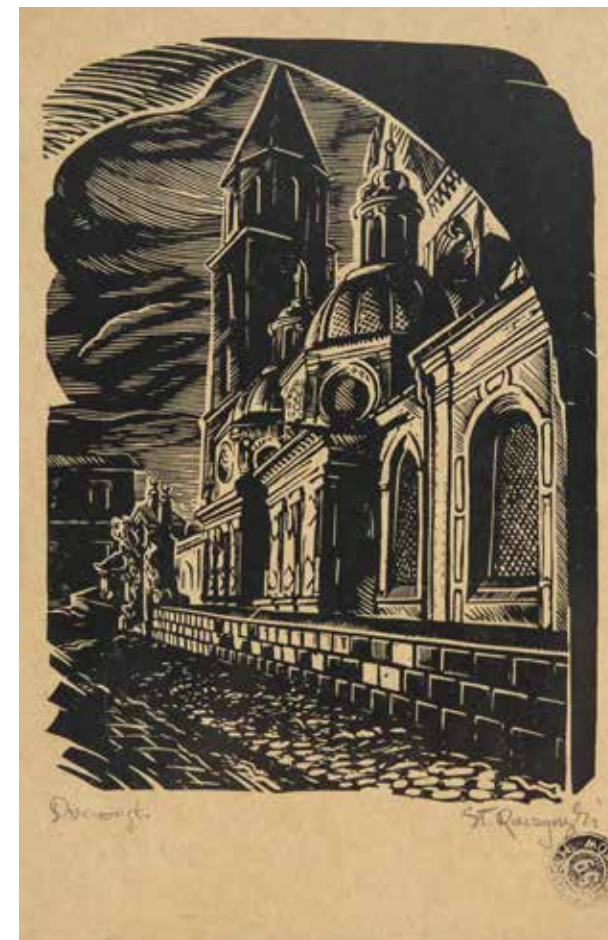
Stanisław Raczyński

(1903 Wadowice – 1982 Kraków)

Wawel – Kurza stopka, z teki Kraków

drzeworyt, papier, 18 × 13 cm w świetle passe-partout, sygn. p.d.: St. Raczyński, opiasny l.d.: Wawel „Kurza Stopka”

cena wywoławcza: 200 zł •
estymacja: 300 – 400 zł

104

Stanisław Raczyński

(1903 Wadowice – 1982 Kraków)

Kaplica Zygmuntowska, z teki Kraków, 1939 r.

drzeworyt, papier, 24,7 × 15,9 cm w świetle oprawy, sygn. ołówkiem p.d.: St. Raczyński, opis. l.d: Drzeworyt

cena wywoławcza: 200 zł •
estymacja: 300 – 400 zł

103

Stanisław Raczyński

(1903 Wadowice – 1982 Kraków)

Wieża katedry z teki Kraków

drzeworyt, papier, 16 × 12,5 cm w świetle passe-partout, sygn. p.d.: St. Raczyński, opisana l.d.: Wieża Katedry

cena wywoławcza: 200 zł •
estymacja: 300 – 400 zł

105

Stanisław Raczyński

(1903 Wadowice – 1982 Kraków)

Ogrójec Św. Barbary

drzeworyt, papier, 22 × 15,9 cm w świetle oprawy, sygn. ołówkiem p.d.: St. Raczyński, opis. l.d: Drzeworyt

cena wywoławcza: 200 zł •
estymacja: 300 – 400 zł

106

Antoni Uniechowski

(1903 Wilno – 1976 Warszawa)

Na spacerze, 1969 r.

piórko, papier, 28 × 20 cm,
w świetle passe-partout,
sygn. i dat. p.d.: 19 AU 69

cena wywoławcza: 1 800 zł •
estymacja: 2 500 – 3 000 zł

Malarz, rysownik, scenograf. Studiował w latach 1923–1930 w warszawskiej ASP w pracowni Karola Tichego. W swej twórczości przede wszystkim zajmował się ilustracją książkową (m. in. do powieści Bolesława Prusa oraz Lwa Tołstoja) a także scenografią filmową i teatralną. Współpracował z „Przekrojem”. Artysta posługiwał się tuszem, piórkem, gwaszem oraz akwarelą. Jego rysunki charakteryzują się swobodną i lekką kreską. Najczęściej stosował technikę akwareli, gwaszu i tempery.

107

Antoni Uniechowski

(1903 Wilno – 1976 Warszawa)

Scena w karczmie

akwarela, tusz, papier, 28 × 40 cm
w świetle passe-partout, sygn. p. d.: AU.

cena wywoławcza: 3 000 zł •
estymacja: 4 000 – 5 000 zł

108

J. Kosiński

(I poł. XX w.)

Postać Ukraińca

akwarela, papier, 15,5 × 29,5 cm,
sygn. l.d.: J. Kosiński

cena wywoławcza: 1 900 zł

estymacja: 2 500 – 3 000 zł

109

J. Kosiński

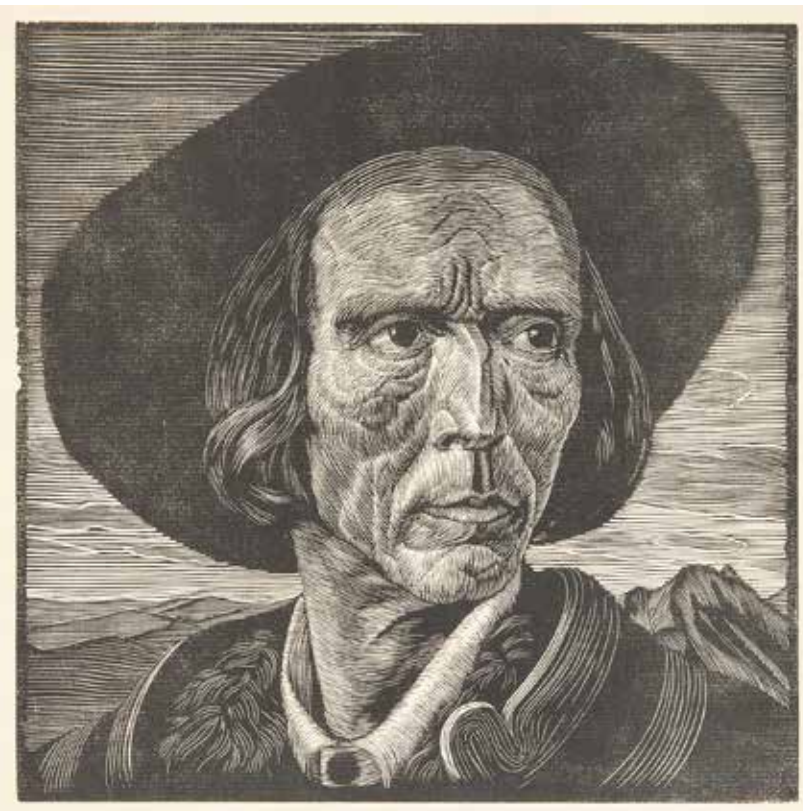
(I poł. XX w.)

Sanna

akwarela, papier, 15,5 × 29,5 cm,
sygn. l.d.: J. Kosiński

cena wywoławcza: 1 900 zł

estymacja: 2 500 – 3 000 zł

110

Władysław Skoczylas

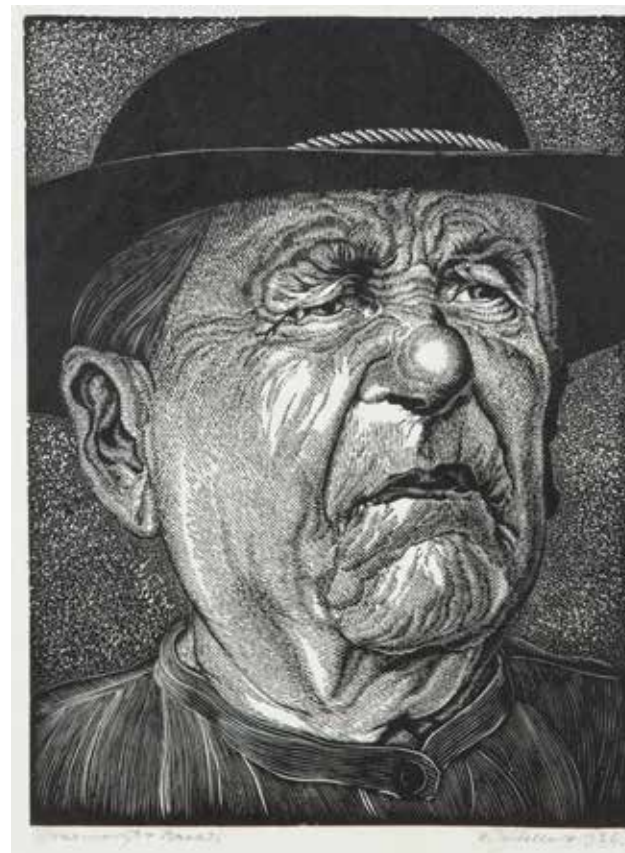
(1883 Wieliczka – 1934 Warszawa)

Głowa junaka

drzeworyt, papier, 25 × 25 cm
w świetle passe-partout

cena wywoławcza: 1 200 zł

estymacja: 1 500 – 2 000 zł

112

Paweł Steller

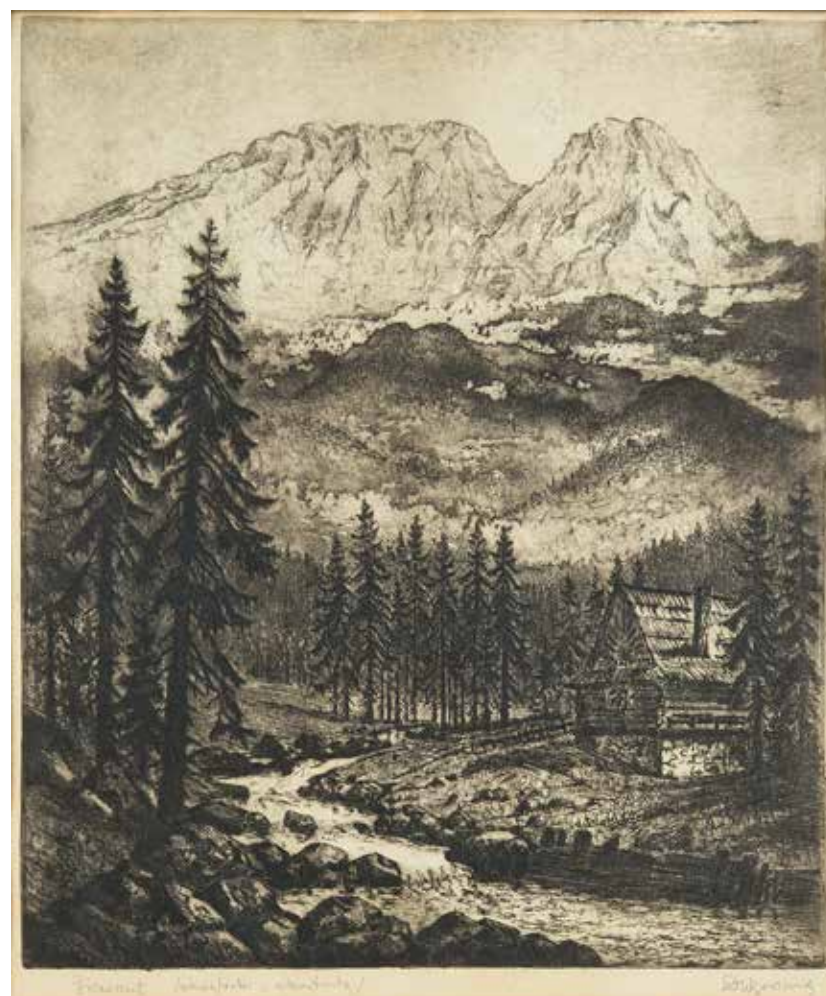
(1895–1974)

Baca – z teki Typy polskie, 1936 r.

drzeworyt, papier, 35,5 cm x 25 cm
(arkusz), 27,5 × 20,5 cm (zadruk), sygn.
i dat. ołówkiem p.d.: P. Steller 1936,
opisany l.d.: Drzeworyt – Baca.

cena wywoławcza: 800 zł

estymacja: 1 000 – 1 200 zł

111

Dariusz Wąsowicz

(1910 Warszawa – 1973)

Giewont

akwaforta z akwatintą, papier, 29 × 24,5
(odcisk płyty), opisana l.d.: Giewont/
akwaforta z akwatintą/, sygn. ołówkiem
p.d.: DWąsowicz

cena wywoławcza: 800 zł

estymacja: 1 000 – 1 500 zł

113

Edmund Ludwik Bartłomiejczyk

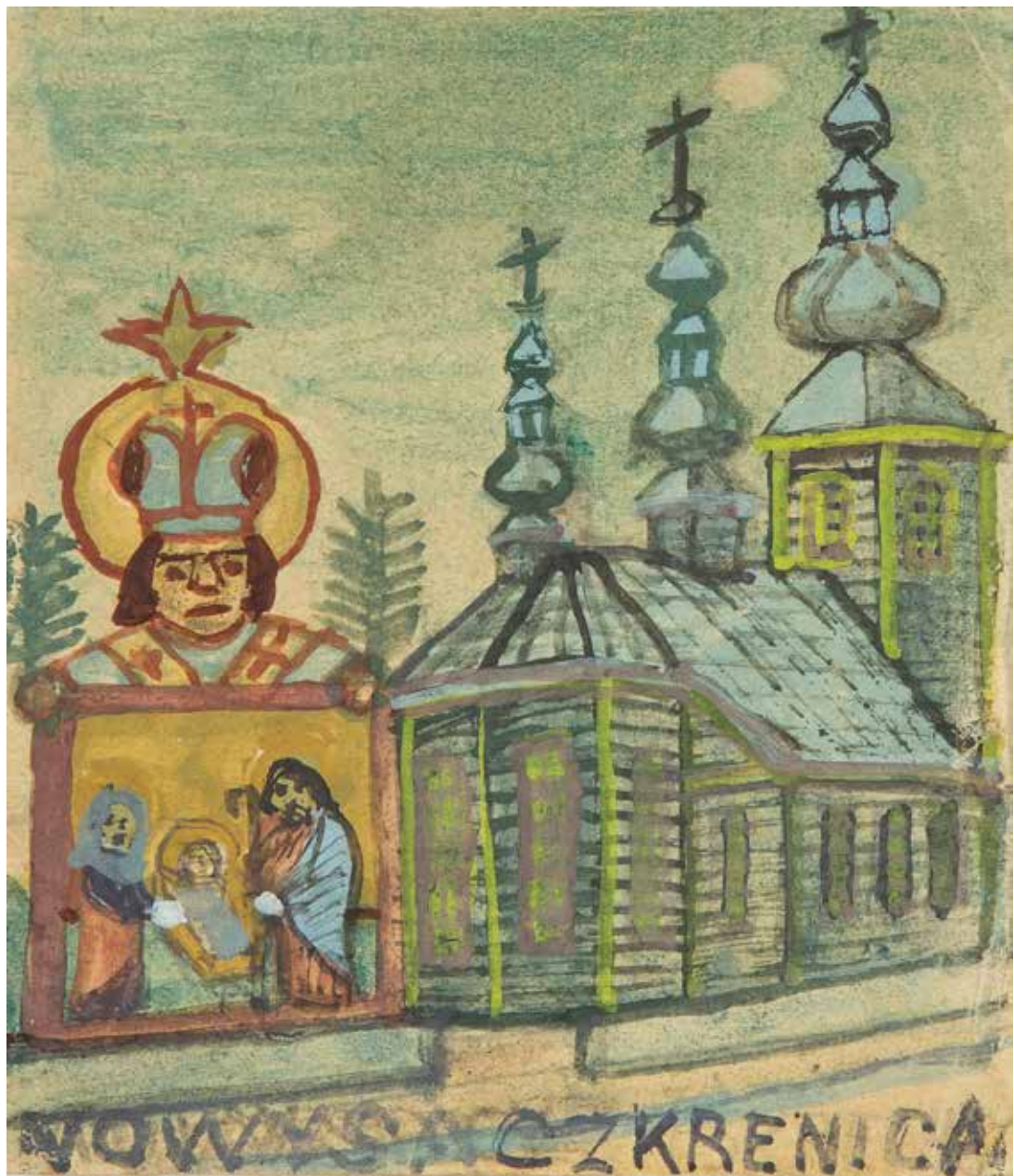
(1885 Warszawa – 1950 tamże)

Hucul z Jaworowa, 1935 r.

drzeworyt dwubarwny, papier, 20,5 × 21
cm w świetle passe-partout, sygn. na
klocku monogramem wiązonym p.g.: EB

cena wywoławcza: 800 zł

estymacja: 1 000 – 1 500 zł

114

Nikifor Krynicki

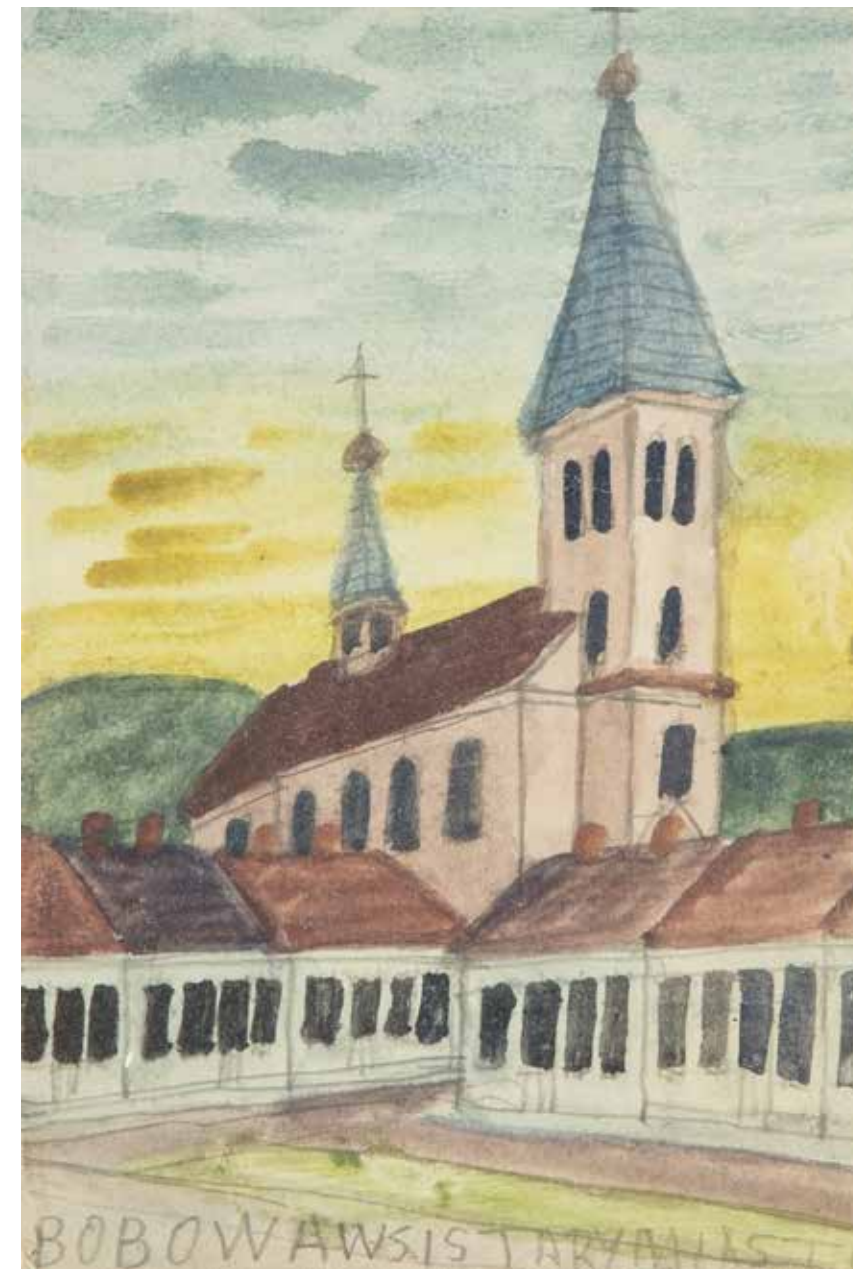
(1895 Krynica Zdrój – 1968 Folsz)

Szopka przed cerkwią w Nowym Sączu

pastel, papier, 10 × 9 cm, opisana na dole: NOWYSACZKRENICA

cena wywoławcza: 5 000 zł •
estymacja: 6 500 – 8 000 zł

Malarz samouk, przedstawiciel sztuki naiwnej, człowiek cierpiący na zaburzenia słuchu i mowy. Pierwsze jego prace powstały około 1917 roku i nawiązywały do malarstwa iko – nowego. Malował w technice akwareli i rysował kredkami, wykorzystując każdy dostępny kawałek papieru, okładki zeszytów, opakowania papierosów. Wykazywał ogromną wrażliwość kolorystyczną. Tworzył całe serie obrazków przedstawiających architekturę, wnętrza, postacie świętych, portrety i autoportrety. Swoje prace podpisywał niezrozumiałymi ciągami drukowanych liter. Zauważony w 1932 roku w świecie artystycznym, doczekał się indywidualnej wystawy w galerii Diany Vierny w Paryżu (1959 r.) i Stedelijk Museum w Amsterdamie. Jego prace były wystawiane w Hajfie, Jerozolimie, Frankfurtach, Baden-Baden, Hanowerze, Bazylei, Rzymie, Chicago, Londynie. W 1967 roku warszawska Zachęta zaprezentowała retrospektywną wystawę Nikifora. W 1994 roku otwarto jego muzeum w Krynicy.

115

Nikifor Krynicki

(1895 Krynica Zdrój – 1968 Folsz)

Stary kościół, 1.60 XX w.

akwarela, papier, 20 × 13,5 cm, opisany na dole: BOBOWAWSISTARYMIASTO

cena wywoławcza: 6 500 zł •
estymacja: 8 000 – 10 000 zł

116
Stanisław Fischer

(I poł. XX w.)

Drewniany kościółek, 1937 r.

akwarela, kredka,
papier, 43 × 54
cm, sygn. i dat. l.d.:
St.Fischer/1937

cena wywoławcza:
700 zł
estymacja:
1 000 – 1 500 zł

117
MN

(I poł. XX w.)

Pejzaż zimowy

akwarela, papier,
15,5 × 19 cm, sygn.
p.d.: St. Stępiński

cena wywoławcza:
500 zł
estymacja:
700 – 800 zł

118
Zofia Stryjeńska

(1891 Kraków – 1976 Genewa)

Stroje krakowskie, plansza nr 2 z teki Polish Peasants' Costumes, 1939 r.

litografia kolorowana gwaszem, papier,
46 × 38 cm w świetle oprawy,
sygn. na płycie p.d.: Z. Stryjeńska

cena wywoławcza: 1 500 zł
estymacja: 2 000 – 3 000 zł

Malarka, graficzka, ilustratorka, scenografka, projektantka tkanin. Początkowo studiowała w krakowskich szkołach plastycznych, między innymi w szkole Marii Niedzielskiej, oraz Jana Bukowskiego. Naukę kontynuowała w akademii w Monachium w 1911 roku. Jako że w tym, czasie do monachijskiej uczelni przyjmowano tylko mężczyzn, Stryjeńska przebrała się za mężczyznę. Niestety, po roku została zdemaskowana, co zmusiło ją do powrotu do Krakowa. Należała do ugrupowania artystycznego Rytm. Momentem kulminacyjnym jej artystycznej kariery był olbrzymi sukces na Wystawie Światowej w Paryżu w 1925 roku, po którym krytycy okrzyknęli ją „księżniczką polskiej sztuki”. Jej malarstwo, odwołujące się do mitów chłopskiego i słowiańskiego, idealnie odpowiadało na potrzebę sztuki narodowej i narodowego stylu. Tworzyła obrazy o charakterze ilustracyjnym, najczęściej w technice akwareli, gwaszu oraz tempery. W swej twórczości malarskiej podejmowała motywy folklorystyczne, postaci historycznych, bohaterów słowiańskich legend, obrzędów i zwyczajów polskich. Kompozycje artystki cechuje uproszczona forma, dynamizm oraz paleta czystych i niezłamanych barw.

119

Zofia Stryjeńska

(1891 Kraków – 1976 Genewa)

Chłop ze Śląska (rózga świadka na ślubie), plansza nr 13 z teki Polish Peasants' Costumes, 1939 r.

pochoir ręcznie kolorowany gwaszem, papier, 43,5 × 31 cm (zadruk), sygn. na płycie p.d.: Z. Stryjeńska

cena wywoławcza: 3 400 zł

estymacja: 5 000 – 6 000 zł

121

Zofia Stryjeńska

(1891 Kraków – 1976 Genewa)

Góralka, plansza nr 23 z teki Polish Peasants' Costumes, 1939 r.

pochoir ręcznie kolorowany gwaszem, papier, 42,5 × 31,5 cm (zadruk), sygn. na płycie p.d.: Z. Stryjeńska

cena wywoławcza: 3 400 zł

estymacja: 5 000 – 6 000 zł

120

Zofia Stryjeńska

(1891 Kraków – 1976 Genewa)

Strój chłopca z Wołynia, plansza XXXVI z teki „Polish Peasants Costumes”, 1939 r.

litografia, gwasz, papier, 29 × 39 cm w świetle passepertout, sygn. śr.d. na płycie: Z.Stryjeńska

cena wywoławcza:

1 800 zł

estymacja:

2 500 – 3 000 zł

122

Zofia Stryjeńska

(1891 Kraków – 1976 Genewa)

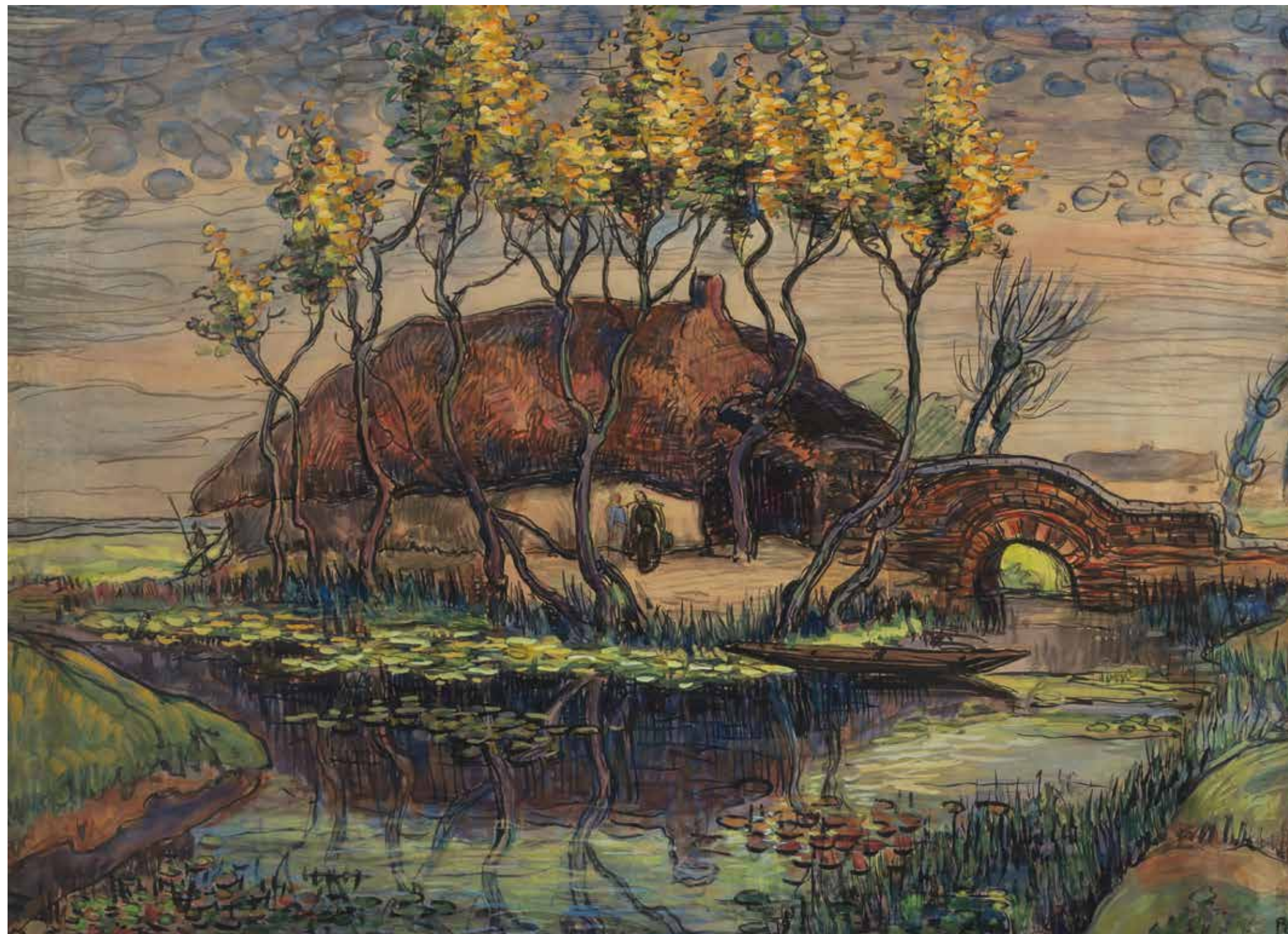
Góralski z cyklu „Tańce polskie”, 1927 r.

rotograviura, papier, 39 × 29,5 cm w świetle oprawy

cena wywoławcza: 400 zł

estymacja: 500 – 600 zł

123

Jean Peské

(1870 Goffa/Ukraina – 1949 Le Mans)

Pejzaż z chatą, ok. 1910 r.

akwarela, papier, 70,5 × 100,5 cm
w świetle passe-partout, sygn. p.d.: Peske

cena wywoławcza: 14 000 zł
estymacja: 18 000 – 20 000 zł

Rozpoczętą w Kijowie, u malarza N. Muraszko, naukę malarstwa kontynuował w Odessie, następnie w warszawskiej Klasie Rysunkowej W. Gersona, zaś od 1891 r. w paryskiej Académie Julian. W 1902 r., przyłączając się do fowistów, po raz pierwszy udał się na plener do chętnie odwiedzanego przez artystów miasta Collioure, w którym to, w roku 1930, stworzył muzeum współczesnej sztuki francuskiej. W Paryżu utrzymywał szerokie kontakty z tamtejszym środowiskiem artystycznym. Brał udział w największych paryskich Salonach, a także w wystawach nabistów. Wystawiał również w Polsce, m.in. w warszawskiej Zachęcie i TPSP zarówno w Krakowie, jak i we Lwowie. W 1950 r. odbyła się wielka retrospektywna wystawa artysty w Salon des Independants. Pozostając pod wpływem postimpresjonizmu, tworzył liczne pejzaże, zwłaszcza z południa Francji, kompozycje figuralne, martwe natury oraz portrety. Operował wieloma technikami. Prace artysty kolekcjonowali m.in.: M. Skłodowska-Curie, G. Clemenceau, G. Appollinaire.

124

Jean Peské

(1870 Goffa/Ukraina – 1949 Le Mans)

Femme au faoet

pastel, papier, 60 × 47 cm w świetle
passe-partout, sygn. l.d.: PESKE

cena wywoławcza: 4 400 zł
estymacja: 6 000 – 8 000 zł

Rozpoczął w Kijowie, u malarza N. Muraszko, naukę malarstwa kontynuował w Odessie, następnie w warszawskiej Klasie Rysunkowej W. Gersona, zaś od 1891 r. w paryskiej Académie Julian. W 1902 r., przyłączając się do fowistów, po raz pierwszy udał się na plener do chętnie odwiedzanego przez artystów miasta Collioure, w którym to, w roku 1930, stworzył muzeum współczesnej sztuki francuskiej. W Paryżu utrzymywał szerokie kontakty z tamtejszym środowiskiem artystycznym. Brał udział w największych paryskich Salonach, a także w wystawach nabistów. Wystawiał również w Polsce, m.in. w warszawskiej Zachęcie i TPSP zarówno w Krakowie, jak i we Lwowie. W 1950 r. odbyła się wielka retrospektywna wystawa artysty w Salon des Independants. Pozostając pod wpływem postimpresjonizmu, tworzył liczne pejzaże, zwłaszcza z południa Francji, kompozycje figuralne, martwe natury oraz portrety. Operował wieloma technikami. Prace artysty kolekcjonowali m.in.: M. Skłodowska-Curie, G. Clemenceau, G. Appollinaire.

125

Ludwik Klimek

(1912 Skoczów – 1992 Nicea)

Kwiaty w wazonie

olej, papier, 60 × 43,5 cm w świetle
passe-partout, sygn. l.d.: KLIMEK

cena wywoławcza: 3 000 zł •
estymacja: 4 000 – 5 000 zł

W Skoczowie był jednym z uczniów Gustawa Morcinka. Po zdaniu matury rozpoczął studia malarskie w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Wiosną 1939 r. uzyskał stypendium i wyjechał do Paryża, gdzie postanowił zostać dowiadując się o wybuchu wojny. Po zajęciu Paryża przez Wehrmacht schronił się w Aix-en-Provence, gdzie z Paryża przeniosła się filia Akademii Krakowskiej prowadzona już wówczas przez prof. Wacława Zawadowskiego. Dotychczas, stojący na jej czele prof. Józef Pankiewicz, czuł się już bardzo źle i niebawem 4 lipca 1940 roku zmarł w marsylskim szpitalu. Po 1947 r. Klimek przeniósł się nad Zatokę Lwią i mieszkał w Menton. Podczas prac malarskich w latach 1951/52 w Vallauris poznał Pabla Picassa, który mieszkał i tworzył tam w latach 1948–1955. Klimek przyjaźnił się również z Markiem Chagallem i Henri Matissem, z tym ostatnim założył w 1951 r. i prowadził Biennale Internationale d'Art de Menton, gdzie wystawiał swoje obrazy. Jego dzieła zostały nagrodzone srebrnym medalem w latach 1951 oraz 1953. Namalował około 3000 obrazów. Wiele z nich było wystawianych w renomowanych galeriach na całym świecie. Już po śmierci artysty, paryski Luwr zakupił do swoich zbiorów światowego dziedzictwa sporą kolekcję jego dzieł.

126

Ludwik Klimek

(1912 Skoczów – 1992 Nicea)

*Martwa natura z ptakiem
i owocem granatu, 1972 r.*

tusz, gwasz, papier, 61 × 45 cm
w świetle passe-partout,
sygn. i dat. p.d.: Klimek 72

cena wywoławcza: 3 000 zł •
estymacja: 4 000 – 5 000 zł

127

Ludwik Klimek

(1912 Skoczów – 1992 Nicea)

Modelka

pastel, papier, 51 × 39 cm
w świetle passe-partout,
sygn. l.d.: L. KLIMEK

cena wywoławcza: 3 200 zł •
estymacja: 4 000 – 5 000 zł

W Skoczowie był jednym z uczniów Gustawa Morcinka. Po zdaniu matury rozpoczął studia malarskie w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Wiosną 1939 r. uzyskał stypendium i wyjechał do Paryża, gdzie postanowił zostać dowiadując się o wybuchu wojny. Po zajęciu Paryża przez Wehrmacht schronił się w Aix-en-Provence, gdzie z Paryża przeniosła się filia Akademii Krakowskiej prowadzona już wówczas przez prof. Wacława Zawadowskiego. Dotychczas, stojący na jej czele prof. Józef Pankiewicz, czuł się już bardzo źle i niebawem 4 lipca 1940 roku zmarł w marsylskim szpitalu. Po 1947 r. Klimek przeniósł się nad Zatokę Lwią i mieszkał w Menton. Podczas prac malarskich w latach 1951/52 w Vallauris poznał Pabla Picassa, który mieszkał i tworzył tam w latach 1948–1955. Klimek przyjaźnił się również z Markiem Chagalliem i Henri Matissem, z tym ostatnim założył w 1951 r. i prowadził Biennale Internationale d'Art de Menton, gdzie wystawiał swoje obrazy. Jego dzieła zostały nagrodzone srebrnym medalem w latach 1951 oraz 1953. Namalował około 3000 obrazów. Wiele z nich było wystawianych w renomowanych galeriach na całym świecie. Już po śmierci artysty, paryski Luwr zakupił do swoich zbiorów światowego dziedzictwa sporą kolekcję jego dzieł.

128

Mojżesz Kisling

(1891 Kraków – 1953 Sanary-sur-Mer)

Sonia

akwatinta barwna, papier, 56 × 40,5 cm
(zadruk), sygn. na płycie Kisling

cena wywoławcza: 4 000 zł
estymacja: 5 000 – 6 000 zł

Malarz żydowskiego pochodzenia, jeden z przedstawicieli École de Paris. W latach 1907–1911 studiował w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem Józefa Pankiewicza. Już wtedy zaczął odnosić liczne sukcesy, a jego prace przyniosły mu nagrody. Zaraz po studiach wyjechał do Paryża, gdzie zamieszkał w słynnej dzielnicy Montmartre. Na swej artystycznej drodze poznał wiele wybitnych postaci ówczesnej sceny artystycznej, jak na przykład Amedeo Modigliani, który namalował portret Kislinga w 1916 roku. Malarstwo Kislinga wzbudzało powszechny podziw, szczególnym zainteresowaniem cieszyły się portrety oraz akty o surrealistycznych formach. Brał udział w licznych wystawach sztuki współczesnej polskiej, między innymi w Paryżu oraz Brukseli.

129

Mojżesz Kisling

(1891 Kraków –
1953 Sanary-sur-
Mer)

*Łodzie, z teki
Provence*

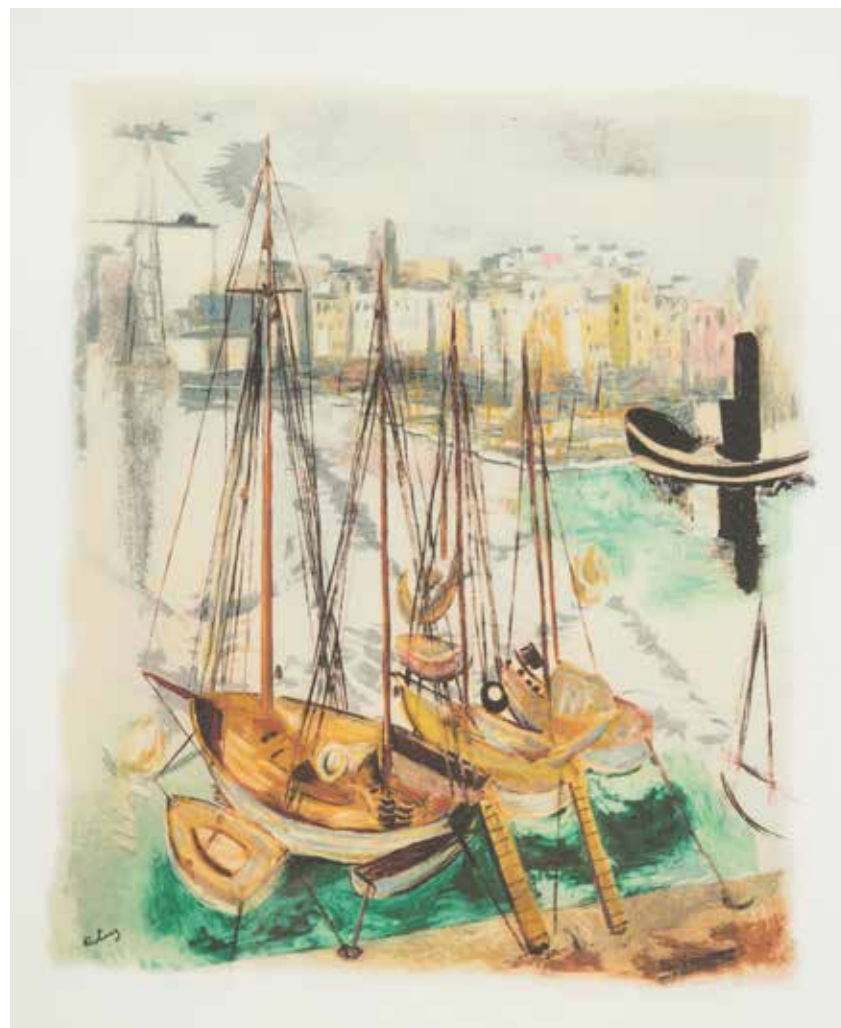
litografia, papier,
17 × 23 cm

cena wywoławcza:

500 zł

estymacja:

600 – 800 zł

130

Mojżesz Kisling

(1891 Kraków – 1953 Sanary-sur-Mer)

Łodzie

litografia, papier, 38 × 28 cm

cena wywoławcza: 900 zł

estymacja: 1 200 – 1 500 zł

131

Henryk Hayden

(1883 Warszawa – 1970 Paryż)

Pejzaż, 1969 r.

litografia barwna, papier, 56 × 76 cm,
sygn. i dat. ołówkiem p. d.: Hayden 69
oraz opisana l. d.: Epreuve d'Artiste

cena wywoławcza: 2 000 zł •

estymacja: 2 500 – 3 000 zł

Studiował na Politechnice Warszawskiej, a następnie w SSP w Warszawie (1904–1905) oraz w Académie „La Palette” w Paryżu (od 1907 r.). Od 1908 r. często bywał w Bretanii (Doëlan, Pont-Aven i Le Pouldu), gdzie zetknął się z W. Ślewińskim. Utrzymywał kontakty z wieloma przedstawicielami awangardy paryskiej, m.in. P. Picasssem, M. Jacobem, J. Lipchitzem, H. Matissem. Uczestniczył w wystawach paryskich Salonów, w wielu galeriach miał także pokazy indywidualne, m.in.: w Galerie Drouet, Galerie Rosenberg, Galerie Zborowski, Galerie Zak czy Waddington Gallery w Londynie. Retrospektywne wystawy artysty odbyły się w Musée National d'Art Moderne w Paryżu (1968) i Musée des Beaux-Arts w Rennes (1979). Początkowo jego malarstwo pozostawało pod wpływem Szkoły Pont-Aven i Ślewińskiego, a w latach 1912–1915 pod wpływem kubizmu Cézanne'a. W latach 1922–1953 malował realistyczne pejzaże i portrety o wysokich walorach dekoracyjnych. W pracach z tego okresu przejawia się jego niezwykła wrażliwość kolorystyczna i przywiązanie do obserwacji natury.

132

Henryk Hayden

(1883 Warszawa – 1970 Paryż)

Pejzaż

litografia, papier, 44 × 65 cm,
sygn. ołówkiem pod płytą: Hayden,
opisana l.d.: Epreuve d'Artiste

cena wywoławcza: 1 800 zł •
estymacja: 2 500 – 3 000 zł

Studiował na Politechnice Warszawskiej, a następnie w SSP w Warszawie (1904–1905) oraz w Académie „La Palette” w Paryżu (od 1907 r.). Od 1908 r. często bywał w Bretanii (Doëlan, Pont-Aven i Le Pouldu), gdzie zetknął się z W. Ślewińskim. Utrzymywał kontakty z wieloma przedstawicielami awangardy paryskiej, m.in. P. Picassem, M. Jacobem, J. Lipchitzem, H. Matissem. Uczestniczył w wystawach paryskich Salonów, w wielu galeriach miał także pokazy indywidualne, m.in.: w Galerie Drouet, Galerie Rosenberg, Galerie Zborowski, Galerie Zak czy Waddington Gallery w Londynie. Retrospektywne wystawy artysty odbyły się w Musée National d'Art Moderne w Paryżu (1968) i Musée des Beaux-Arts w Rennes (1979). Początkowo jego malarstwo pozostawało pod wpływem Szkoły Pont-Aven i Ślewińskiego, a w latach 1912–1915 pod wpływem kubizmu Cézanne'a. W latach 1922–1953 malował realistyczne pejzaże i portrety o wysokich walorach dekoracyjnych. W pracach z tego okresu przejawia się jego niezwykła wrażliwość kolorystyczna i przywiązanie do obserwacji natury.

133

Henryk Hayden

(1883 Warszawa – 1970 Paryż)

Martwa natura, 1968 r.

litografia, papier, 55 × 76 cm,
sygn. ołówkiem p. d.: Hayden,
opisana l. d.: Epreuve d'Artiste

cena wywoławcza: 1 800 zł •
estymacja: 2 500 – 3 000 zł

134

Henryk Epstein

(1891 Łódź – 1944 Auschwitz)

Widok z portu

akwarela, papier, 43,5 × 56 cm,
sygn. l.d.: H.Epstein

cena wywoławcza: 6 000 zł
estymacja: 8 000 – 10 000 zł

Syn łódzkiego antykwariusza. Uczył się w prywatnej Szkole Rysunku Jakuba Kacembogena w Łodzi. Ok. 1910 roku wyjechał na studia do Monachium. W 1913 roku na stałe osiadł w Paryżu, gdzie kontynuował naukę w Académie de la Grande Chaumière. Na Montparnasse przebywał wraz z zaprzyjaźnionymi z nim M. Chagallem, A. Modiglianem, Ch. Soutinem. W latach 1920–30 malował pejzaże w plenerze w Owerni, Bretanii i na Korsyce. Od początku lat 20-tych wystawiał w paryskich Salonach. Jediną wystawą indywidualną była ekspozycja pośmiertna w paryskiej Galerie Berri-Raspail w 1946 roku. Po wojnie pokazywano jego prace na wielu wystawach zbiorowych środowiska École de Paris. Malował w technice olejnej, uprawiał również akwarelę, rysunek i grafikę. Na jego malarstwo ogromny wpływ miała twórczość Cézanne'a oraz fowistów. W 1944 roku zginął w obozie koncentracyjnym w Auschwitz.

135

Bolesław Cybis

(1895 Wilno – 1957 Trenton)

Wanished dreams – Yuma, 1970 r.

z teki Folio One of American Indian
druk artystyczny, papier, 55 × 44 cm,
sygn. na płycie l.d.: B. Cybis

cena wywoławcza: 500 zł
estymacja: 600 – 800 zł

136

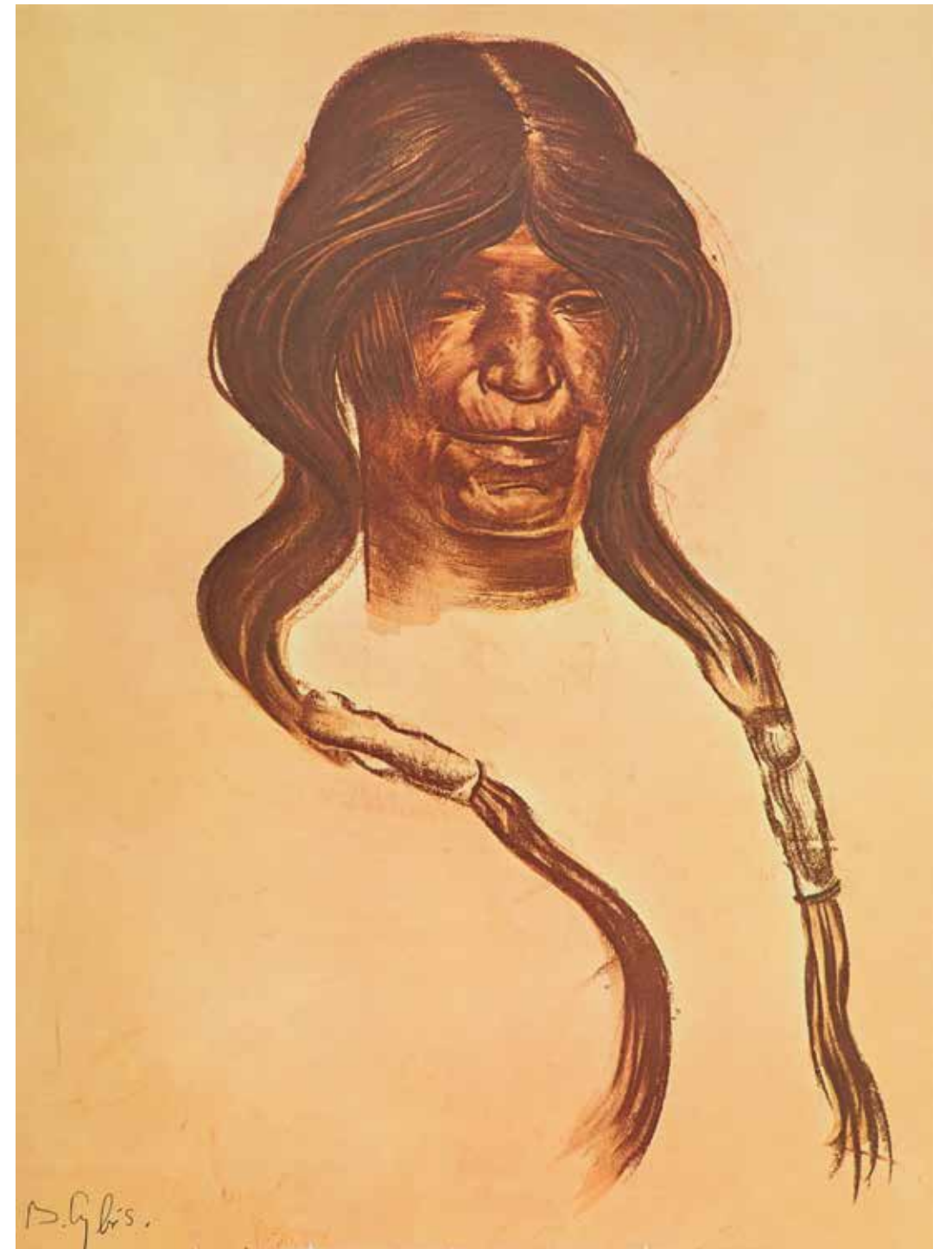
Bolesław Cybis

(1895 Wilno – 1957 Trenton)

Pride Runs Deep – Apache,
1970 r.

z teki Folio One of American Indian
druk artystyczny, papier, 38 × 48 cm,
sygn. na płycie l.d.: B. Cybis

cena wywoławcza: 500 zł
estymacja: 600 – 800 zł

137

Bolesław Cybis

(1895 Wilno – 1957 Trenton)

Old Women – Old, 1970 r.

z teki Folio One of American Indian
druk artystyczny, papier, 54 × 43 cm,
sygn. na płycie l.d.: B. Cybis

cena wywoławcza: 500 zł
estymacja: 600 – 800 zł

Studia z rysunku i rzeźby rozpoczął w Petersburgu. Podczas wojny domowej w Rosji uciekł do Turcji, gdzie przebywał do 1922. W Stambule utrzymywał się z rysowania portretów i produkcji ceramicznych fajek, które projektował. W 1923 znalazł się w Warszawie, gdzie studiował przez trzy lata pod kierunkiem Tadeusza Pruszkowskiego. Współzałożyciel Bractwa św. Łukasza. Wraz z innymi artystami namalował 7 dużych kompozycji historycznych wystawionych w Pawilonie Polskim Wystawy Światowej w Nowym Jorku w 1939. Wojna zastała go w USA, tam też pozostał, zmarł tragicznie w 1957. Okres międzywojenny spędzony w Polsce należy do najbardziej aktywnego artystycznie w jego życiu. Wypracował swój własny, oryginalny styl, interesował się, nawiązywał i przetwarzał dzieła dawnych mistrzów – Primavera, Toaleta. W USA założył atelier wytwarzające małe formy ceramiczne. Osiągnął wielki sukces finansowy, założył wytwórnię porcelany. Zainwestował majątek w produkcję filmową, zbankrutował i popełnił samobójstwo. Bez wątpienia jedna z największych indywidualności w polskiej sztuce.

138

Bencion (Benn) Rabinowicz

(1905 Białystok – 1989 Paryż)

Pejzaż z drzewami i zaroślami,
1976 r.

akwarela, papier, 24,5 × 31,5 cm sygn,
p.d. Benn i dat. l.d. 1976

cena wywoławcza: 2 000 zł •
estymacja: 2 500 – 3 500 zł

Malarstwa i rysunku uczył się już od 12 roku życia w białostockiej pracowni Mikołaja Dadyjasa. W 1929 roku otrzymawszy stypendium, wyjechał do Paryża, gdzie już pozostał na stałe. Kształcił się w pracowni Fernanda Légera. Uczestniczył w paryskich wystawach. Związany z École de Paris. W swojej twórczości malował przedstawienia kobiet oraz martwych natur, czasem też sięgał po motywy krajobrazów. Jego prace pokazywano na wystawach w Paryżu, Lyonie, Białymstoku.

139

Bencion (Benn) Rabinowicz

(1905 Białystok – 1989 Paryż)

Most

akwarela, papier, 24 × 31,5 cm
sygn. i dat. p.d.: Benn 1984

cena wywoławcza: 2 000 zł •
estymacja: 2 500 – 3 500 zł

140

Zygmunt Menkes

(1896 Lwów – 1986 Riverdale)

Bar micwa

ołówek, papier, 29 × 22 cm,
sygn. p.d.: Menkes

cena wywoławcza: 1 800 zł •
estymacja: 2 200 – 2 600 zł

Początkowo studiował w Szkole Przemysłowej we Lwowie. W latach 1919–1922 kontynuował naukę w krakowskiej ASP; w 1922 r. uczęszczał do prywatnej pracowni A. Archipenki w Berlinie. W 1923 r. wyjechał do Paryża, gdzie związał się z kręgiem École de Paris. Dwa lata później osiadł we Francji na stałe. Uczestniczył w paryskich Salonach, wystawiał w wielu galeriach Paryża, m.in.: Bernheim, de France, Le Portique. W 1930 r. pokazywał swe prace w Stanach Zjednoczonych: w Cleveland i Nowym Jorku, a także w Kanadzie i Anglii. W kraju artysta należał do ugrupowań o kolorystycznej orientacji – „Nowa Generacja” i „Zwornik”. W roku 1935 wyjechał do Nowego Jorku. Współpracował z Associated American Artists Gallery i French Art Gallery; przez wiele lat wykładał w Art Students League. W początkowej fazie sztuka Menkesa bliska była estetyce fowizmu. Z czasem pogłębiła się ekspresja jego obrazów; zaczął budować formy wyłącznie plamą barwną, nakładając farbę szybko i spontanicznie. Gama kolorystyczna uległa zawężeniu do nasyconych brązów, żółcieni, czerwieni, zieleni i aksamitnej czerni; mocny, zmysłowy kolor artysta rozgrywał w wielu niuansach, nadając mu wewnętrzny blask. Syntetycznie traktowane postacie obrysowywał wyrazistym, miejscami zanikającym konturem. Głównym tematem jego twórczości były sceny z życia Żydów.

141

Zygmunt Menkes

(1896 Lwów – 1986 Riverdale)

Koncert

ołówek, papier, 22 × 17,5 cm,
sygn. p.d.: Menkes

cena wywoławcza: 2 400 zł •
estymacja: 2 800 – 3 200 zł

142

Zygmunt Menkes

(1896 Lwów – 1986 Riverdale)

Portret mężczyzny

ołówek, papier, 31 × 20 cm,
sygn. i opisany p. d.: dessin pour Chil
Aronson/Menkes

cena wywoławcza: 5 500 zł •
estymacja: 6 000 – 8 000 zł

143

Maurycy Mędrzycki

(1890 Łódź – 1951 Paul de Vance)

Kobieta w getcie warszawskim,
1950 r

tusz, papier, 28 × 22,3 cm,
sygn. i dat. p.d.: Mendjizky 1950

cena wywoławcza: 5 500 zł
estymacja: 7 000 – 8 000 zł

Uczeń J. Katzenboga w Łodzi. Od 1908 roku mieszkał w Paryżu, skąd często przyjeżdżał do kraju. W 1921 roku brał udział w Wystawie Sztuki Żydowskiej w Łodzi oraz w wystawie artystów żydowskich w Warszawie. W tym samym roku uczestniczył w pokazie sztuki polskiej w Salon de la Sociéte Nationale des Beaux-Arts w Paryżu. Od 1939 roku mieszkał w Stanach Zjednoczonych. Malował pejzaże i portrety. Jego twórczość związana jest z postimpresjonistycznym nurtem École de Paris.

144

Jonasz Stern

(1904 Katusz – 1988 Zakopane)

W getcie lwowskim

linoryt, papier, 22 × 18 cm w świetle passe-partout

cena wywoławcza: 800 zł
estymacja: 1 200 – 1 600 zł

Malarz, grafik i pedagog żydowskiego pochodzenia. Początkowo pobierał lekcje malarstwa w prywatnej szkole we Lwowie i w Krakowie u Ludwiki Mehofferowej, następnie zaś kontynuował nauki w tamtejszej Akademii Sztuk Pięknych. Był współzałożycielem tzw. Pierwszej Grupy Krakowskiej, po wojnie zaś dwukrotnie prezesem Drugiej Grupy Krakowskiej. Twórczość artysty silnie ukształtowały polityka i przeżycia wojenne. Dorobek artysty można podzielić na dwa zasadnicze rozdziały: okres przedwojenny, w którym wyraźny był wpływ niemieckiego ekspresjonizmu i kubizmu oraz powojenny, który obfitował w formalne eksperymenty (malarstwo materii, „abstrakcja biologiczna”), gdzie kluczową rolę odgrywało łączenie tradycyjnego medium z nietypowym, jak szczątki organiczne zwierząt, wszystko zaś było okraszone siatką symbolicznych znaczeń o wymowie wanitatywnej.

145

Emmanuel Katz (zw. Mané-Katz)

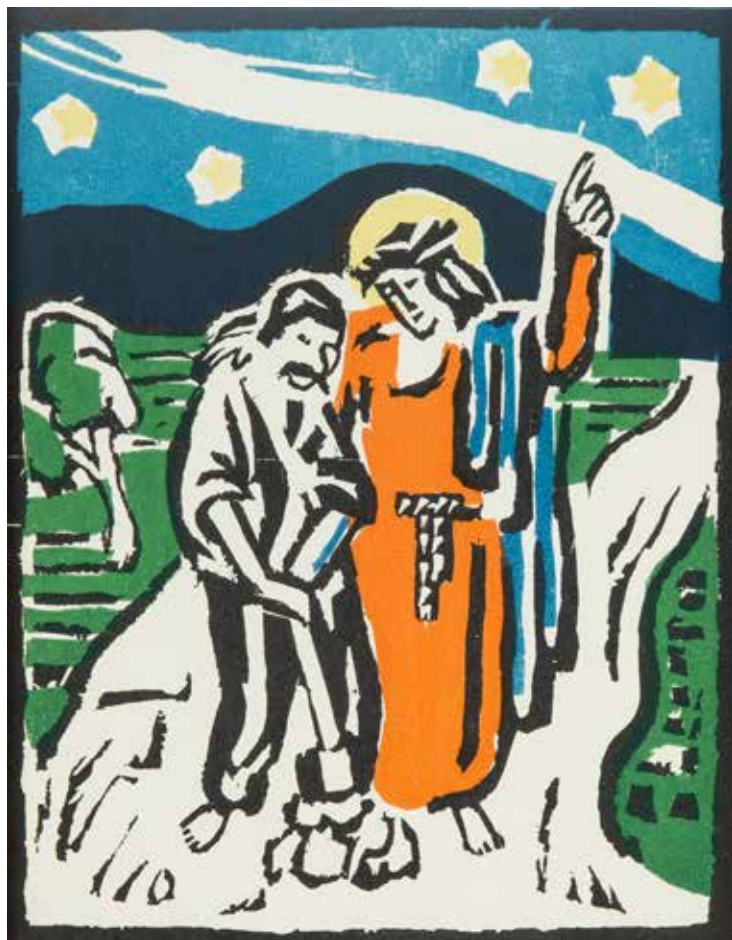
(1894 Krzemieńczyk – 1962 Tel Awiw)

Skrzypek

litografia barwna, papier, 54 × 70,5 cm, sygn. na kamieniu l.d.: Mané-Katz oraz l.d.: p. d.: Mourlot Lith. – Manaranche Grav.

cena wywoławcza: 1 200 zł
estymacja: 1 500 – 2 000 zł

W latach 1911–1912 uczył się w Wileńskiej Szkole Rysunkowej Iwana Trutniewa, następnie w kijowskiej Szkole Malarstwa Mykoły Muraszki. Także w Kijowie działał w kręgu Kultur – Ligi. W 1913 roku wyjechał do Paryża, gdzie studiował w Ecole des Beaux-Arts. Czas I wojny światowej spędził w Petersburgu, Moskwie oraz w Charkowie, gdzie od 1917 roku był profesorem Instytutu Artystycznego. W 1920 roku powrócił do Paryża, gdzie współtworzył tamtejsze środowisko artystycznym École de Paris. W okresie międzywojennym kilkakrotnie odwiedzał Polskę gdzie wystawiał m.in. w Żydowskim Towarzystwie Krzewienia Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1927 i 1932, w Muzeum Przemysłu Artystycznego we Lwowie w 1932 roku oraz w Krakowie, gdzie został członkiem Zrzeszenia Żydowskich Artystów Malarzy i Rzeźbiarzy. (J. Malinowski, Malarstwo i rzeźba Żydów Polskich w XIX i XX wieku, Warszawa 2000, s. 382). Swoje prace wystawiał także w Paryżu i Nowym Yorku, dokąd się udał po wybuchu II wojny światowej. Na rozwój języka artystycznego Mané-Katza wpływ mieli tacy wybitni artyści jak: Marc Chagall, Robert Delaunay, Maurice de Vlaminck czy André Derain. Twórczość malarska stanowiła pewnego rodzaju ekspresjonistyczną kontynuację zdobyczy nurtu fowistycznego. „Malował ekspresjonistyczne obrazy o tematyce żydowskiej, w tym przedstawienia chasydów (Rabin z Torą, ok 1927), sceny z getta, kompozycje figuralne, a także pejzaże, m.in. z południowej Francji i Palestyny. Operował szerokimi plamami zdecydowanych barw, zestawianych w kontrastowe układy czerni i bieli, błękitu, czerwieni i żółcieni, umieszczając je na neutralnych tłach.” (J. Malinowski, B. Brus-Malinowska, W kręgu École de Paris. Malarze żydowscy z Polski, Warszawa 2007, s. 26.) Poza malarstwem zajmował się również rzeźbą. Mané-Katz, a także i w Warszawie, Krakowie i Lwowie.

146

Zbigniew Pronaszko

(1885 Debreczyn – 1958 Kraków)

*Wędrowka z Chrystusem
z ballad Powsinogi beskidzkie
Emila Zegadłowicza*

drzeworyt, papier, 17,5 × 13,5 cm

cena wywoławcza: 500 zł

estymacja: 600 – 800 zł

148

Władysław Skoczylas

(1883 Wieliczka – 1934 Warszawa)

Św. Sebastian

drzeworyt, papier, 18 × 13 cm

cena wywoławcza: 500 zł

estymacja: 600 – 800 zł

147

Jędrzej Wowro

(1864–1937)

*Chrystus Frasobliwy z teki
Piecątki beskidzkie, 1925–1933 r.,*

drzeworyt, papier, 20,8 × 15,8 cm

cena wywoławcza: 500 zł

estymacja: 600 – 800 zł

149

Władysław Skoczylas

(1883 Wieliczka – 1934 Warszawa)

Dziewki z owocami

drzeworyt, papier, 16 × 22,4cm

cena wywoławcza: 800 zł

estymacja: 1 000 – 1 500 zł

150
Tadeusz
Tuszewski
(1907–2004)

Pod lasem,
1958 r.

drzeworyt barwny,
papier, 24,5 × 30
cm w świetle
passepartout, sygn.
i dat. p.d.: Tadeusz
Tuszewski/58, opis.
l.d.: Pod lasem –
drzeworyt barwny

cena wywoławcza:
300 zł •
estymacja:
400 – 600 zł

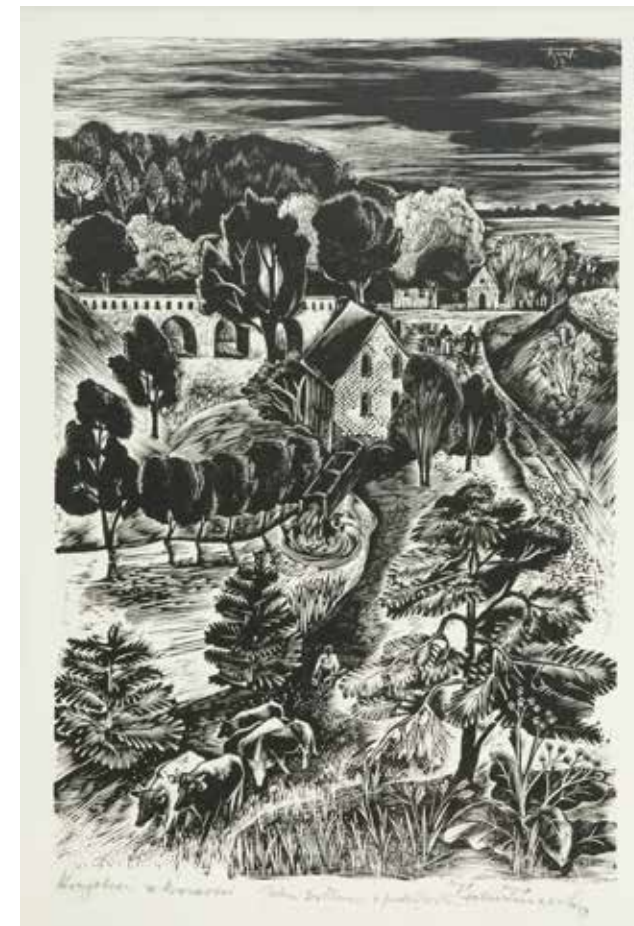

151
Tadeusz
Tuszewski
(1907–2004)

Bułgaria

drzeworyt,
papier, 17 × 24
cm w świetle passe-
partout, sygn. p.d.:
TTuszewski, opisany
l.d.: Bułgaria – drze-
woryt, dedykacja:
Z podziękowaniem
za opiekę

cena wywoławcza:
300 zł •
estymacja: 400 –
600 zł

152
Tadeusz Tuszewski
(1907–2004)

Pejzaż z krowami, 1954 r.

drzeworyt, papier, 31 × 21 cm (zadruk),
sygn. na klocku monogramem wiązonym
i dat. p.g.: TuT/54 oraz ołówkiem p. d.:
Tadeusz Tuszewski 54, opisana l.d.: Panu
Doktorowi z podziękowaniem

cena wywoławcza: 300 zł •
estymacja: 400 – 600 zł

153
Władysław Rząd
(1910 Zgierz – 1992 Łódź)

Dojenie kóz

tusz, papier, 32 × 22,5 cm, sygn. p.d.:
Rząd

cena wywoławcza: 1 300 zł •
estymacja: 1 500 – 2 000 zł

154

Mojżesz Kisling

(1891 Kraków – 1953 Sanary-sur-Mer)

Kwiaty

litografia barwna, papier, 61,5 × 47 cm
w świetle passe-partout, opisany l.d.:
108/150 oraz p. d.: owalny wycisk
„ATELIER KISLING” i podpis ołówkiem:
„Jean Kisling”

cena wywoławcza: 1 800 zł
estymacja: 2 000 – 3 000 zł

155

Mojżesz Kisling

(1891 Kraków – 1953 Sanary-sur-Mer)

Kwiaty janowca

litografia barwna, papier, 24 × 19
w świetle passe-partout

cena wywoławcza: 500 zł
estymacja: 800 – 1 200 zł

156

Dora Kucembianka

(1895 Warszawa – 1979 Chesnay)

Martwa natura – 1931 r.

akwarela, papier, 26 × 38 cm,
sygn. i dat. p.d.: bianka 31

cena wywoławcza: 900 zł •
estymacja: 1 200 – 2 000 zł

Malarka i ilustratorka. Malowała postaci ludzkie, wnętrza, krajobrazy, widoki miejskie, widoki architektoniczne, pejzaże morskie, martwe natury i kwiaty. Uczyła się malarstwa pod kierunkiem Fernanda Humberta i Louisa Biloula w École des Beaux-Arts w Paryżu. Po raz pierwszy wystawiła swoje prace w 1924 roku w Salonie d'Automne. W latach 1924–25 wystawiła w Salon des Indépendants, a także w Salon des Tuileries, w Galerie Marseille, w Galerie d'art de l'Etoile. Francuska fundacja, nazwana jej imieniem, przyznaje coroczne stypendium młodym malarzom na wniosek władz paryskiej École des Beaux-Arts.

157

Eugeniusz Zak

(1884 Mogilno – 1926 Paryż)

Pochylona kobieta, Z La porte Lourde, Paris 1929 r.

miękki werniks, papier, 11 × 11 cm
w świetle passe-partout, sygn. na płycie
p.b.: Eug Zak

cena wywoławcza: 800 zł
estymacja: 1 000 – 1 200 zł

158

Eugeniusz Zak

(1884 Mogilno – 1926 Paryż)

Włóczęga z La porte Lourde, Paris 1929 r.

miękki werniks, papier, 24,5 × 19 cm (arkusz),
15 × 9 cm (zadruk)

cena wywoławcza: 400 zł
estymacja: 600 – 800 zł

159

Eugeniusz Zak

(1884 Mogilno – 1926 Paryż)

Młodzieniec z kwiatkiem

miękki werniks, papier, 16 × 9 cm
(zadruk)

cena wywoławcza: 800 zł
estymacja: 1 000 – 1 200 zł

160

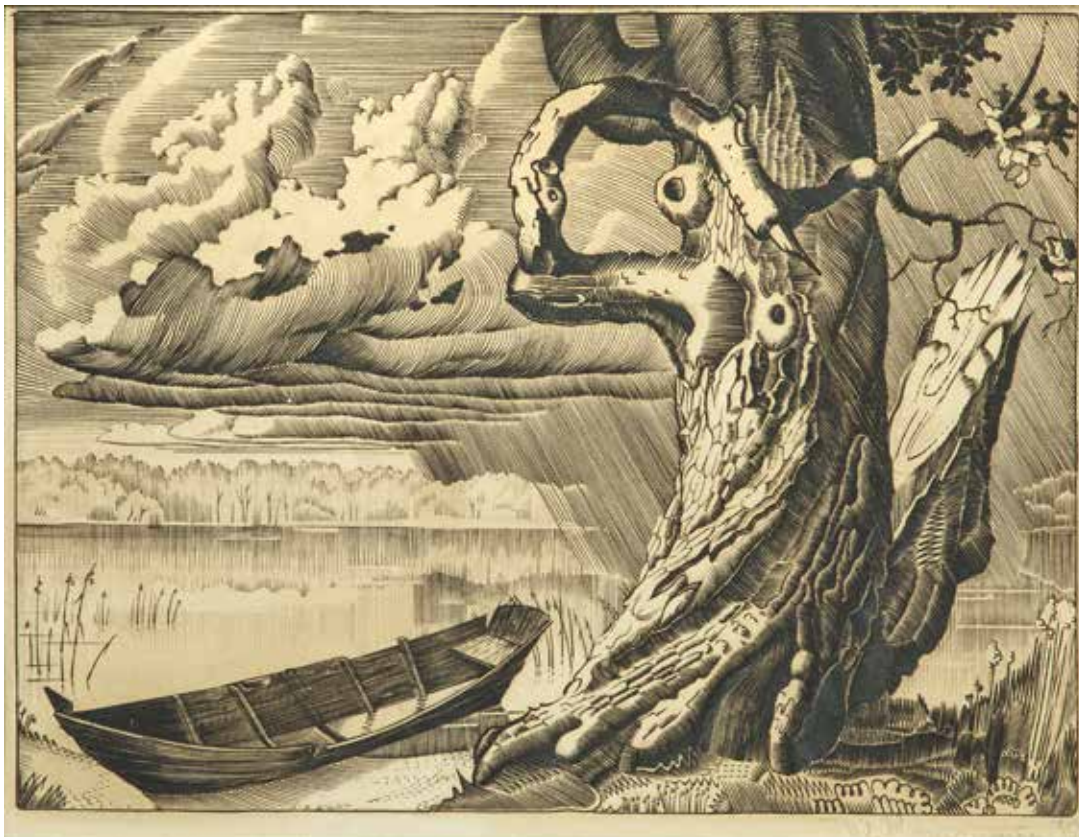
Mojżesz Kisling

(1891 Kraków – 1953 Sanary-sur-Mer)

Kwiaty

litografia barwna, papier, 54 × 75,5 cm
(arkusz), l. d. otówkiem: XLVIII/L oraz p.
d.: owalny wycisk „ATELIER KISLING”
i podpis otówkiem: „Jean Kisling”

cena wywoławcza: 2 200 zł •
estymacja: 3 000 – 4 000 zł

161
Walenty
Romanowicz
(1911–1945)

Łódka, 1939 r.

miedzioryt, papier,
17,5 × 23,2 cm
(zadruk), sygn.
i dat. ołówkiem
p.d.: W. Romano-
wicz 39

cena wywoławcza:
1 000 zł
estymacja:
1 200 – 1 500 zł

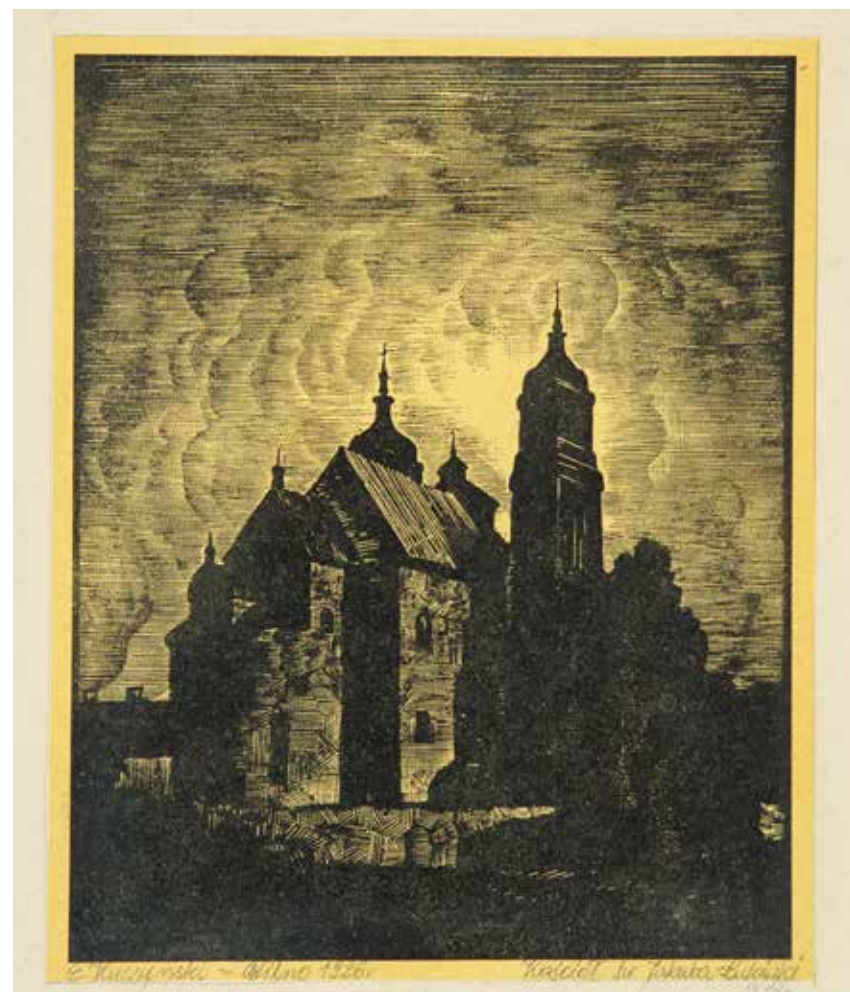
163
Edward Okuń
(1872 Wólka Zerzeńska – 1945
Skieriewice)

Śpiew drugi

cynkografia barwna, papier, 12 × 19 cm,
sygn. p.d. monogramem: EO

cena wywoławcza: 500 zł
estymacja: 700 – 1 000 zł

Studiował malarstwo w warszawskiej Szkole Rysunkowej W. Gersona, następnie w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych pod kierunkiem I. Jabłońskiego, W. Łuszczkiewicza, F. Cynka i J. Unierzyńskiego. Artystyczną edukację kontynuował w Monachium, w szkołach S. Grochowskiego, A. Ażbégio i S. Hollosy'ego, oraz w paryskiej Académie Julian w pracowniach B. Constanta, R. Collina i J.-P. Laurensa. W roku 1898 osiadł w Rzymie. Współpracował jako ilustrator z warszawskim czasopismem „Chimera” oraz monachijskim „Jugend”. W 1921 roku wrócił do Warszawy i od roku 1930 wykładał w tamtejszej Szkole Sztuk Pięknych im. W. Gersona. Był członkiem TZSP, w którego wystawach regularnie uczestniczył. W siedzibie TZSP miały również miejsce liczne indywidualne prezentacje twórczości artysty, m.in. w 1902 roku. Swoje prace Okuń eksponował ponadto w salonach Krywulta, Kulikowskiego i Gutnajera, a także w TPSP w Krakowie i Lwowie. Uczestniczył też w zagranicznych ekspozycjach, m.in. w Paryżu, Berlinie, Kijowie, Monachium i Rzymie. Malował pejzaże, zwłaszcza włoskie, portrety oraz kompozycje symboliczne i baśniowe, a także tematy literackie. Jego prace charakteryzuje dekoracyjność linii i syntetyczne ujęcie formy.

162
Edward Kuczyński
(1905–1958)

Kościół św. Jakuba-Łukiszki,
1926 r.

drzeworyt, papier, 15,4 × 12,1 cm (za-
druk), opisany, sygn. i dat. l.d. ołówkiem:
E. Kuczyński – Wilno 1926 r., i p.d.
ołówkiem: Kościół św. Jakuba – Łukiszki
nr 12

cena wywoławcza: 1 500 zł •
estymacja: 1 800 – 2 000 zł

164

Tadeusz Cieślewski

(1870 Warszawa – 1956 tamże)

Tryptyk warszawski

akwarela, papier, 2 × 40 × 28,5 cm,
40 × 43 cm w świetle oprawy,
sygn. na każdym p.d.: T.Cieślewski

cena wywoławcza: 10 000 zł •
estymacja: 14 000 – 18 000 zł

Edukację rozpoczął w warszawskiej Szkole Rysunkowej u W. Gersona i J. Kauzika. Później studiował w Académie Vitti oraz u E. Aman- -Jeana i R. Collina w latach 1895–1896 w Paryżu. Krótko studiował w Akademii w Rzymie. Zamieszkał w Warszawie, gdzie aktywnie uczestniczył w tamtejszym życiu artystycznym. Nagrodzony w 1898 za serie pocztówek z widokami Warszawy srebrnym medalem. Był członkiem TZSP od 1906 oraz członkiem współzałożycielem stowarzyszenia Sztuka i Rzemiosło, należał również do grupy Pro Arte. Wiele wystawił, przede wszystkim w Warszawie. Gros prac artysty uległo zniszczeniu w czasie powstania warszawskiego. W twórczości artysty, posługującego się głównie techniką akwareli, przeważają motywy miejskie, pejzażowe i martwe natury, rzadziej sceny rodzajowe i portrety.

165

Władysław Chmieleński

(1911 Warszawa – 1979 tamże)

Widok na Rynek Starego Miasta w Warszawie

akwarela, kredka, papier, 24 × 32,5 cm w świetle passe-partout

cena wywoławcza: 2 600 zł •
estymacja: 3 500 – 5 000 zł

Malarz związany z Warszawą, gdzie na stałe mieszkał i pracował. W latach 1926–31 studiował w tamtejszej Miejskiej Szkole Sztuk Zdobniczych i Malarstwa (dawna Klasa Rysunkowa). Wiodącym tematem jego obrazów były wedyty, szczególnie zaś widoki stolicy. W latach 1935-38 stworzył cykl akwael przedstawiających obiekty polskiej architektury, wśród nich wnętrza Zamku Królewskiego w Warszawie i Pałacu w Wilanowie. Po wojnie chętnie malował także konie na tle pejzażu. W latach 1936-39 artysta używał pseudonimu „Władysław Stachowicz”.

166

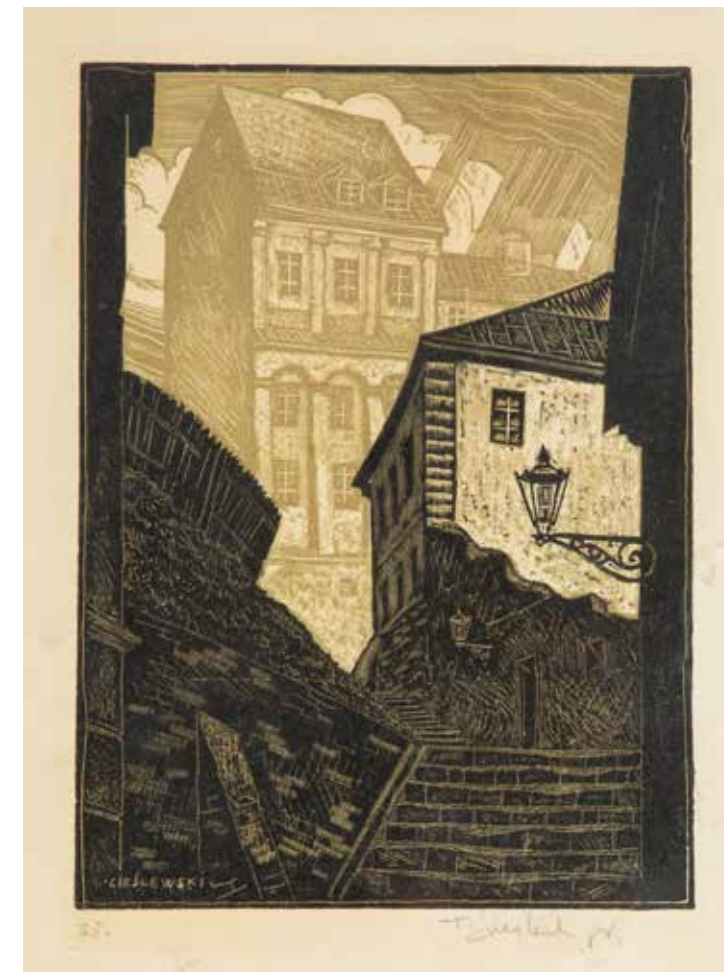
Tadeusz (syn) Cieślewski

(1895–1944)

Róg Świętojańskiej, 1935 r.

drzeworyt, papier, 18 × 13 cm w świetle passe-partout,
sygn. na płycie p.g.: T.CIEŚLEWSKI SYN

cena wywoławcza: 600 zł
estymacja: 800 – 1 000 zł

167

Tadeusz (syn) Cieślewski

(1895–1944)

Warszawa – Kamienne schodki,
1935 r.

drzeworyt, papier, 21 × 16 cm w świetle
passe-partout (18 × 13 cm zadruk),
sygn. na płycie l.d.: CIEŚLEWSKI, oraz
ołówkiem p.d.: T. Cieślewski jr

cena wywoławcza: 800 zł
estymacja: 1 000 – 1 500 zł

168

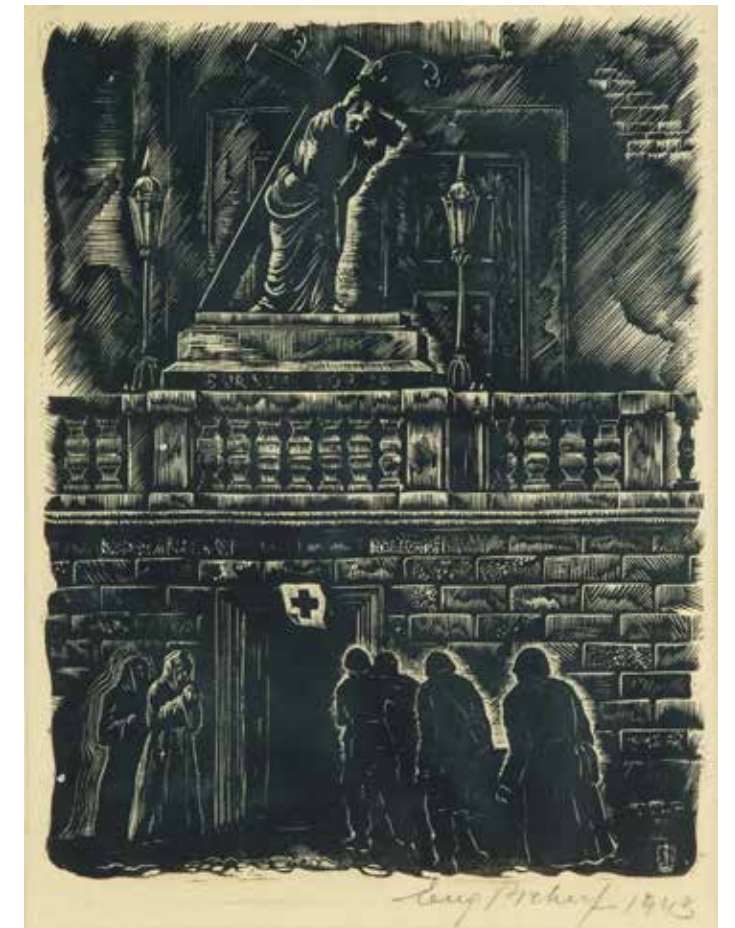
Marian Puchalski

(1912–1970)

*Widok na kościół Św. Anny
w Warszawie*

akwarela, papier, 14 × 11 cm,
sygn. l.d.: m. Puchalski

cena wywoławcza: 500 zł •
estymacja: 600 – 800 zł

170

Eugeniusz Pichell

(1905–1976)

*Przed kościołem Św. Krzyża
w Warszawie, 1943 r.*

drzeworyt, papier, 24 × 18 cm
w świetle passepartout, sygn. i dat. p.d.:
EugPichell 1943

cena wywoławcza: 400 zł •
estymacja: 600 – 800 zł

169

Władysław Zakrzewski

(1903–1944)

*Warszawa Stare
Miasto*

akwaforta, papier,
19 × 24,5 cm w świetle
passe-partout, sygn. otów-
kiem p.d.: ryt. Zakrzewski,
opisana l.d.: Warszawa Stare
Miasto

cena wywoławcza: 600 zł
estymacja: 800 – 1 000 zł

171

Jan Białostocki

(1921–1988)

Pożar Warszawy, 1946 r.

drzeworyt, papier, 26 × 18 cm (arkusz),
12,5 × 10,5 cm (zadruk), sygn. p.d.: Jan
Białostocki, dat. l.d.: 1946

cena wywoławcza: 500 zł •
estymacja: 700 – 800 zł

172

Józef Rapacki

(1871 Warszawa – 1929 Olszanka k. Skierniewic)

Dandys, z teki Z dawnej i niedawnej Warszawy

litografia, papier, 46,5 × 32 cm, sygn. na kamieniu p.d.: JR

cena wywoławcza: 300 zł
estymacja: 400 – 500 zł

173

Józef Rapacki

(1871 Warszawa – 1929 Olszanka k. Skierniewic)

Lalkarz, z teki Z dawnej i niedawnej Warszawy

litografia, papier, 46 × 32 cm, sygn. na płycie l. d.: monogram wiązany JR

cena wywoławcza: 300 zł
estymacja: 400 – 500 zł

174

Józef Rapacki

(1871 Warszawa – 1929 Olszanka k. Skierniewic)

Od szewca, z teki Z dawnej i niedawnej Warszawy

litografia, papier, 46,5 × 32 cm, sygn. na kamieniu p.d.: JR

cena wywoławcza: 300 zł
estymacja: 400 – 500 zł

Naukę malarstwa rozpoczął w warszawskiej Szkole Rysunkowej W. Gersona, a kontynuował w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych pod kierunkiem F. Cynka, I. Jabłońskiego oraz F. Szynamelewskiego. W 1888 roku powrócił do stolicy i pobierał prywatne lekcje u W. Gersona, następnie wyjechał do Monachium, by podjąć studia w prywatnej szkole C. Fehra. W 1891 roku artysta powrócił do Warszawy. Po studiach kilkakrotnie podróżował do Włoch. Brał udział w wielu wystawach, m.in. w TZSP w Warszawie, TPSP we Lwowie, Krakowie, Wilnie i Kielcach. Wystawiał również za granicą – w Berlinie (1893) czy w Paryżu, gdzie w 1900 roku został odznaczony na Powszechnej Wystawie Światowej. Należał do grupy „Pro Arte”. Od roku 1907 na stałe zamieszkał w Olszance, na skraju Puszczy Mariańskiej, niedaleko Skierniewic. Malował przede wszystkim realistyczne, nastrojowe pejzaże oraz rozgrywające się w pejzażu sceny rodzajowe, a także portrety i wnętrza. Uprawiał grafikę, zajmował się ilustratorstwem książkowym i współpracował z warszawskimi czasopismami, m.in. „Tygodnikiem Ilustrowanym”, „Wędrowcem” „Światem”, „Biesiadą Literacką”.

175

Zofia Stankiewicz

(1862 Ryżna/Ukraina – 1955 Warszawa)

Podwórko warszawskie, 1914 r.

ołówek, biel cynkowa, papier, 19,7 × 29,5 cm, sygn. l.d.: Zofia Stankiewicz/Warszawa V/914

cena wywoławcza: 1 500 zł
estymacja: 2 000 – 2 500 zł

Studiowała w Charkowie. Od 1876 roku naukę kontynuowała w Klasie Rysunku u Wojciecha Gersona w Warszawie oraz a od 1880 w paryskiej Académie Julian. W 1883 roku powróciła do Warszawy, gdzie dokończyła się w pracowniach Miłosza Kotarbińskiego, Konrada Krzyża - nowskiego i Kazimierza Stabrowskiego. Stankiewicz swoje życie artystyczne związała głównie z Warszawą. W początkowej fazie swojej twórczości artysta przede wszystkim malowała pejzaże oraz martwe natury. Wykonywała również ilustracje do wielu czasopism, m.in. do Tygodnika Ilustrowanego, Kłósów, Bluszcza, Wędrowca. Swoje prace wystawiała od 1893 roku, na wystawach zarówno krajowych jak i zagranicznych (Belin, Monachium, Paryż). W 1902 roku w warszawskim Salonie Krywulta miała miejsce jej pierwsza indywidualna wystawa. Od 1904 roku Stankiewicz skupiła się na grafice i rysunku. Tworzyła głównie w technikach metalowych – akwafortach i akwatintach. Wraz z Ignacym Łopieńskim i Franciszkiem Siedleckim w 1912 roku współorganizowała Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Graficznych; była również związana ze Związkiem Polskich Artystów Grafików. Swoje prace wystawiała na konkursach, zdobywając liczne nagrody i wyróżnienia. Tworzyła w cyklach, przedstawiając motywy architektoniczne i pejzaże miast: „Stara Warszawa”, „Wilno”, „Kraków”, „Pomorze”, „Dwory, dworki, chaty”.

176

Zofia Stankiewicz

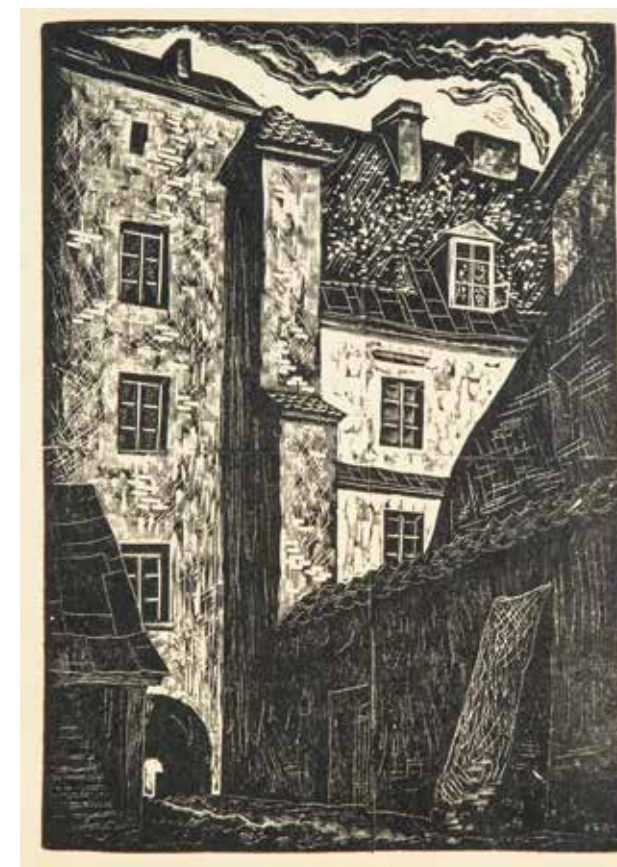
(1862 Ryżna/Ukraina – 1955 Warszawa)

*Brama klasztoru po OO.
Augustianach w Warszawie, przed
1913 r.*

akwaforta, akwatinta, papier, 12 × 9 cm
w świetle passe-partout, sygn. ołówkiem
l.d.: Zofia Stankiewicz, opisana p.d.:
Brama

Lit. I. Kossowska, *Narodziny polskiej grafi-
ki artystycznej*, Kraków 2000, il. 127.

cena wywoławcza: 300 zł •
estymacja: 500 – 700 zł

178

Tadeusz (syn) Cieślewski

(1895–1944)

*Podwórko kamienicy Baryczków
na Starym Mieście w Warszawie*

drzeworyt, papier, 17,5 × 12,5 cm
w świetle passe-partout

cena wywoławcza: 300 zł
estymacja: 400 – 600 zł

177

Stanisław Szwarc

(1880–1953 Kraków)

Sosna na zboczu (Limba)

litografia, papier, 38,5 × 27 cm w świetle
passe-partout

cena wywoławcza: 300 zł
estymacja: 500 – 700 zł

179

Tadeusz (syn) Cieślewski

(1895–1944)

Homo sapiens

drzeworyt, papier, 34,5 × 24,5 cm arkusz
(17,5 × 13 cm, zadruk), sygn. i opisana
ołówkiem, pd.: t.Cieślewski jr, l.d.: Homo
sapiens

cena wywoławcza: 800 zł
estymacja: 1 000 – 1 200 zł

180

Antoni Uniechowski

(1903 Wilno – 1976 Warszawa)

Postój dorożek

piórko, papier, 16 × 27 cm w świetle
passe-partout, sygn. p.d.: AU

cena wywoławcza: 1 000 zł •
estymacja: 1 500 – 2 000 zł

181

Antoni Uniechowski

(1903 Wilno – 1976 Warszawa)

Rycerz

piórko, tusz, akwarela, papier,
24,5 × 19,5 cm w świetle oprawy, sygn.
śr. d.: AU.

cena wywoławcza: 1 800 zł •
estymacja: 2 500 – 3 500 zł

182

Wacław Fabijański

(1908 Zawichost – 1958 Warszawa)

*Widok na Kamienicę Pod Lwem
w Warszawie*

akwarela, papier, 33,5 × 24 cm w świetle
passe-partout, sygn. p.d.: WFabijański

cena wywoławcza: 1 200 zł •
estymacja: 1 500 – 2 000 zł

Studiował w latach 1928-1932 w Warszawie w Miejskiej Szkole Sztuk Zdobniczych i Malarstwa, a od 1949 w warszawskim ASP. Uprawiał malarstwo sztalugowe w technikach olejnej i akwareli, tworząc pejzaże, sceny rodzajowe, portrety i martwe natury. Artysta nauczał w Sandomierzu w gimnazjum i Ognisku Kulturalnym Plastyków oraz kierował teatrem marionetek. Wystawiał w salonie TZSP, gdzie otrzymał w 1937 r. wyróżnienie za obraz *Starzec* oraz w Sandomierzu w 1938 r. i w Kielcach w Salonie Wiosennym w 1949 r.

183

Adam Gerzabek

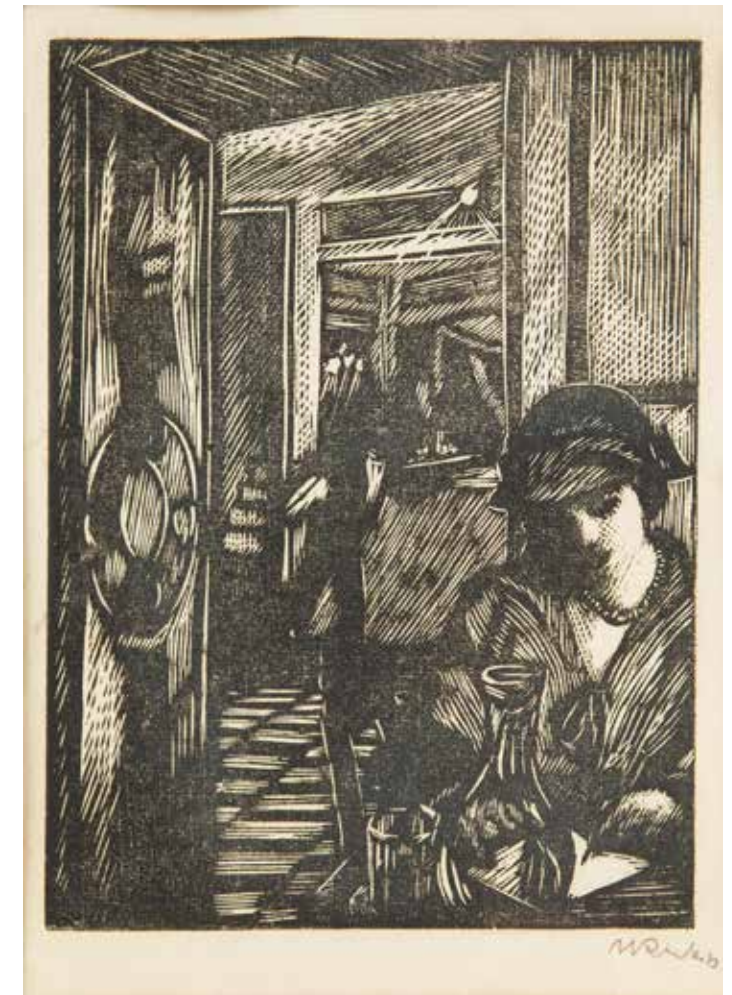
(1898–1965)

Stydium kobiety w stroju historycznym

węgiel, papier, 41 × 56 cm w świetle oprawy, sygn. ołówkiem na odwrocie: Adam Gerzabek

cena wywoławcza: 2 800 zł •
estymacja: 3 500 – 4 000 zł

Studiował w latach 1922–1926 w krakowskim ASP u J. Mehoffera i u J. Pankiewicza w Paryżu w latach 1926–1929. Od 1931 r. był członkiem, założycielem grupy Zwornik. Uprawiał malarstwo sztalugowe, ściennie, tworzył witraże, a po 1960 r. zajął się rzeźbą. Aktywnie działał w TZSP w Warszawie i w Krakowie, wykładał na MSSZ i M w Warszawie, na ASP w Warszawie i Poznaniu. Przed wojną wystawiał w Paryżu w 1927 i 1929 oraz od 1931 z grupą Zwornik. W 1965 odbyła się pośmiertna wystawa w BWA w Sopocie, a w 1966 w BWA w Olsztynie oraz w 1969 r w Gdańsku (kartony witrażowe).

184

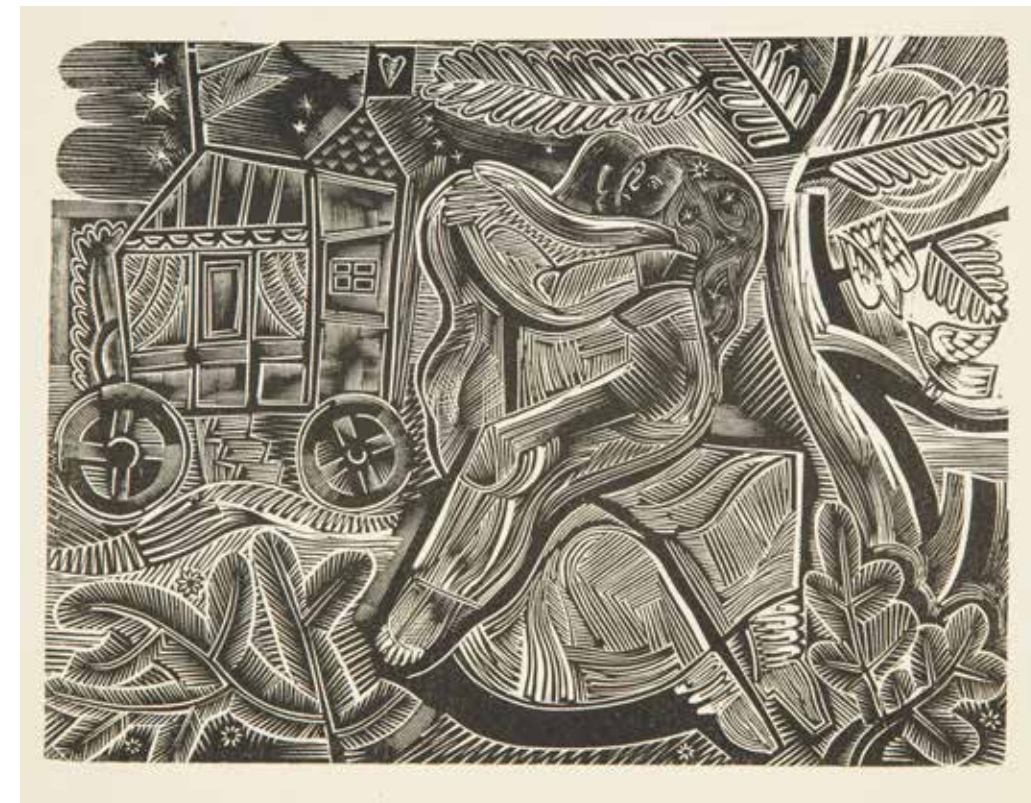
Wojciech Weiss

(1875 Leorda na Bukowinie –
1950 Kraków)

Pisząca list

drzeworyt, papier, 18 × 13 cm, sygn.
p.d.: WWeiss

cena wywoławcza: 800 zł
estymacja: 1 200 – 1 500 zł

185

Mieczysław

Jurgielewicz

(1900–1983)

Kochankowie

drzeworyt, papier,
29,5 × 21,5 cm (arkusz),
11,5 × 14 cm (zadruk)

**cena wywoławcza:
400 zł •**
estymacja: 600 – 800 zł

186

Konstanty Brandel

(1880 Warszawa – 1970 Paryż)

Andromeda

akwaforta, papier, 12 × 9 cm (zadruk),
sygn. na płycie l.d.: Brandel

cena wywoławcza: 400 zł
estymacja: 500 – 600 zł

188

Jan Watach

(1884–1979)

Janoszek z laską – Zatroškany

drzeworyt, papier, 28,5 × 22,5 cm
w świetle passe-partout, sygn. ołówkiem
l.d.: J. Watach

cena wywoławcza: 300 zł
estymacja: 500 – 700 zł

187

Konstanty Brandel

(1880 Warszawa – 1970 Paryż)

Chata

akwaforta, papier, 34 × 25 cm (arkusz),
18 × 13 cm (zadruk), sygn. p.d.: K.
Brandel

cena wywoławcza: 300 zł
estymacja: 500 – 600 zł

189

Jan Watach

(1884–1979)

Istebna, 1935 r.

sygn. l.d.: Jan Watach, opisany i dat. p.d.:
Istebna 1935

cena wywoławcza: 300 zł
estymacja: 500 – 700 zł

190

Jerzy Pawłowski

(1909–1989)

Widok na Żuraw Gdański, 1934 r.

tech. mieszana, papier, 33,5 × 48 cm,
opisany, sygn. i dat. l.d.: J.Pawłowski
1934/Gdańsk

cena wywoławcza: 1 200 zł •

estymacja: 1 500 – 2 000 zł

191

Teofil Józwiak

(1926–1996)

Łódź – Piotrkowska, 1962 r.

linoryt, papier, 33/50, 24 × 31 cm
w świetle passe-partout, sygn. p.d.:
T.Józwiak 62

cena wywoławcza: 600 zł •

estymacja: 800 – 1 000 zł

192

Piotr Stachewicz

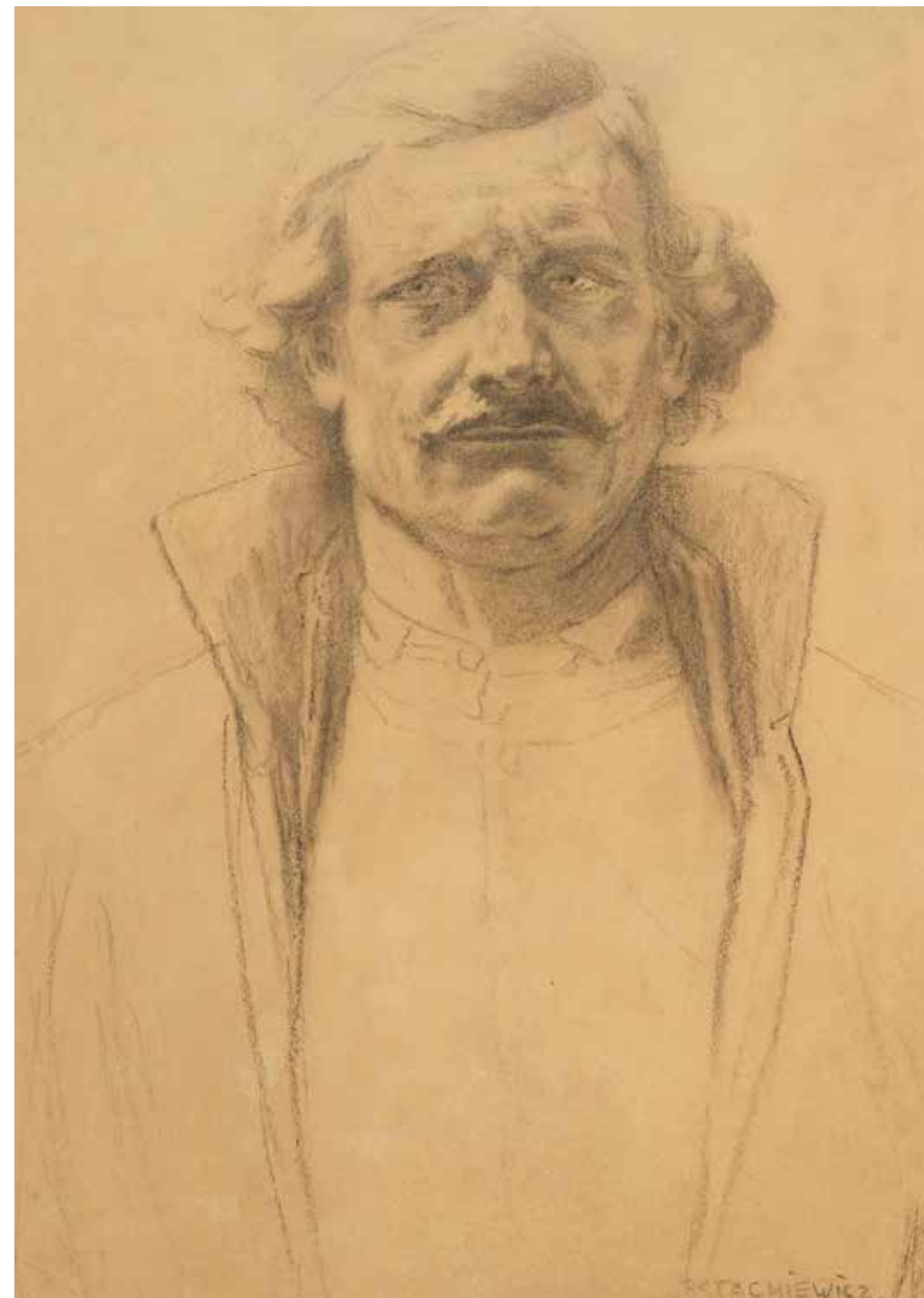
(1858 Nowosiółki/Podole – 1938 Kraków)

Portret Bartosza Głowackiego

czarna kredka, papier, 53 × 38 cm,
sygn. p.d.: P.STACHIEWICZ

cena wywoławcza: 3 800 zł •

estymacja: 5 000 – 6 000 zł

Malarz i ilustrator, w latach 1877–83 studiował w krakowskiej SSP u W. Łuszczkiewicza oraz F. Cynka. Naukę kontynuował w Monachium. Od 1889 r. był członkiem Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych, pełniąc w nim, w latach 1900–1913, funkcję wiceprezesa. Tworzył ilustracje do utworów H. Sienkiewicza, A. Mickiewicza oraz M. Konopnickiej. Od 1885 r. mieszkał w Krakowie, tworząc obrazy religijne, historyczne, rodzajowe oraz portrety. Znaną są zwłaszcza portrety kobiet w stroju krakowskim, do których pozowała mu Zofia Paluchowa.

193

Jan Stańda

(1912–1987)

Bieg na przetaj

drzeworyt, papier, 30 × 21 cm (arkusz),
19,5 × 12 cm (zadruk), sygn. p.d.:

JStańda, opisany l.d.: drzeworyt – Bieg
na przetaj

cena wywoławcza: 200 zł •

estymacja: 300 – 500 zł

194

Jan Stańda

(1912–1987)

Koszykówka

drzeworyt, papier, 30,5 × 21 cm,
(arkusz), 19,5 × 12 cm (zadruk), sygn.

p.d.: JStańda, opisany l.d.: drzeworyt –
Koszykówka

cena wywoławcza: 200 zł •

estymacja: 300 – 500 zł

195

Jan Stańda

(1912–1987)

Siatkówka

drzeworyt, papier, 30 × 21 cm (arkusz),
20 × 14,5 cm (zadruk), sygn. ołówkiem

p.d.: JStańda, opisana l.d.: drzeworyt –
Siatkówka

cena wywoławcza: 200 zł •

estymacja: 300 – 500 zł

196

Jan Stańda

(1912–1987)

Start

drzeworyt, papier, 21 × 30 cm
(arkusz), 15 × 19,5 cm (zadruk),

sygn. p.d.: JStańda, opisany l.d.:
drzeworyt – Start

cena wywoławcza: 200 zł •

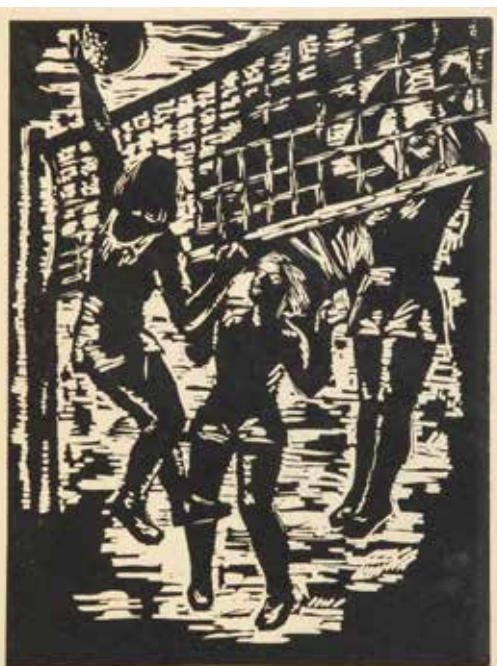
estymacja: 300 – 500 zł

drzeworyt - Bieg na przetaj Stańda

drzeworyt - Koszykówka Stańda

drzeworyt - Siatkówka Stańda

drzeworyt - Start Stańda

drzeworyt - Hokej Stańda

197

Jan Stańda

(1912–1987)

Hokej

drzeworyt, papier, 21 × 30 cm
(arkusz), 15 × 20 cm (zadruk), sygn.

p.d.: JStańda, opisany l.d.: drzeworyt –
Hokej

cena wywoławcza: 200 zł •

estymacja: 300 – 500 zł

198

Michel Adlen

(1898 Łuck – 1980
Paryż)

*Soisy-sous-
Montmorency*

litografia
barwna, papier,
46,7 × 32,7 cm,
numerowana,
opisana i sygn. p.d.:
adlen

cena wywoławcza:

400 zł •

estymacja:
500 – 700 zł

199

Michel Adlen

(1898 Łuck – 1980
Paryż)

Monthierry

litografia
barwna, papier,
46,7 × 32,7 cm,
numerowana,
opisana i sygn. p.d.:
adlen

cena wywoławcza:

400 zł •

estymacja:
500 – 700 zł

200

Salomon-Alfred BOISECQ

(1911–2005)

Pejzaż z Prowansji

akwarela, papier, 45 × 65 cm w świetle
oprawy, sygn. p.d.: S.A.Boisecq

cena wywoławcza: 800 zł •

estymacja: 1 200 – 1 500 zł

Malarz, rzeźbiarz i rytownik urodzony w Vannes. Wystawiał na Salon de la Nationale, którego był członkiem w latach 1937-1942.

201

Jeanne Besnard-Fortin

(1892 Dolus-le-Sec – 1978 Amboise/
Francja)

Zamek Lourmarin w Prowansji

akwarela, papier, 26 × 41 cm
sygn. p. d.: J Besnard Fortin

cena wywoławcza: 1 200 zł •
estymacja: 1 500 – 2 000 zł

Francuska malarka uprawiająca przede wszystkim takie gatunki jak pejzaże, akty, portrety, intymne sceny we wnętrzach, martwe natury. Związana była z artystami z Montparnasse, grupą Surindépendants, artystami z Alba-la-Romaine i artystami z obszaru Pontlevoy.

202

Jeanne Besnard-Fortin

(1892 Dolus-le-Sec – 1978 Amboise/
Francja)

Antyczne ruiny

akwarela, papier, 36,5 × 51 cm
sygn. p. d.: J Besnard Fortin

cena wywoławcza: 1 200 zł •
estymacja: 1 500 – 2 000 zł

203

Antoni Chrzanowski

(1905 Kraków – 2000 tamże)

Kwiaty jesienne, 1944 r.

akwarela, papier, 49 × 68 cm,
sygn. p.śr.: A.Chrzanowski 44/Kraków

cena wywoławcza: 4 400 zł •
estymacja: 5 000 – 6 000 zł

Ukończył studia na krakowskiej ASP, gdzie uczęszczał do pracowni Alfreda Terleckiego i Leona Wyczółkowskiego. W 1945 roku został członkiem ZPAP. W 1968 roku wziął udział w Międzynarodowym Triennale Rysunku we Wrocławiu. Uprawiał przede wszystkim malarstwo, a jego ulubioną techniką stała się akwarela, którą opanował do perfekcji. Zajmował się także malarstwem olejnym. W jego twórczości, która przybierała wręcz dokumentacyjny charakter, dominowały tematy związane z architekturą zabytków i budowli Krakowa. Artysta znany jest ponadto z pejzaży oraz martwych natur, także kwiatowych. Jego prace wyróżniają się wysokim stopniem realizmu, przy jednoczesnej lekkości kreski oraz palety barwnej.

204

Antoni Suchanek

(1901 Rzeszów – 1982 Gdynia)

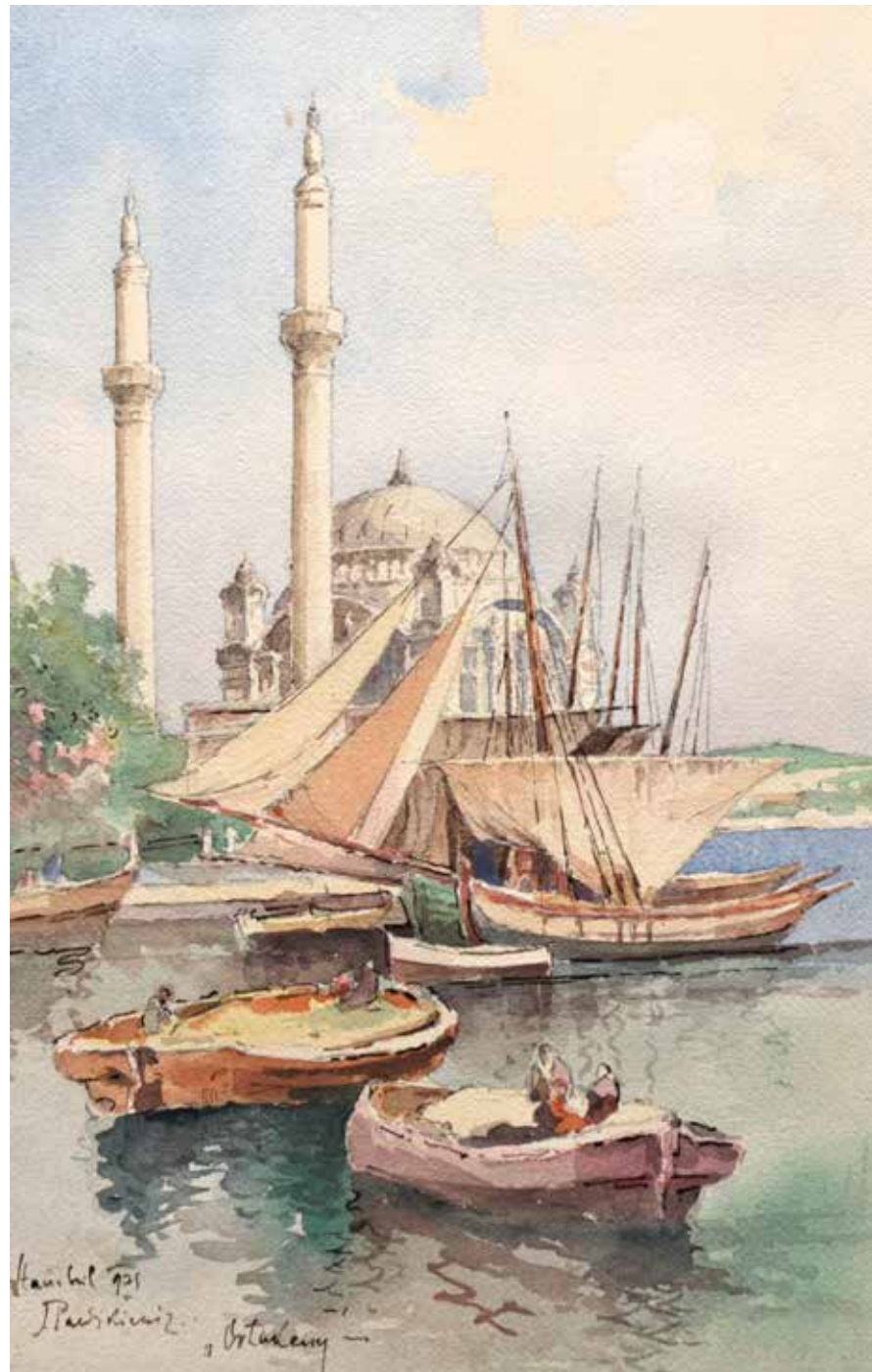
Kwiaty

gwasz, pastel, papier, 68 × 88 cm,
sygn. p.d.: JSuchanek

cena wywoławcza: 12 000 zł •
estymacja: 15 000 – 20 000 zł

W latach 1917–22 studiował w krakowskiej ASP u J. Mehoffera i T. Axentowicza, a następnie w Bydgoszczy u L. Wyczółkowskiego. Od 1925 roku często przebywał w Orłowie, jednocześnie prowadząc pracownię w Warszawie. Był jednym z założycieli Koła Marynistów Polskich, a także przewodniczącym Sekcji Plastycznej Ligi Morskiej i Kolonialnej. W 1926 roku został współzałożycielem Związku Plastyków Pomorskich, a w 1937 r. ZZPAP w Gdyni. Artysta związany był blisko z warszawską Zachętą, gdzie od 1937 roku do wybuchu wojny był gospodarzem wystaw. Malował portrety, martwe natury, pejzaże. Jednak największą jego pasją była marynistyka. Już w 1928 podjął tematykę stoczniową, przez co został uznany za prekursora tej dziedziny. Do ulubionych motywów należały jednak również kwiaty, malowane przez artystę z dużą finezją. Antoni Suchanek miał ponad 20 wystaw indywidualnych, otrzymał wiele nagród, m.in. na III wystawie Morskiej w Zachęcie – I nagrodę (za obraz Panorama Gdyni).

205

Józef Pawlikiewicz

(XIX/XX w.)

Widok na Ortaköy w Stambule,
1925 r.

akwarela, papier, 43,5 × 27,5 cm
sygn., dat. i opis. l. d.: Stambul 925/
J. Pawlikiewicz/Ortaköy

cena wywoławcza: 3 200 zł
estymacja: 4 000 – 5 000 zł

200

SOPOCKI DOM AUKCYNJNY

ZLECENIE LICYTACJI

AUKCJA PRAC NA PAPIERZE. SZTUKA DAWNA

Warszawa, 20 września 2023 r., godz. 19

Szanowni Klienci, zachęcamy do składania pisemnych ofert w celu wzięcia udziału w aukcji. Możliwa jest także licytacja telefoniczna. Prosimy czytelnie wypełnić kartę zlecenia i dostarczyć ją (osobiście, pocztą lub e-mailem: warszawa@sda.pl) do siedziby SDA nie później niż do godziny 12 w dniu aukcji. Płatność za wylicytowane prace można uregulować gotówką lub kartą w galerii oraz przelewem: **Santander Bank Polski S.A. 67 1090 1883 0000 0001 0367 9559**

Imię i nazwisko _____

Dokładny adres _____

Telefon, fax, e-mail _____

NIP (dla firm) _____ PESEL _____

Nr dowodu osobistego _____

Przed przyjęciem zlecenia licytacji pracownik Domu Aukcyjnego ma prawo prosić o podanie pełnych danych osobowych oraz o dokument potwierdzający tożsamość osoby rejestrowanej (dowód osobisty, paszport, prawo jazdy; w przypadku zleceń przesyłanych e-mailem lub pocztą: w formie kserokopii lub skanu takiego dokumentu).

Proszę o licytację następujących pozycji:

Nr pozycji w katalogu	Autor, tytuł	Maksymalna oferowana kwota lub licytacja telefoniczna

Zlecenie licytacji z limitem

SDA będzie reprezentował w licytacji Nabywcę do podanej kwoty, gwarantując jednocześnie nabycie obiektu za najniższą możliwą kwotę.
Zgadzam się na jedno postąpienie w górę w przypadku wystąpienia innego zlecenia o tej samej wysokości: Tak Nie

Zlecenie telefoniczne

W przypadku zlecenia licytacji telefonicznej prosimy o podanie numeru telefonu aktualnego w czasie aukcji. Pracownicy SDA potęcą się z Państwem chwilę przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za brak możliwości wzięcia udziału w licytacji telefonicznej w przypadku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym numerem.

Numer Państwa telefonu do licytacji _____

Ja niżej podpisany/a oświadczam, że:

- 1) zapoznałem/-am się i akceptuję Regulamin Sprzedaży Aukcyjnej Sopockiego Domu Aukcyjnego opublikowany w katalogu aukcyjnym,
- 2) zobowiązuję się do zrealizowania zawartych transakcji zgodnie z niniejszym Regulaminem, w tym do zapłacenia wylicytowanej kwoty powiększonej o opłatę aukcyjną oraz innych opłat, zgodnie z oznaczeniami w katalogu, w szczególności w przypadkach przewidzianych przepisami ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnych egzemplarzy utworu (tzw. *droit de suite*) w terminie 14 dni od daty aukcji,
- 3) wszelkie dane zawarte w niniejszym formularzu są prawdziwe i zgodne z moją najlepszą wiedzą. W przypadku zatajenia lub podania nieprawdziwych danych Sopocki Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności,
- 4) zapoznałem/-am się z Polityką prywatności obowiązującą w Sopockim Domu Aukcyjnym, w tym z informacjami określającymi w jakim zakresie i celu Sopocki Dom Aukcyjny jest uprawniony do przetwarzania moich danych osobowych, komu mogą być one udostępnione, jaka jest podstawa przetwarzania oraz jakie prawa w związku z tym mi przysługują.

Imię i nazwisko

data, podpis

- 5) wyrażam zgodę na przetwarzanie przez Sopocki Dom Aukcyjny moich danych osobowych w celach marketingowych takich jak otrzymywanie informacji o ofertach i wydarzeniach organizowanych przez Sopocki Dom Aukcyjny, w tym na przesyłanie katalogów wydawanych przez Sopocki Dom Aukcyjny.

Imię i nazwisko

data, podpis

REGULAMIN SPRZEDAŻY AUKCYJNEJ

I POSTANOWIENIA WSTĘPNE

Niniejszy Regulamin określa zasady przeprowadzenia oraz uczestnictwa w Aukcji, której przedmiotem są dzieła sztuki oraz inne obiekty kolekcjonerskie, powierzone Sopockiemu Domowi Aukcyjnemu Sp. z o.o. w celu ich sprzedaży.

II DEFINICJE

Dom Aukcyjny – Sopocki Dom Aukcyjny Sp. z o.o. z siedzibą w Sopocie przy ul. Bohaterów Monte Cassino 43, zarejestrowany w rejestrze przedsiębiorców pod numerem 538348.

Obiekt – dzieło sztuki lub inny obiekt kolekcjonerski będący przedmiotem sprzedaży.

Sprzedający – osoba zgłaszająca Obiekt do sprzedaży.

Uczestnik/Licytujący – osoba zarejestrowana, biorąca udział w Aukcji.

Nabywca – Uczestnik Aukcji, który w trakcie licytacji Obiektu, złoży najwyższą ofertę przyjętą przez Aukcjонера, w wyniku czego pomiędzy nim a Domem Aukcyjnym zawarte zostaje umowa sprzedaży lub warunkowa umowa sprzedaży.

Aukcjoner – osoba wyznaczona przez Sopocki Dom Aukcyjny do prowadzenia Aukcji.

Aukcja – zorganizowana forma sprzedaży lub zakupu, polegająca na składaniu Domowi Aukcyjnemu na zasadach i warunkach określonych w niniejszym Regulaminie konkurencyjnych ofert nabycia poszczególnych Obiektów przez Licytujących, w której zwycięski Nabywca jest zobowiązany do zawarcia umowy sprzedaży lub warunkowej umowy sprzedaży. **Katalog** – przygotowany przez Dom Aukcyjny dokument zawierający opisy Obiektów wystawionych na sprzedaż na Aukcji.

Stan Obiektu – przedstawiony przez Dom Aukcyjny opis Obiektu, z zastrzeżeniem, że nie prezentuje on pełnego stanu zachowania danego Obiektu. Brak takiej informacji nie jest równoznaczny z tym, że Obiekt jest wolny od wad i uszkodzeń. Jeśli Obiekt sprzedawany jest w ramie, Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za jej stan.

Wystawa przedaukcyjna – wystawa Obiektów bezpłatnie dostępna dla oglądających, w galeriach przygotowujących daną Aukcję.

Cena wywoławcza – kwota, od której rozpoczyna się licytacja Obiektu. **Estymacja** – wartość szacunkowa Obiektu podana na postawie aktualnych rynkowych notowań przedmiotów analogicznych do licytowanego. Licytacja zakończona w przedziale Estymacji lub powyżej jej górnej granicy jest transakcją ostateczną i skutkuje zawarciem prawnie wiążącej umowy sprzedaży pomiędzy Domem Aukcyjnym a Licytującym. W ramach Estymacji nie są zawarte Opłaty aukcyjne i opłaty dodatkowe.

Opłata aukcyjna – opłata w wysokości 20% doliczana do kwoty, na której zakończyła się licytacja Obiektu, stanowiąca wynagrodzenie Domu Aukcyjnego z tytułu przeprowadzonej Aukcji. Jest częścią końcowej ceny Obiektu. Opłata aukcyjna obowiązuje również w sprzedaży poaukcyjnej, w przypadku kiedy Obiekt nie został sprzedany w ramach Aukcji. Kwota wylicytowana wraz z Opłatą aukcyjną zawiera podatek od towarów i usług VAT (VAT marża).

Cena zakupu – całkowita cena do zapłaty (cena przybita młotkiem wraz z Opłatą aukcyjną i opłatami dodatkowymi, w tym opłatą z tytułu droit de suite).

Cena gwarancyjna – minimalna cena, za którą wylicytowany Obiekt może zostać sprzedany. Jest ceną poufną uzgodnioną między Domem Aukcyjnym i Sprzedającym. Jeżeli podczas licytacji nie zostanie ona osiągnięta, zakończenie licytacji skutkuje zawarciem Umowy sprzedaży warunkowej, co ogłasza prowadzący Aukcję po uderzeniu młotkiem.

Umowa sprzedaży warunkowej – w wypadku gdy kwota wylicytowana jest niższa niż Cena gwarancyjna, umowa z Kupującym, który zaferował najwyższą cenę, jest zawierana warunkowo. Prowadzący Aukcję informuje o tym po przybiciu młotkiem. Transakcja dochodzi do skutku, jeżeli Sprzedający zgodzi się na sprzedaż Obiektu po cenie niższej niż gwarancyjna lub też Kupujący podwyższy ofertę do Ceny gwarancyjnej. W przeciwnym wypadku transakcja warunkowa nie dochodzi do skutku, a Obiekt może zostać wystawiony do sprzedaży poaukcyjnej.

Legenda – poniższa legenda wyjaśnia symbole, które można znaleźć w Katalogu:

◊ przedmioty wytworzone w całości lub zawierające elementy wytworzone z roślin lub zwierząt określanych jako chronione lub zagrożone,

◊ Obiekty z pozwoleniem na wywóz,

● Obiekty, do których doliczana jest opłata wynikającą z tzw. *droit de suite*, tj. prawa twórcy i jego spadkobierców do otrzymywania wynagrodzenia z tytułu dokonanych zawodowo odsprzedaży oryginalnych egzemplarzy dzieł.

III SPRZEDAŻ AUKCYJNA

1. OBIEKTY PRZEZNACZONE DO LICYTACJI

Wszystkie Obiekty zaprezentowane w Katalogu aukcyjnym przeznaczone są do sprzedaży na warunkach określonych w niniejszym Regulaminie. W każdym przypadku zmiana warunków może nastąpić poprzez stosowny aneks do Katalogu bądź ogłoszenie podane do wiadomości przez Aukcjонера przed rozpoczęciem Aukcji na sali aukcyjnej.

Przedmiotem Aukcji są Obiekty oddane do sprzedaży komisowej przez Sprzedających (Dom Aukcyjny występuje tu jako zastępca pośredni działający w imieniu własnym, lecz na rachunek komitenta uprawnionego do rozporządzenia Obiektem) lub stanowiące własność Domu Aukcyjnego. Zgodnie z oświadczeniem Sprzedającego wystawione na Aukcję Obiekty stanowią jego własność, bądź też Sprzedający ma prawo do rozporządzania nimi. Ponadto Obiekty te nie są objęte jakimkolwiek postępowaniem sądowym i skarbowym, są wolne od zajęcia i zastawu oraz innych ograniczonych praw rzeczowych, a także jakichkolwiek roszczeń osób trzecich.

Każdy Obiekt katalogowy objęty jest profesjonalną wyceną oraz szczegółowym opisem katalogowym przygotowanym przez Dom Aukcyjny. Wykonywane są one w najlepszej wierze z wykorzystaniem doświadczenia i fachowej wiedzy jego pracowników oraz współpracujących ekspertów. Mimo uwagi poświęcanej każdemu z Obiektów w procesie opracowywania, dokumentacji pochodzenia, historii wystaw i bibliografii przedstawione informacje mogą być niewyczerpujące, a w niektórych przypadkach pewne fakty odnoszące się do kolejnych właścicieli, ekspozycji oraz publikacji, w ramach których Obiekt był prezentowany, mogą być nieujawnione. Aukcjoner ma prawo do dowolnego rozdzielania lub łączenia Obiektów oraz do ich wycofania z Aukcji bez podania przyczyn, także w trakcie jej trwania.

Aukcja jest prowadzona w języku polskim i zgodnie z prawem obowiązującym na terenie Rzeczypospolitej Polskiej przez Aukcjонера wskazanego przez Dom Aukcyjny. Ceny na Aukcji są podawane w polskich złotych.

2. AUKCJA

A. Rejestracja na Aukcję

/// LICYTACJA OSOBISTA

Warunkiem udziału w Aukcji jest zaakceptowanie przez Licytującego treści zawartych w niniejszym Regulaminie w całości i bez jakichkolwiek zastrzeżeń.

Wszyscy Licytujący muszą zarejestrować się przed Aukcją, dostarczyć wymagane informacje przewidziane w formularzu rejestracji (imię i nazwisko Licytującego, adres email, numer telefonu, adres do rozliczeń i korespondencji, numer dokumentu tożsamości), okazać dokument potwierdzający tożsamość (dowód osobisty lub paszport) oraz odebrać tabliczkę z numerem licytacyjnym. W przypadku powzięcia uzasadnionych wątpliwości co do tożsamości Licytującego lub możliwości zawarcia przez niego ważnej umowy sprzedaży, Dom Aukcyjny ma prawo poprosić Licytującego (np. w celu sprawdzenia jego wypłacalności, oświadczenia jego tożsamości lub w celu uniknięcia fałszerstwa) o przedstawienie dodatkowych dokumentów, pozyskać dane o Licytującym od osób trzecich lub określić sumę wadium, jaką powinien uiścić Licytujący celem zabezpieczenia. Dane osobowe Licytującego są informacjami poufnymi i pozostają do wyłącznej wiadomości Domu Aukcyjnego.

Dom Aukcyjny może odmówić dopuszczenia niektórych osób do udziału w Aukcji lub sprzedaży poaukcyjnej, jeżeli zachodzi niewyjaśniona

wątpliwość co do ich tożsamości, możliwości zawarcia przez nich ważnej umowy sprzedaży, zachodzi podejrzeniemożliwości popełnienia czynu zabronionego lub dana osoba swoim zachowaniem może zakłócać prawidłowy przebieg Aukcji.

/// ZLECENIE LICYTACJI Z LIMITEM I LICYTACJA TELEFONICZNA

Dla wygody Licytujących, którzy nie mogą uczestniczyć w Aukcji osobiście, Dom Aukcyjny realizuje pisemne zlecenie licytacji z limitem oraz zlecenia licytacji telefonicznej. W takim przypadku nieobecni Licytujący powinni wypełnić formularz „zlecenia licytacji”, który można znaleźć w Katalogu, na stronie internetowej Domu Aukcyjnego lub otrzymać w galeriach Domu Aukcyjnego.

W przypadku, gdy Licytujący zdecyduje się złożyć zlecenie licytacji z limitem, wskazuje on pozycje, które mają być w jego imieniu licytowane wraz z maksymalną oferowaną kwotą. Kwoty wskazane przez Licytującego w zleceniu licytacji nie zawierają opłaty aukcyjnej i opłat dodatkowych, powinny być wyrażone w polskich złotych oraz być zgodne z tabelą postąpień. Jeżeli podana kwota nie jest zgodna z kwotami w tabeli postąpień, zostanie ona obniżona. Aukcjoner nie zaakceptuje zlecenia licytacji, w którym nie ma wskazanej maksymalnej kwoty, do której Dom Aukcyjny może zrealizować zlecenie.

Dom Aukcyjny dołoży starań, aby Licytujący zakupił wybrany Obiekt w możliwie jak najniższej cenie, nie niższej jednak niż Cena gwarancyjna. Jeśli limit podany przez Licytującego jest niższy niż Cena gwarancyjna, a stanowi jednocześnie najwyższą ofertę, wówczas dochodzi do transakcji warunkowej. W przypadku dwóch lub większej liczby zleceń z takim samym limitem decyduje kolejność zgłoszeń.

W przypadku gdy Licytujący zdecyduje się złożyć zlecenie licytacji telefonicznej wskazuje on pozycje z Katalogu Aukcji, które mają być licytowane z nim telefonicznie wraz z numerem lub numerami telefonu, na który będą dzwonić pracownicy Domu Aukcyjnego podczas Aukcji.

Wszystkie zlecenia licytacji z limitem oraz licytacji telefonicznej wraz z fotokopią dokumentu tożsamości umożliwiającym weryfikację danych osobowych powinny być przesłane (pocztą, faxem lub e-mailem) albo dostarczone osobiście do galerii Domu Aukcyjnego przynajmniej 24 godziny przed rozpoczęciem Aukcji. Dostarczone później zlecenia mogą nie być zrealizowane.

Licytacja telefoniczna może być nagrywana, a złożenie zlecenia jest równoznaczne z wyrażeniem zgody na nagrywanie rozmowy telefonicznej. Na wypadek trudności z połączeniem telefonicznym Licytujący może określić na zleceniu limit, do którego pracownik Domu aukcyjnego będzie licytować pomimo braku połączenia. Jeśli żaden limit nie jest określony na zleceniu, pracownik Domu Aukcyjnego uznaje w takim wypadku, że klient oferuje przynajmniej Cenę wywoławczą.

Usługa licytacji na podstawie zlecenia licytacji nie podlega dodatkowej opłacie. Dom Aukcyjny zobowiązuje się dochować należytej staranności w realizacji zleceń, nie ponosi jednak odpowiedzialności za niezrealizowanie takiej oferty, chyba że wina za brak realizacji zlecenia leży wyłącznie po stronie Domu Aukcyjnego.

/// LICYTACJA ONLINE

Osoby zainteresowane licytacją online za pośrednictwem platformy licytacyjnej Domu Aukcyjnego (live.sda.pl) oraz aplikacji mobilnej muszą zarejestrować się za pomocą strony live.sda.pl podając swoje imię i nazwisko, adres email, numer telefonu, adres do rozliczeń i korespondencji oraz dane karty kredytowej (potrzebne do weryfikacji tożsamości i obsługi płatności). Dodatkowo fotokopia dokumentu tożsamości umożliwiającego weryfikację danych osobowych powinna zostać przesłana e-mailem albo dostarczona osobiście do galerii Domu Aukcyjnego przynajmniej 24 godziny przed rozpoczęciem Aukcji. Po pozytywnej weryfikacji przez pracownika Domu Aukcyjnego Licytujący może uczestniczyć za pośrednictwem Internetu na bieżąco w licytacji Obiektów aukcyjnych na tych samych zasadach jak podczas licytacji osobistej.

/// ODPOWIEDZIALNOŚĆ LICYTUJĄCEGO

Podczas licytacji, zarówno osobistej, online, telefonicznej, jak i poprzez złożenie zlecenia licytacji z limitem, Licytujący bierze osobistą odpowiedzialność za zapłatę za wylicytowane Obiekty, chyba że przed rozpoczęciem Aukcji zostało wyraźnie uzgodnione na piśmie (pod rygorem nieważności) z Sopockim Domem Aukcyjnym, że oferent jest pełnomocnikiem zidentyfikowanej osoby trzeciej zaakceptowanej przez Sopocki Dom Aukcyjny.

B. Przebieg Aukcji

/// PRZYJMOWANIE OFERT OD LICYTUJĄCYCH

Licytację rozpoczyna i prowadzi Aukcjoner. Wyczytuje on Obiekty, decyduje o kolejnych postąpieniach, wskazuje Licytujących, ogłasza zakończenie licytacji oraz wskazuje zwycięzcę. Licytujący mają prawo podczas licytacji składać swoje oferty. Zakończenie Aukcji Obiektu następuje w momencie uderzenia młotkiem przez Aukcjонера i jest równoznaczne z zawarciem umowy sprzedaży lub Umowy sprzedaży warunkowej pomiędzy Domem Aukcyjnym a Licytującym, który zaferował najwyższą cenę przyjętą przez Aukcjонера.

W przypadku powstania błędu albo zaistnienia sporu co do wyniku Aukcji, Aukcjoner może ponownie zaferować Obiekt do sprzedaży (również bezpośrednio po uderzeniu młotkiem). W takiej sytuacji Aukcjoner może także podjąć wszelkie inne działania, które uzna za racjonalne i stosowne do zaistniałych okoliczności. Jeżeli jakkolwiek spór dotyczący wyniku licytacji powstanie po Aukcji, wynik sprzedaży w ramach Aukcji uznaje się za ostateczny.

Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo do licytowania jedynie wcześniej zgłoszonych przez uczestników Aukcji Obiektów. W takiej sytuacji numery Obiektów powinny być przed Aukcją zgłaszane obsłudze Domu Aukcyjnego.

Dom Aukcyjny może utrwaćć przebieg Aukcji za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk.

/// CENY GWARANCYJNE

Niektóre Obiekty na Aukcji mogą być oferowane z zastrzeżeniem Ceny gwarancyjnej. W celu osiągnięcia Ceny gwarancyjnej Obiektu Aukcjoner i pracownicy Sopockiego Domu Aukcyjnego mogą składać w trakcie licytacji oferty w imieniu Sprzedawcy, bez wskazania, że czynią to w jego imieniu. Może to następować przez składanie następujących po sobie ofert licytacyjnych, bądź też ofert w odpowiedzi na oferty składane przez innych Licytujących. Jeżeli nie ma żadnych ofert na dany Obiekt Aukcjoner może uznać przedmiot za niesprzedany.

/// LICYTACJA W JĘZYKU ANGIELSKIM

Na specjalne życzenie Licytującego niektóre spośród licytacji mogą być równolegle prowadzone w języku angielskim. Prośby takie powinny być składane najpóźniej godzinę przed Aukcją wraz z informacją których Obiektów dotyczą.

/// TABELA POSTĄPIEŃ

Licytacja rozpoczyna się od Ceny wywoławczej. Aukcjoner kolejne postąpienia podaje według poniższej tabeli. W zależności od przebiegu Aukcji może on wedle własnego uznania zdecydować o innej wysokości postąpienia.

cena	postąpienia
0 – 1 000	50
1 000 – 2 000	100
2 000 – 5 000	200
5 000 – 10 000	500
10 000 – 30 000	1 000
30 000 – 100 000	2 000
100 000 – 200 000	5 000
200 000 – 500 000	10 000
500 000 – 1 000 000	20 000
Powyżej 1 000 000	50 000

/// SPRZEDAŻ POAUKCYJNA

Niektóre Obiekty niesprzedane na Aukcji wystawione są do sprzedaży poaukcyjnej. W cenie sprzedaży Obiektów oferowanych poaukcyjnie zawarta jest także Opłata aukcyjna i inne opłaty dodatkowe. Procedura sprzedaży poaukcyjnej podlega przepisom niniejszego Regulaminu, stosowanym odpowiednio.

3. PŁATNOŚCI

A. Czas i formy płatności

Licytujący, który w wyniku przyjęcia jego Oferty przez Aukcjонера zawarł z Domem Aukcyjnym umowę sprzedaży, jest zobowiązany do zapłaty

ceny powiększonej o Oplatę aukcyjną i ewentualnie opłaty dodatkowe za zakupione Obiekty w terminie 14 dni od dnia Aukcji. Ww. obowiązek jest niezależny od uzyskania pozwolenia na eksport czy otrzymania innych pozwoleń. W sytuacji zawarcia j Umowy sprzedaży warunkowej termin ten biegnie od chwili poinformowania Nabywcy przez Dom Aukcyjny o zaakceptowaniu jego oferty przez Sprzedającego.

Dom Aukcyjny jest uprawniony do naliczenia odsetek ustawowych za opóźnienie w płatności.

Dom Aukcyjny przyjmuje następujące formy płatności: gotówka, karta płatnicza (Dom Aukcyjny akceptuje płatności kartami Master Card i VISA) oraz przelew na rachunek bankowy (na konto galerii organizującej Aukcję).

B. Oplata aukcyjna i oplata droit de suite

Do kwoty wylicytowanej doliczana jest Oplata aukcyjna oraz opłaty dodatkowe wynikające z oznaczeń katalogowych Obiektu. Oplata aukcyjna stanowi część końcowej ceny Obiektu i wynosi 20%. Obowiązuje ona również w sprzedaży poaukcyjnej. Do opłat dodatkowych zalicza się głównie opłatę z tytułu tzw. droit de suite, tj. prawa twórcy i jego spadkobierców do otrzymywania wynagrodzenia z tytułu dokonanych zawodowo odsprzedaży oryginalnych egzemplarzy dzieł. Oplata będzie obliczana, gdy kwota wylicytowana przekroczy równowartość 100 euro. Powyżej tej kwoty oplata będzie sumą stawek: 5% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale do równowartości 50 000 euro oraz 3% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale od równowartości 50 000,01 euro do równowartości 200 000 euro oraz 1% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale od równowartości 200 000,01 euro do równowartości 350 000 euro, oraz 0,5% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale od równowartości 350 000,01 euro do równowartości 500 000 euro oraz 0,25% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale przekraczającym równowartość 500 000 euro, jednak w kwocie nie wyższej niż równowartość 12 500 euro. Oplata ta ustalana jest przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłoszonego przez NBP w dniu poprzedzającym dzień Aukcji lub – w przypadku odbycia aukcji w w dniu przypadającym po dniu, w którym nie są publikowane średnie kursy walut NBP – przy zastosowaniu ostatniego średniego kurus euro opublikowanego przez NBP przed dniem aukcji.

C. Przeniesienie prawa własności Obiektu

Własność zakupionego Obiektu nie przejdzie na Nabywcę, dopóki Dom Aukcyjny nie otrzyma pełnej Ceny zakupu za Obiekt, w tym Opłaty aukcyjnej. Dom Aukcyjny nie jest zobowiązany do przekazania posiadania ani dzierżenia Obiektu Nabywcy do chwili przeniesienia na niego własności Obiektu. Wcześniejsze przekazanie Obiektu Nabywcy nie jest równoznaczne z przeniesieniem prawa własności Obiektu na niego ani zwolnieniem z obowiązku zapłaty Ceny zakupu.

D. Płatność w innych walutach

Wszystkie płatności są przyjmowane w polskich złotych. Na specjalne życzenie Licytującego i po wcześniejszym uzgodnieniu, w tym kursu wymiany walut, Dom Aukcyjny dopuszcza możliwość dokonania płatności w euro lub dolarach amerykańskich. Wartość transakcji opłacanej w innej walucie niż polski złoty będzie powiększona o opłatę manipulacyjną w wysokości 1% Ceny zakupu.

4. ODBIÓR ZAKUPU

A. Odbiory w Galeriach Sopockiego Domu Aukcyjnego

Odbiór wylicytowanych Obiektów jest możliwy po dokonaniu wpłaty pełnej Ceny zakupu oraz uregulowaniu innych płatności wobec Domu Aukcyjnego. Gdy tylko wszystkie wymagania zostaną spełnione, Nabywca powinien skontaktować się z galerią Domu Aukcyjnego organizującą Aukcję, aby umówić się na odbiór Obiektu.

Przed przekazaniem Obiektu Nabywcy lub jego przedstawicielowi, Dom Aukcyjny będzie wymagał okazania dowodu potwierdzającego tożsamość. Przedstawiciel dodatkowo powinien posiadać pisemne, pod rygorem nieważności, upoważnienie od Nabywcy.

Nabywca powinien odebrać zakupiony Obiekt w terminie 30 dni od daty Aukcji. Po tym terminie Dom Aukcyjny może przestać wylicytowane Obiekty do magazynu zewnętrznego, a Nabywca obciążony zostanie kosztami transportu oraz magazynowania. Wielkość opłat będzie uzależniona od operatora magazynu oraz rodzaju i wielkości

Obiektów. Zaakceptowanie niniejszego Regulaminu równoznaczne jest z zaakceptowaniem regulaminów lub ogólnych warunków świadczenia usług podmiotu odpowiedzialnego za transport i magazynowanie.

Po upływie 30 dni od daty Aukcji na Nabywcę przechodzi ryzyko utraty i uszkodzenia nieodebranego Obiektu, a także ciężary związane z Obiektem, w tym koszty jego ubezpieczenia. Dom Aukcyjny odpowiada względem Nabywcy za szkody z tytułu straty lub uszkodzenia Obiektu jedynie do wysokości Ceny zakupu Obiektu.

B. Transport

Dla wygody Nabywcy Dom Aukcyjny może zaoferować podstawowe opakowanie Obiektu umożliwiające odbiór osobisty.

Na wyraźne życzenie Nabywcy Dom Aukcyjny może pomóc w kontakcie z wyspecjalizowaną firmą zajmującą się pakowaniem i wysyłką dzieł sztuki. Każde takie zlecenie odbywa się na odpowiedzialność Nabywcy i Dom Aukcyjny nie bierze odpowiedzialności za nieprawidłowe wykonanie usług przez przewoźników bądź inne osoby trzecie.

Jeżeli klient sam wybierze firmę transportową, jej przedstawiciel powinien skontaktować się telefonicznie z galerią Domu Aukcyjnego organizującą Aukcję, przynajmniej 24 godziny przed planowanym odbiorem Obiektu.

C. Pozwolenie na wywóz i dokumenty wywozowe

W wypadku niektórych Obiektów przepisy prawa wymagają dodatkowych pozwoleń na wywóz poza granice kraju. Kwestię tę reguluje ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. nr 162 poz. 1568, z późn. zm.), zgodnie z którą wywóz określonych obiektów poza granice kraju wymaga zgody odpowiednich władz; w szczególności dotyczy to obrazów starszych niż 50 lat o wartości powyżej 40 000 złotych. Nabywca jest zobowiązany do przestrzegania przepisów w tym zakresie, a niemożliwość uzyskania odpowiednich dokumentów lub opóźnienie w ich uzyskaniu nie uzasadniają odstąpienia od sprzedaży ani opóźnienia w uiszczeniu pełnej Ceny zakupu za obiekt.

D. Zagrożone gatunki

Przedmioty wykonane z materiału roślinnego lub zwierzęcego albo zawierające m.in. koralowiec, skórę krokodyla, kość słoniową, kość wielorybia, róg nosorożca, skorupę żółwia, niezależnie od wieku, procentowej zawartości, mogą wymagać dodatkowych pozwoleń lub certyfikatów przed wywozem. Uzyskanie dokumentów umożliwiających eksport nie jest równoznaczne z możliwością importu do innego państwa. Nabywca jest zobowiązany do przestrzegania przepisów w tym zakresie, a niemożliwość uzyskania odpowiednich dokumentów lub opóźnienie w ich uzyskaniu nie uzasadniają odstąpienia od sprzedaży ani opóźnienia w uiszczeniu pełnej Ceny zakupu za Obiekt. Obiektu tego typu zostały oznaczone symbolem „●” opisanym w Legendzie. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za błędy lub uchybienia w oznaczeniu przedmiotów zawierających elementy wytworzone z chronionych lub regulowanych prawem gatunków roślin i zwierząt.

5. BRAK PŁATNOŚCI

W przypadku gdy Nabywca w terminie 14 dni roboczych od daty Aukcji nie uiści całej Ceny zakupu (zawierającej Oplatę aukcyjną i ewentualne Opłaty dodatkowe) Dom Aukcyjny bez uszczerbku dla innych swoich praw może zastosować jeden lub kilka z poniższych środków prawnych:
– przechować Obiekt w galeriach Domu Aukcyjnego lub w innym miejscu na ryzyko i koszt klienta;
– odstąpić od sprzedaży Obiektu, zatrzymując dotychczasowe opłaty na poczet pokrycia szkód;
– odrzucić zlecenie Nabywcy w przyszłości lub zrealizować takie zlecenie pod warunkiem uiszczenia wadium;
– naliczać odsetki maksymalne od dnia wymagalności płatności do dnia zapłaty pełnej Ceny zakupu;
– odsprzedać Obiekt na Aukcji lub prywatnie z Estymacjami i ceną minimalną ustaloną przez Dom Aukcyjny.
Jeśli Obiekt na drugiej Aukcji zostanie sprzedany za kwotę niższą niż Cena zakupu, za którą Nabywca wylicytował Obiekt, Nabywca pozostający w zwłoce będzie zobowiązany do pokrycia różnicy wraz z kosztami przeprowadzenia dodatkowej Aukcji;
– wszcząć postępowanie sądowe przeciwko Nabywcy w celu odzyskania zaległości;

– potrącić należności Nabywcy względem Domu Aukcyjnego z wierzytelności wobec tego Nabywcy wynikających z innych transakcji;
– podjąć wszelkie inne działania odpowiednie do zaistniałych okoliczności.

IV INFORMACJE OGÓLNE

1. DANE OSOBOWE

Dom Aukcyjny, w związku ze świadczonymi usługami oraz wymogami prawnymi związanymi z przeprowadzeniem Aukcji może wymagać od Licytujących podania danych osobowych lub w niektórych przypadkach (np. w celu sprawdzenia wypłacalności, poświadczenia tożsamości klienta lub w celu uniknięcia fałszerstwa) pozyskać dane o Licytującym od osób trzecich. Dom Aukcyjny może również wykorzystać dane osobowe dostarczone przez Licytującego, za jego zgodą, w celach marketingowych, dostarczając materiały o Obiektach, usługach bądź wydarzeniach organizowanych przez Dom Aukcyjny.

W zakresie przetwarzania danych osobowych, zastosowanie znajdują postanowienia klauzuli informacyjnej dostępnej pod adresem: sda.pl. Poprzez akceptację niniejszego Regulaminu Licytujący potwierdza, że zapoznał się z ww. klauzulą i nie wnosi do niej uwag.

2. OGRANICZENIA ODPOWIEDZIALNOŚCI

Dom Aukcyjny wyłącza wszelkie gwarancje inne niż zawarte w niniejszym Regulaminie w najszerszym zakresie dopuszczonym prawem.

Całkowita odpowiedzialność Domu Aukcyjnego jest ograniczona wyłącznie do Ceny zakupu zapłaconej przez Nabywcę. Dom Aukcyjny nie bierze odpowiedzialności wobec Nabywcy za szkody przewyższające Cenę zakupu, niezależnie czy taka szkoda jest charakteryzowana jako bezpośrednia, pośrednia, szczególna, przypadkowa czy następcza. Dom Aukcyjny nie jest zobowiązany do zapłaty odsetek od Ceny zakupu.

Dom Aukcyjny nie jest odpowiedzialny za przejęzyczenia lub pomyłki pisemne w informacjach podanych klientom oraz nie ponosi odpowiedzialności wobec żadnego Licytującego za błędy w trakcie prowadzonej Aukcji lub popełnione w innym zakresie związanym ze sprzedażą Obiektu.

Dom Aukcyjny nie wyklucza lub nie ogranicza odpowiedzialności Domu Aukcyjnego wobec Nabywcy, wynikającej z jakiegokolwiek oszustwa bądź świadomego wprowadzenia w błąd lub z winy umyślnej.

3. WARUNKI POTWIERDZENIA AUTENTYCZNOŚCI

Autentyczność Obiektu to w rozumieniu powyższego Regulaminu właściwe podanie autorstwa Obiektu i prawidłowe jego datowanie. Dom Aukcyjny udziela gwarancji autentyczności Obiektów zaprezentowanych w Katalogu na okres 5 lat od daty sprzedaży przez Dom Aukcyjny z poniższymi zastrzeżeniami:

Dom Aukcyjny udziela gwarancji autentyczności Obiektu jedynie bezpośredniemu Nabywcy Obiektu. Powyższa gwarancja nie obejmuje:
a) kolejnych właścicieli Obiektu, włączając w to osoby, które nabyły od bezpośredniego Nabywcy Obiekt odpłatnie, w drodze darowizny lub dziedziczenia;
b) Obiektu, co do którego trwa spór o autorstwo;
c) Obiektu, którego autorstwo jest jedynie domniemane, co w Katalogu i na certyfikacie oznaczone jest następującymi zapisami: brak dat życia po imieniu i nazwisku artysty, nazwisko artysty poprzedzone jedynie inicjałem imienia, znak zapytania w nawiasie lub bez nawiasu („?” lub „(?)”) po nazwisku artysty, przed lub po imieniu i nazwisku artysty określenia: „przypisywany/e/a”, „Attributed” lub skrót „Attrib.”;
d) Obiektu powstałego w bliżej lub szerzej rozumianym kręgu oddziaływania stylu danego artysty, co w katalogu i na certyfikacie oznaczone jest użyciem przed lub po imieniu i nazwisku artysty jednego z następujących określeń: „krąg”, „szkoła” bądź „naśladowca”;
e) Obiektu, którego określenie autorstwa było zgodne z ogólnie przyjętą opinią specjalistów, uczonych i innych ekspertów;
f) Obiektu, w przypadku którego podana w Katalogu roczna data powstania różni się od faktycznej o mniej niż 15 lat;
g) Obiektu, w przypadku którego w datowaniu pojawiło się prawidłowe określenie stulecia, natomiast nieprawidłowe określenie części tego stulecia (połowy lub ćwierci);
h) Obiektów z XX w., XIX w. i starszych, w przypadku których faktycznie stwierdzone datowanie różni się w stosunku do podanego w Katalogu „na korzyść” obiektu, tj. obiekt okazał się starszy, niż było to podane w opisie;

i) Obiektu, którego opis i datowanie zostały uznane za niedokładne przy użyciu metod naukowych lub testów, które nie były ogólnie przyjęte w czasie wydawania Katalogu bądź w tamtym czasie były uznawane za nadmiernie kosztowne lub niewykonalne, albo według wszelkiego prawdopodobieństwa mogłyby spowodować uszkodzenia lub utratę wartości Obiektu.

4. REKLAMACJE

Wszelkie możliwe reklamacje rozpatrywane są zgodnie z przepisami prawa polskiego. Reklamację z tytułu niezgodności towaru z umową Nabywca może zgłosić w ciągu jednego roku od wydania Obiektu. Wobec osób niebędących bezpośrednimi Nabywcami na Aukcji Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za ukryte wady fizyczne oraz wady prawne zakupionych Obiektów

5. PRAWA AUTORSKIE

Sprzedający nie przekazują wraz z Obiektem prawa autorskiego ani prawa do reprodukowania Obiektu.

Prawa autorskie do wszystkich zdjęć, ilustracji i tekstów związanych z Obiektem, sporządzonych przez lub dla Domu Aukcyjnego, włączając zawartość Katalogów, stanowią własność Domu Aukcyjnego. Nie mogą być one wykorzystane przez Nabywcę ani inne osoby bez uprzedniej pisemnej zgody Domu Aukcyjnego.

6. OBOWIĄZUJĄCE PRZEPISY PRAWA

Niniejszy Regulamin podlega prawu polskiemu i zgodnie z nim będzie interpretowany.

Niniejszy Regulamin stanowi całość uzgodnień pomiędzy Domem Aukcyjnym a Licytującymi oraz zastępuje jakąkolwiek wcześniejszą umowę czy porozumienie (czy to ustną, czy pisemną) pomiędzy Domem Aukcyjnym a Licytującymi dotyczącą materii objętych przedmiotem niniejszego Regulaminie.

Jeżeli jakokolwiek część niniejszego Regulaminu zostanie uznana przez sąd właściwy lub inny upoważniony podmiot za nieważną, podlegającą unieważnieniu, pozbawioną mocy prawnej, nieobowiązującą lub niewykonalną, pozostałe części niniejszego Regulaminu będą nadal uważane za w pełni obowiązujące i wiążące, a Dom Aukcyjny i Licytujący działając w dobrej wierze zastąpią takie postanowienie postanowieniem ważnym i wykonalnym, które będzie najpełniej oddawać ekonomiczny sens pierwotnego zapisu.

Dom Aukcyjny w szczególności zwraca uwagę na przepisy:

– ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 162 poz. 1568) – wywóz określonych Obiektów poza granice kraju wymaga zgody odpowiednich władz,
– ustawy z dnia 21 listopada 1996 r., o muzeach (Dz.U. z 1997r Nr 5, poz. 24, z późn. zm.) – muzea rejestrowane mają prawo pierwokupu zabytków bezpośrednio na Aukcji za kwotę wylicytowaną powiększoną o Oplatę aukcyjną i ewentualnie o opłaty dodatkowe
– ustawy z dnia 25 maja 2017 r. o restytucji narodowych dóbr kultury (Dz. U. z 2017 r. poz. 1086) – Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego występuje o zwrot wyprawzonego z naruszeniem prawa z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej narodowego dobra kultury RP
– ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. 2018 poz. 723 z późn. zm.) – Dom Aukcyjny jest zobowiązany do zbierania danych osobowych Nabywców dokonujących transakcji w kwocie powyżej 10 000 euro.

V POSTANOWIENIA KOŃCOWE

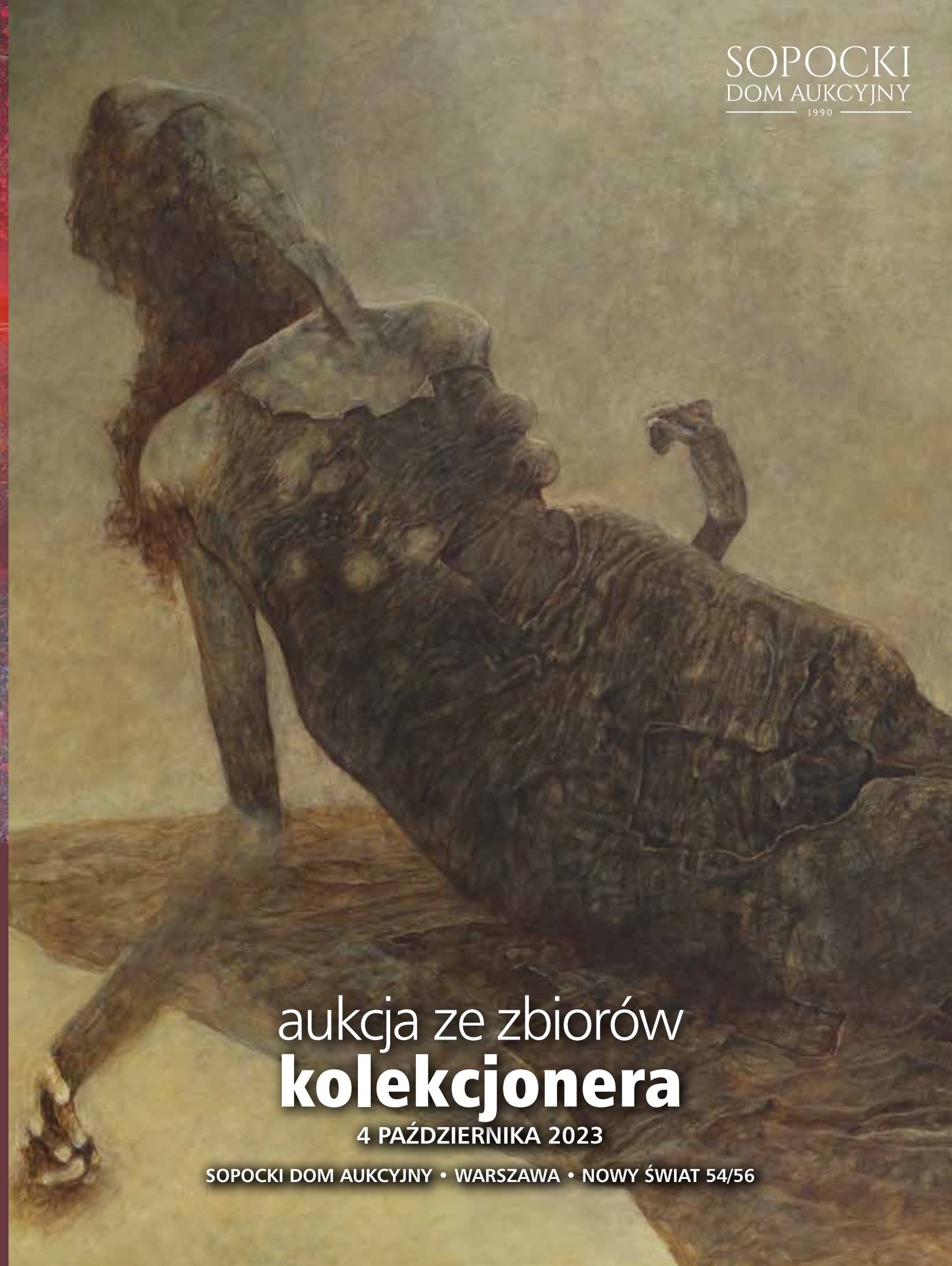
1. Niniejszy Regulamin wyczerpuje całość praw i obowiązków pomiędzy stronami w odniesieniu do sprzedaży aukcyjnej i poaukcyjnej Obiektu.
2. Wszelkie zawiadomienia powinny być kierowane na piśmie na adres Domu Aukcyjnego Powiadomienia kierowane do Nabywców będą przesyłane na adres podany w ostatnim piśmie do Domu Aukcyjnego.
3. Jeśli jakiegokolwiek z postanowień Regulaminu okazałoby się nieważne, bezskuteczne lub niemożliwe do zastosowania, pozostałe postanowienia będą nadal obowiązywać. Brak działania lub opóźnienie w wykonywaniu praw wynikających z Regulaminu nie oznacza zrzeczenia się praw lub zwolnienia z obowiązków ani nie uchyla obowiązywalności całości bądź części z postanowień powyższego Regulaminu.

Sebastian Skoczylas, Red mist, akryl,
płótno, 100 × 100 cm, 2023

AUKCJA SZTUKI
XXI
WIEKU

33 AUKCJA SZTUKI XXI WIEKU®
16 WRZEŚNIA 2023
SOPOCKI DOM AUKCYJNY • GALERIA MODERN
UL. BOHATERÓW MONTE CASSINO 43 • SOPOT
AUKCJA KOLEKCYJNERSKA

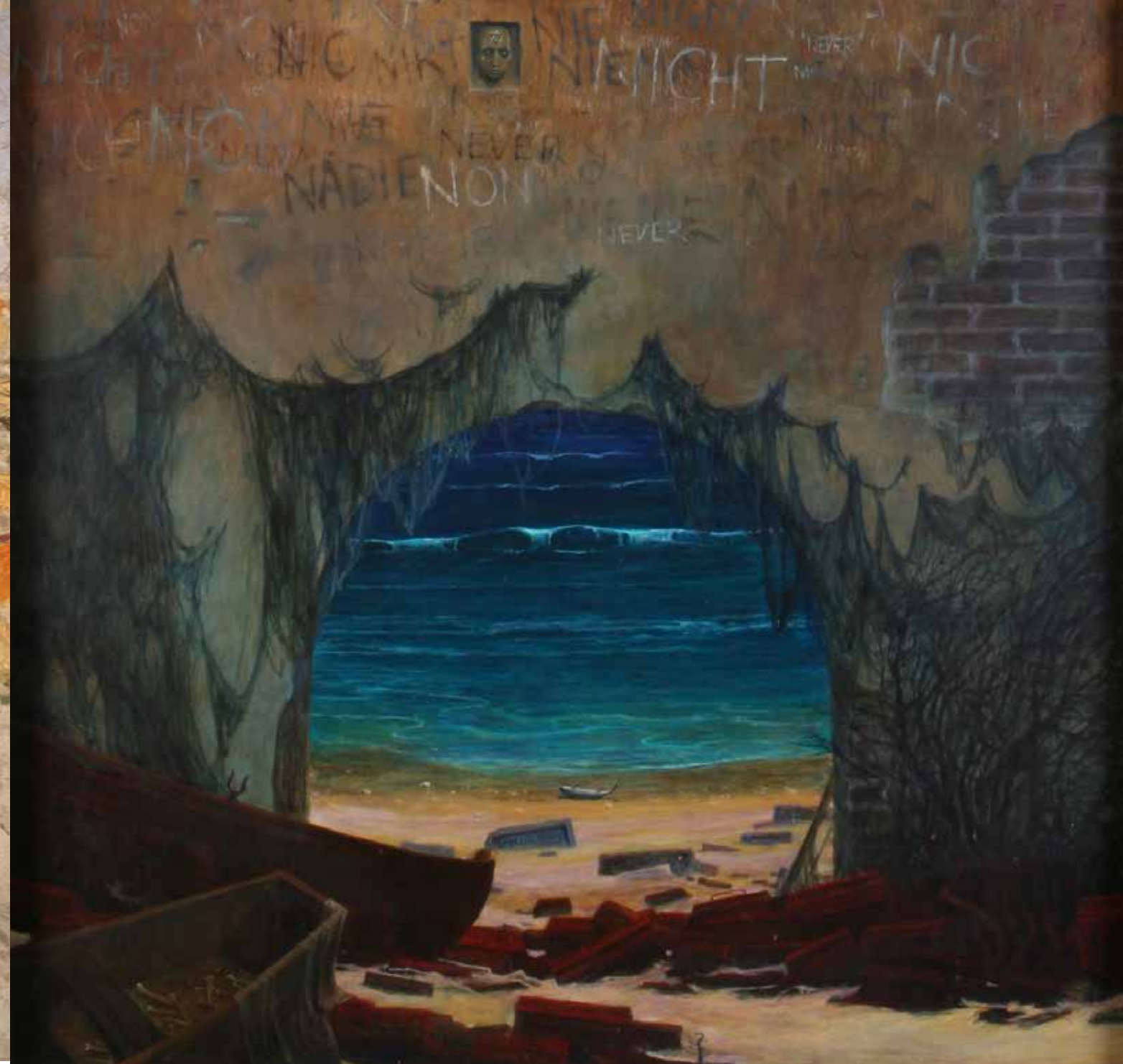
aukcja ze zbiorów
kolekcjonera

4 PAŹDZIERNIKA 2023

SOPOCKI DOM AUKCYJNY • WARSZAWA • NOWY ŚWIAT 54/56

Mela Muter (1876–1967) – *Pejzaż z miasteczkiem*, olej, sklejka, 46 × 55 cm

Zdzisław Beksiński (1929–2005), *Melancolia*, 1976 r.

AUKCJA JESIENNA

30 WRZEŚNIA 2023

W SIEDZIBIE SOPOCKIEGO DOMU AUKCYJNEGO
SOPOT, UL. BOH. MONTE CASSINO 43

SOPOCKI
DOM AUKCYJNY
1990

PRZYJMujemy OBRAZY DO 22 WRZEŚNIA

AUKCJA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ

28 PAŹDZIERNIKA (SOBOTA) 2023

W SIEDZIBIE SOPOCKIEGO DOMU AUKCYJNEGO
SOPOT, UL. BOH. MONTE CASSINO 43

SOPOCKI
DOM AUKCYJNY
1990

Henryk Baranowski, *Długie Pobrzeże*, olej, płótno, 80 × 60 cm, sygn. l. d.: H. Baranowski

AUKCJA VARIA[®] (54)

7 PAŹDZIERNIKA 2023

W GALERII SOPOCKIEGO DOMU AUKCYJNEGO
GDAŃSK, UL. DŁUGA 2/3

SOPOCKI
DOM AUKCYJNY
1990

Jerzy Kossak (1886 Kraków – 1955 tamże), *Wizja Św. Huberta*, 1934 r., olej, płótno, 120 × 100 cm, sygn. i dat. p.d.: Jerzy Kossak/1934

AUKCJA VARIA[®] (55)

25 PAŹDZIERNIKA 2023

W GALERII SOPOCKIEGO DOMU AUKCYJNEGO
WARSZAWA, UL. NOWY ŚWIAT 54/56

SOPOCKI
DOM AUKCYJNY
1990

Indeks artystów

ADLEN MICHEL	198, 199	HOLZMÜLLER JULIUSZ	42, 65, 66, 67	RACZYŃSKI STANISŁAW	102, 103, 104, 105
AUGUSTYNOWICZ ALEKSANDER	88	ICHNOWSKI MICHAŁ	37	RAPACKI JÓZEF	23, 172, 173, 174
AXENTOWICZ TEODOR	2	JAROCKI WŁADYSŁAW	15	ROGUSKI WŁADYSŁAW	78
BAKAŁOWICZ STEFAN	31	JÓZWIAK TEOFIL	192	ROMANOWICZ WALENTY	161
BARTŁOMIEJCZYK EDMUND	113	JURGIELEWICZ MIECZYŚLAW	186	RUPNIEWSKI JERZY	69
BEREZOWSKA MAJA	83, 84, 86, 87	KACZMARKIEWICZ JAN	27	RZĄB WŁADYSŁAW	153
BESNARD-FORTIN JEANNE	201, 202	KAMIŃSKI ANTONI	29, 30	RYBKOWSKI TADEUSZ	55
BIAŁOSTOCKI JAN	171	KATZ EMMANUEL	77, 145	RYCHTER-JANOWSKA BRONISŁAWA	28
BIESZCZAD SEWERYN	52	KIDOŃ JÓZEF	80	SAJDAK HENRYK	96
BOISECQ SALOMON-ALFRED	200	KISLING MOJŻESZ	128, 129, 130, 154, 155, 160	SKOCZYŁAS WŁADYSŁAW	82, 110, 148, 149
BRACH JÓZEF	75	KLIMEK LUDWIK	125, 126, 127	STACHIEWICZ PIOTR	192
BRANDEL KONSTANTY	187, 188	KŁOSOWSKI KAROL	33	STANKIEWICZ ZOFIA	175, 176
BRANDT JÓZEF	39	KOSIŃSKI J.	108, 109	STAŃDA JAN	193, 194, 195, 196, 197
BRZOZOWSKI STEFAN	72, 73, 74	KOSSAK KAROL	63, 64	STELLER PAWEŁ	60, 112
BUKOWSKI JAN	99	KRCHA EMIL	89	STERN JONASZ	144
CHEŁMOŃSKI JÓZEF	7	KRZESZ-MĘCINA JÓZEF	47, 48, 49, 50	STRYJEŃSKA ZOFIA	20, 118, 119, 120, 121, 122
CHMIELIŃSKI WŁADYSŁAW	165	KUCEMBIANKA DORA	156	STYKA JAN	51
CHRZANOWSKI ANTONI	95, 203	KUCZYŃSKI EDWARD	162	SUCHANEK ANTONI	204
CIEŚLEWSKI TADEUSZ	164	MALCZEWSKI JACEK	5, 8, 14	SZCZERBIŃSKI MARIAN	53
CIEŚLEWSKI TADEUSZ (SYN)	93, 166, 167, 179, 180	MALCZEWSKI RAFAŁ	17	SZEWCZYK FELIKS	40
CZAJKOWSKA MARIA	19	MASŁOWSKI STANISŁAW	16	SZWARC STANISŁAW	178
CYBIS BOLESŁAW	135, 136, 137	MEHOFFER JÓZEF	26	TRZESZCZKOWSKI ANTONI	41
ĆWIKLIŃSKI ZEFIRYN	35	MENKES ZYGMUNT	140, 141, 142	TUREK FRANCISZEK	100, 101
DOBROWOLSKI ODO	91	MĘDRZYCKI MAURYCY	143	TUSZEWSKI TADEUSZ	150, 151, 152
EPSTEIN HENRYK	79, 134	MICHAŁOWSKI PIOTR	9	UNIECHOWSKI ANTONI	85, 106, 107, 181, 182
FABIJAŃSKI STANISŁAW	68, 92	NARTOWSKI TADEUSZ	70	UZIEMBŁO HENRYK	21, 54
FABIJAŃSKI WACŁAW	183	MN	24, 34, 62, 117	WAŁACH JAN	189, 190
FAŁAT JULIAN	3	NEHRING MACIEJ	76	WĄSOWICZ DARIUSZ	111
FILIPKIEWICZ MIECZYŚLAW	58	NIKIFOR KRYNICKI	61, 114, 115	WEISS WOJCIECH	38, 185
FILIPKIEWICZ STEFAN	59	NORBLIN DE LA GOURDAINE JAN PIOTR	45, 46	WITKIEWICZ STANISŁAW IGNACY	4
FISCHER STANISŁAW	116	OKUŃ EDWARD	163	WOJNARSKI JAN	71
GAWIŃSKI ANTONI	36	PAWLIKIEWICZ JÓZEF	205	WOWRO JĘDRZEJ	147
GERSON WOJCIECH	10	PAWŁOWSKI JERZY	191	WYCZÓŁKOWSKI LEON	6, 97
GERŻABEK ADAM	184	PESKÉ JEAN	123, 124	WYGRZYWAŁSKI FELIKS MICHAŁ	13, 25
GÓRSKI STANISŁAW	18, 22, 56, 57	PICHELL EUGENIUSZ	170	ZAK EUGENIUSZ	157, 158, 159
GROTT TEODOR	90, 98	LE PRINCE JEAN BAPTISTE	43, 44	ZAKRZEWSKI WŁADYSŁAW	169
GROTTGER ARTUR	1	PRONASZKO ZBIGNIEW	146	ZIMMERMANN AUGUST ALBERT	12
GUMOWSKI JAN KANTY	94	PRZEPIÓRSKI LUCJAN	11	ŻELECHOWSKI KASPER	32
HAYDEN HENRYK	131, 132, 133	PUCHALSKI MARIAN	168	ŻURAWSKI STANISŁAW	81
		RABINOWICZ BENCION	138, 139		

Przyjmujemy dzieła sztuki (w tym prace na papierze)
i rzemiosło artystyczne na aukcje w 2023 r.

redakcja i opracowanie katalogu: Ewa Tokarzewska, Aleksandra Pawlikowska

korekta: Iwona Kozicka, Aleksandra Pawlikowska

zdjęcia: Jarosław Nienartowicz, Robert Wancerz

opracowanie graficzne: Jędrzej Łoś, Activa Studio

druk: Activa Studio

SOPOCKI DOM AUKCYJNY W POLSCE:

SOPOT GALERIA SZTUKI DAWNEJ

ul. Boh. Monte Cassino 43
81-768 Sopot
tel. 58 550 16 05
sopot@sda.pl

SOPOT GALERIA MODERN

ul. Boh. Monte Cassino 43
81-768 Sopot
tel. 58 551 22 89
modern@sda.pl

GALERIA GDAŃSK

ul. Długa 2/3
80-827 Gdańsk
tel. 58 301 05 54
gdansk@sda.pl

GALERIA WARSZAWA

ul. Nowy Świat 54/56
00-363 Warszawa
tel. 22 828 96 98
warszawa@sda.pl

GALERIA BYDGOSZCZ

ul. Jagiellońska 47,
85-097 Bydgoszcz
tel. 602 593 826
bydgoszcz@sda.pl

Witkacy 1930
19

NP (T. 3)